

Naturtalenter:

Borgmestre er de fødte ledere, de ved det bare ikke

ilddåb side 24

Eks-borgmester:

Canadiske lokalpolitikere brænder mere for sagen

international side 10

Efter VM-guld:

Hvad kan politikere lære af håndbold?

harpiks side 22

Kommunen. **DK**

Politik fra rødderne

TORS DAG 11. FEBRUAR 2021 NR. 2. 64. ÅRGANG

Bare ikke i min baghave

Lokal **modstand mod vindmøller** bremser den grønne omstilling i kommunerne, hvor det kan **koste stemmer** at gå imod protesterne. Men de **upopulære afgørelser** ligger bedst hos kommunerne, mener S.

side 2 og 6-9

Leder

Redaktør Morten Guldberg

Nærdemokrati i digital modvind

På afstand kan vi følge demokratiet knage i fugerne, når aggression, had og det pure opspind serveret som fakta sætter sit præg på valg og folkestemninger i udlandet. Polarisering er en voksende trussel mod traditionel vælgeradfærd, og sociale medier er brændstoffet, som puffer os fra hinanden, bekræfter vores fordomme og reducerer vores tilbøjelighed til at lytte til folk med en anden mening. Usynligt og raffineret, så vi dårligt bemærker, hvad der sker med os. Følg bare udviklingen i USA og Storbritannien.

Heldigvis er vi både klogere, mere inkluderende og forstående herhjemme. Eller hvad?

I denne udgave af Kommunen.dk beskriver vi, hvordan slagsmålene om ja eller nej til vindmølleparker i stigende omfang foregår på sociale medier. Og hvordan tonen i debatten bliver stadig mere aggressiv over for både forvaltningsansatte og politikere i kommuner, som forsøger at realisere grønne ambitioner og klimamål.

I den kamp er sociale medier sjældent en ven for beslutningstagere, som planlægger håndgribelige projekter med konsekvenser for naboer og nærområder. Vindmøller på land har udviklet sig til en karikatur af det traditionelle not in my backyard-syndrom: Ja, giv os grøn strøm i ledningerne, men hold vindmøllerne langt væk fra vores kvarter, de støjer, flimrer og reducerer værdien af vores bolig.

Her levner sociale medier sjældent plads til nuancer eller det store perspektiv - men til gengæld repræsenterer de perfekt grobund for konspirationsteorier og alternative fakta. Det er ikke kun et SoMe-problem, men også et udtryk for, at politik i voksende omfang præges af det stadigt snævrere verdensbillede hos hver enkelt af os: Hvad får JEG ud af det her..?

Opstilling af vindmøller er et konkret problem for kommunerne, som ikke skal forvente nogen hjælp fra Christiansborg, der har det fint med at placere aben lokalt. Det er jo nærdemokrati i fri udfoldelse, de digitale medier gør det lettere for folk, som måske aldrig har haft en platform at gøre deres indflydelse gældende på, at komme til orde.

Men guerillakrigen mod vindmølleparker på land repræsenterer kun et forvarsel om sociale mediers indflydelse på mekanismerne i nærdemokratiet. KV21 har fortsat et analogt omrids, men undervurder betydningen af sociale medier på eget ansvar, for hvorfor skulle polarisering og faktaresistens være forbeholdt de store linjer i national politik, når effekten er så meget desto større i det nære, hvor få kan fylde for mange?

Fortsættelse følger...

God læselyst!

“Det, vi har set fra SOS International, har været under al kritik, og beslutningen om at stoppe samarbejdet er derfor den rigtige. Jeg er selvfølgelig ærgerlig over, at SOS ikke leverede på opgaven.”

Regionsrådsformand i Region Nordjylland, Ulla Astman (S), om at regionerne har fyret SOS International som kviktest-leverandør.

Foto: Region Nordjylland

Rammerne for OK21 lagt med forlig

Rammen for den kommunale overenskomst-fornyelse er lagt fast på 6,75 pct. over tre år, efter at forhandlerne på det statslige område landede et overenskomstforlig på det niveau. Konkret er der 4,42 pct. til lønregulering, og resten går en til seniorbonus for over-62-årige, kompetenceløft og diverse andre indsatser.

I sammenligning med forløbet ved OK18 har den statslige del af OK21 været både kort, effektiv og fredelig. I 2018 kom det statslige område i hus som det sidste, efter at det regionale område utraditionelt var det første til at få brudt det dødvande, forhandlingerne på det offentlige område dengang befandt sig i.

Det er ellers en årelang kutyme, at det statslige område lægger ud med et forhandlingsresultat, som de kommunale og regionale områder derefter tager bestik af, og efter en pause i det mønster ved OK18 er OK21 nu tilbage i det spor.

Kaare Dybvad er kommunernes nye minister

Kaare Dybvad (S) har tilføjet indenrigs til sin boligministertitel. Han overtog Indenrigsministeriet fra Astrid Krag (S), som nu er social- og ældreminister, og Magnus Heunicke (S) dermed kun sundhedsminister.

Kaare Dybvad har skrevet bogen “Udkantsmyten” om at gøre op med centralisering og den nedladende fremstilling af provinsdanmark. Som minister ønsker han at rive gamle huse ned og få flere lokale uddannelser og politistationer. Hans forventer dog ikke selv at finde løsningerne på, hvordan det skal lade sig gøre.

- Min opgave er at levere regeringens budskab om, at der er blevet centraliseret for meget, og nu skal vi sørge for at sikre, at landet hænger bedre sammen. Det er ikke mig, der præcis skal finde ud af, hvordan det

Landet over glæder elever i folkeskolen sig over, at de har fået lov at komme tilbage til klasselokalerne. Her er det elever på Korshøjskolen i Randers, der fandt det store smil frem på første fysiske skoledag mandag 8. februar.

Foto: Bo Amstrup, Ritzau Scanpix

udformes. Men jeg kommer til at koordinere det arbejde, der er på tværs af regeringen, siger Kaare Dybvad til Information.

Jacob Jensen @jacobjensenMF

Lars Løkke meldte sig ud af Venstre, fordi vi ikke arbejder nok ind over midten. Inger Støjberg meldte sig ud, fordi vi arbejder for meget ind over midten. Ærgerligt at de ikke kunne rumme Venstre, da Venstre godt kunne rumme dem. #dkpol

Lærerne siger endegyldigt farvel til lovindgreb

Det forhadte lovindgreb i 2014 i lærernes arbejdstidsaftale er nu helt ude af alle overenskomstområder, efter at Lærernes Centralorganisation og Danske Regioner har indgået en arbejdstidsaftale på det regionale område. Det var det sidste af de offentlige områder, der manglede.

Det kommunale område var det første med en lærerarbejdstidsaftale, efter at det ømfindtlige spørgsmål var sparket til hjørne ved OK18 og overladt til videre forhandlinger i en kommission dannet til formålet. Her nåede Lærernes Centralorganisation og KL til

enighed i august sidste år, og måneden efter blev forhandlingsresultatet godkendt formelt af de to parter.

Komponent etablerer sig med bestyrelse

KL's nydannede udviklingscenter Komponent har etableret sig med en bestyrelse med KL's adm. direktør Kristian Wendelboe som formand og Per B. Christensen som næstformand. Sidstnævnte er formand for Akkrediteringsrådet for videregående uddannelser. KL har yderligere fire bestyrelsesmedlemmer plus to medarbejderrepræsentanter. Desuden to kommunaldirektører, Niels Nybye Ågesen, Vejle, som også er formand for Komdir, og Pernille Halberg Salamon, Hørsholm, samt Lene Roed, der er formand for HK/Kommunal og udpeget af Forhandlingsfællesskabet. Yderligere består bestyrelsen af adm. direktør Stina Vrang Elias fra Tænketanken DEA og selvstændig rådgiver Maria Steno. Foruden bestyrelsen tilknytttes et advisory board, som primært vil få medlemmer fra kommunerne for at sikre løbende input fra praksis.

14

antallet af byrådsmedlemmer i ansættelsesudvalget, da Randers Kommune skulle finde ny social- og arbejdsmarkedsdirektør.

KOMMUNALVALG

**Du har styrken.
Men er du synlig?**

Kom ind i kampen. Allerede nu.
Vi bærer dit budskab igennem (on- og offline).
Vores forankring i mediebranchen
gør os til en anden slags reklamebureau.

Niels-Henrik Iversen
Direktør
2482 0079
nhi@dkmedier.dk

Christian Sennels
Kreativ chef

Martin Wegeberg
Teknisk Direktør /
Systemudvikler

DK Creative og DK Web servicerer virksomheder og organisationer med de klassiske discipliner indenfor kreativt og funktionelt kommunikationsdesign, kombineret med vigtig viden om salg, markedsføring og avancerede webløsninger. Book et møde på dkcreative.dk, eller tag direkte kontakt.

DK Creative.

Christiansborg har (måske) kommunernes ryg

Borgere vil fyre kommunerne, og Nye Borgerlige har lavet masterplan for ny struktur, men på Borgen er der ikke stemning for at tage ansvaret for handicapområdet fra kommunerne.

ansvar

Af Karin Svennevig Hyldig
karin@kommunen.dk

Noget må gøres.

Så langt er borgere, politikere og organisationer enige.

Alt for mange familier og borgere med handicap runder panden mod systemets økonomistyrede og overbebyrdede betonmur, når de har brug for hjælpemidler, skoletilbud, boligtilbud og tilskud.

Mange klager, og Ankestyrelsen sender ca. en tredjedel af klagesagerne retur til kommunerne som underbehandlede eller fejlbehandlede.

Men hvad der må gøres og hvorfor, er der til gengæld

mange vidt forskellige bud på.

Og her skal man ikke lade sig narre af Christiansborgs brede opbakning til et borgerforslag om at flytte handicapområdet fra kommunerne til regionerne eller staten.

Borgerforslaget fik hurtigt de 50.000 krævede støtter, men spørger man rundt på Christiansborg, er der langt fra udsigt til et folketingsflertal for at fyre kommunerne fra handicapområdet. Holdningen er snarere, at kommunerne har brug for hjælp:

- Vi er helt enige i, at borgere og familier, der er udfordrede af handicap, skal have den rigtige hjælp i første hug. Borgerforslaget peger på en række meget relevante pro-

Social- og handicapordfører
Mette Thiesen (NB):

"Vores plan er at tage magten fra kommunedamen og lade borgerne og familierne selv beslutte, hvordan de er bedst hjulpet."

Foto: Steen Brogaard

ster med udgangspunkt i et præcedens-katalog visiterer borgeren til et fast årligt støtte-beløb fra det offentlige.

- På den måde undgår vi al den utryghed, der opstår, fordi kommunerne sagsbehandler handicap vidt forskelligt, og fordi man pludselig kan miste tilkendt støtte på grund af alder eller andre irrelevante forhold, forklarer Mette Thiesen.

i, skal vedkommende have mulighed for at hyre en indkøbskonsulent.

- Det vil ofte kunne betale sig, fordi sådan en konsulent har det store overblik og kan skaffe hjælpemidler og tjenester til en mere favorabel pris, forklarer Mette Thiesen.

Regionerne har hun og partifællerne ikke tænkt ind i modellen for "Ny Objektiv Visitation":

Socialordfører Marie Bjerre (V):

"Når jeg nævner regelforenkling, er det netop, fordi kommunerne selv påpeger, at området er blevet for regeltungt og kompliceret."

Foto: Steen Brogaard

blemstillinger, siger Socialdemokratiets handicapordfører, Daniel Toft Jakobsen.

Regeringspartiet kan dog af flere grunde ikke stemme for at tage området fra kommunerne:

- Dels er vi ikke sikre på, det vil løse problemerne blot at flytte ansvaret et andet sted hen. Problemerne stikker dybere og er mere komplekse end som så, siger Daniel Toft Jakobsen.

- Dels er vi lige nu i gang med at evaluere hele det specialiserede socialområde netop med henblik på at sikre en mere hensigtsmæssig fordeling af opgaver, ansvar og specialer mellem kommuner og regioner.

Allerhelst ser socialdemokraterne en specialeplanlægning som i sygehusvæsenet. Med højt specialiseret viden og faglighed i såvel tilbud som visitation. Hvordan det mere detaljeret skal organiseres mellem kommuner, regioner eller for den sags

skyld staten, er endnu uvist, pointerer Daniel Toft Jakobsen.

"Ny Objektiv Visitation"

I den anden ende af folketingssalen har Nye Borgerlige allerede lagt en detaljeret masterplan for, hvordan handicapområdet skal udfris fra kommunal afspecialisering og kassetænkning, forklarer social- og handicapordfører Mette Thiesen.

- Vores plan er at tage magten fra kommunedamen og lade borgerne og familierne selv beslutte, hvordan de er bedst hjulpet, siger hun.

"Ny Objektiv Visitation" kalder Nye Borgerlige sin model, som i korte træk går ud på, at borgere med handicap får tilkendt en specialiseret bisidder, der eksempelvis kan være forankret i en relevant handicaporganisation. Bisidderens opgave bliver at gøre detaljeret rede for borgerens behov. Herefter skal tre statsansatte juri-

- Uanset hvor man bor eller flytter hen i landet, kan man altid regne med at få den støtte, man er visiteret til.

Kommuner kan beholde de små sager

Mindre sager til under 50.000 kr. om året forbliver i kommunalt regi, foreslår Nye Borgerlige. Og er borgeren i tvivl om, hvilke tilbud og hjælpemidler pengene fra det offentlige skal investeres

- For os spiller det ikke den store rolle, om hjælpen kommer fra privat eller offentligt regi. Det afgørende for os er, at systemet er enkelt og let at gennemskue for både borgere og politikere, og at borgerne kan vælge frit. Gode tilbud vil blive tilvalgt. Dårlige vil blive valgt fra.

- I dag er det for svært at få overblik over, hvad pengene går til. Det vil blive langt

Handicapordfører Daniel Toft Jakobsen (S):

"Borgerforslaget peger på en række meget relevante problemstillinger."

Foto: Steen Brogaard

Ofte nævnte årsager til fejl:

- **Afspecialisering:** Den viden om sjældne handicap, som de 14 amter rådede over, er blevet fordelt på 98 kommuner. Mange mener, at især små kommuner kan have svært ved at holde sig fagligt opdaterede.
- **Kompliceret lovgivning:** Serviceloven er kompliceret og har tendens til at knopskyde. Det er ikke let for sagsbehandlerne at følge med.
- **Flere diagnoser:** Antallet af borgere med handicap er gennem flere år steget voldsomt, ikke mindst på grund af flere psykiatriske diagnoser. Sagsbunkerne vokser. Sagsbehandlerne er under pres.
- **Økonomi:** Kommunerne klager over stram økonomi og økonomistyring, mens borgere med handicap klager over stadigt mere nøjeregnende kommunal kassetænkning.

mere overskueligt med vores model, siger hun.

Regioner klar til opgaven

Regionerne vil ellers gerne overtage ansvaret for handicapområdet og for den sagskyld hele det specialiserede socialområde, som kommunerne overtog fra amterne i 2007. Det understreger næstformand i Danske Regioner Ulla Astman (S).

- Håndtering og behandling af for eksempel en svær erhvervet hjerneskade eller kompleks autisme kræver et stabilt og højt specialiseret fagligt miljø og et stort befolkningsgrundlag for at kunne håndtere og drive det med høj kvalitet, siger hun.

- Regionerne har den nødvendige volumen, og derfor giver det rigtig god mening, at det er os i regionerne, der har ansvaret for de højt specialiserede indsatser, tilbud

og faglig udvikling på socialområdet, siger Ulla Astman.

Hun bakkes bl.a. op af De Radikale:

- Allerede i 2007 advarede Strukturkommissionens Erik Bonnerup om, at det kunne føre til afspecialisering at lægge det specialiserede socialområde ud til kommunerne, siger socialordfører Henrik Vinther Olesen (R).

- Så jeg tænker umiddelbart, at den evaluering, der lige nu er i gang, nok ender med, at regionerne overtager ansvaret for det specialiserede socialområde. Regionerne har den kritiske masse, der skal til for at sikre et højt fagligt niveau, borgerne kan have tillid til. Hvor snittet så skal ligge, må vi se på. Det afhænger af evalueringen, siger han.

Kommunale klynger kan løfte i flok

Også SF er blevet citeret for at støtte en regional overtagelse

Handicapordfører
Charlotte Broman Mølbæk (SF):

"Når man sidder ekspertviden overhørig for at spare penge, går det ud over borgernes tillid. Det skal vi tage meget alvorligt."

Foto: Steen Brogaard

af ansvaret, men det har partiet altså aldrig sagt, understreger handicapordfører Charlotte Broman Mølbæk.

- Jeg vil ikke afvise, at det kan give mening at flytte dele af det højt specialiserede handicapområde ud i regionerne. Men kommunernes udfordringer og borgernes mistillid bunder efter SF's mening først og fremmest i rigid økonomistyring, driftslofter, stramminger og New Public Management. Meget af det dikteret her fra Christiansborg, siger hun.

- Jeg tror, strukturen skal laves om. Men vi fikser ikke problemet ved blot at flytte det, siger ordføreren, der selv i en årrække var kommunalt ansat som familie-konsulent i Randers.

- Omkring 2011-2012 skete der et skift. Sagsbunkerne voksede, samtidig med at økonomien blev strammere. Samme paradoks har ramt sagsbehandlerne på handicapområdet, og når man sidder ekspertviden overhørig

for at spare penge, går det ud over borgernes tillid. Det skal vi tage meget alvorligt, siger Charlotte Broman Mølbæk.

Hun foreslår, at små kommuner, der mangler specialviden eller volumen til fordelagtige indkøbsaftaler, kan gå sammen i klynger.

- Kontakten med borgeren og en række opgaver bør stadig ligge lokalt. For eksempel bør det ikke være nødvendigt at køre til Odense for at få foretaget en reparation på en kørestol, siger hun.

Venstre vil forenkle regler

Heller ikke Venstre vil umiddelbart være med til at fyre kommunerne fra handicapområdet. Over for Politiken foreslår socialordfører Marie Bjerre i stedet en regelforenkling på området. Men hvilke regler der skal forenkles hvordan, kan partiet endnu ikke udtale sig om, skriver Marie Bjerre i en mail:

- Når jeg nævner regelforenkling, er det netop, fordi

kommunerne selv påpeger, at området er blevet for regeltungt og kompliceret. Min pointe er, at vi gerne vil indgå i den dialog, fordi vi mener, at det er den rigtige vej at gå, skriver hun og henviser til, at frikommuneforsøg allerede har vist, at mere enkle

arbejdsgange kommer socialt udsatte borgere til gode.

- Disse gode erfaringer kan vi måske lade os inspirere af på handicapområdet for derved at få skabt en mere enkel og sammenhængende indsats, skriver Marie Bjerre (V) i mailen.

Næstformand i Danske Regioner
Ulla Astman (S):

"Regionerne har den nødvendige volumen, og derfor giver det rigtig god mening, at det er os i regionerne, der har ansvaret."

Foto: Danske Regioner

Socialordfører Henrik Vinther Olesen (R):

"Jeg tænker umiddelbart, at den evaluering, der lige nu er i gang, nok ender med, at regionerne overtager ansvaret for det specialiserede socialområde. Regionerne har den kritiske masse, der skal til for at sikre et højt fagligt niveau, borgerne kan have tillid til."

Foto: Steen Brogaard

Sagen kort

- Stadigt flere borgere og politikere klager over, at kommunerne fejlvisiterer på handicapområdet.
- Omkring en tredjedel af de visitationer, der indklages til Ankestyrelsen, er behæftet med fejl.
- Et borgerforslag om at fyre kommunerne fra handicapområdet har hurtigt samlet 50.000 støtter og skal derfor behandles i Folketinget.
- Desuden er regeringen netop nu i gang med at evaluere hele det specialiserede socialområde med henblik på en større omorganisering.

Forhadte vindmøller udfordrer nærdemokratiet

Ti projekter blev aflyst i 2020

- ▶ I alt ti vindmølleprojekter blev droppet i 2020, mens tre projekter blev sat i bero. Fire vindmølleprojekter blev aflyst efter lokale debatter om manglende hensyn til natur- og dyreliv. Seks vindmølleprojekter blev nedstemt i byrådet, to i byrådsudvalg, mens én blev aflyst af vindmølleopstiller og én af Erhvervsministeriet.
- ▶ I 2020 blev der opsat 160 MW, mens 2019 var et rekord dårligt år for vindenergi, hvor der blot blev opsat 17 MW. I gennemsnit bliver der opsat godt 200 MW årligt.

Top-10 kommuner, der har godkendt projekter (antal MW siden 2009):

Ringkøbing-Skjern	411,7
Lolland	189,6
Holstebro	156,5
Lemvig	151,4
Jammerbugt	140,4
Vesthimmerland	131,6
Randers	99,2
Brønderslev	75,1
Thisted	66,8
Hjørring	66

Top-5 kommuner, der har måttet afvise projekter (antal MW siden 2009):

Haderslev	85,8
Vejle	46,2
Mariagerfjord	44,8
Billund	42
Ringkøbing-Skjern	32

Kilde: Aktindsigt hos Energistyrelsen

Hovedstadsområdets Forsyningsselskab (Hofo) indviede i 2018 otte nye Vestas vindmøller ved Rødby Fjord III. De otte vindmøller erstatter ti gamle møller, men øger stadig den samlede kapacitet for parken, som er ejet af lokalbefolkningen på Lolland og Hofo.

Foto: Vestas Wind Systems A/S

Opsætning af vindmøller på land er en varm kartoffel for kommunerne, som forsøger at komme i mål med egne klimamål, mens borgergrupper gør alt for at spænde ben for projekterne.

o modstand

Af Emil Staulund Larsen
emil@kommunen.dk

Pang!

Champagneproppen springer udenfor byrådsalen i Mariagerfjord. Et halvt hundrede borgere smiler, ler i lettelse, mens de på corona-forsvarlig manér skåler. Inde i salen har politikerne netop aflyst de planlagte vindmøller på Als Enge, og gruppen "Nej tak til kæmpevindmøller i Als Enge" har nået sit mål. Kulminationen på godt et halvt års arbejde.

Gruppen har fulgt med i byrådsmødet på skærme, mens godt ti medlemmer har siddet med i salen. Stemningen var spændt før mødet. Borgerne frygter for både støj fra vindmøllerne, deres sundhed og for, at vindmøllerne vil sænke værdien af deres boliger og praktisk talt stavnsbinde dem.

- Vi var selvfølgelig lettede. Det har jo været et spørgsmål om, hvorvidt vi skulle blive boende eller ej, fortæller Heidi Stegger fra borgergruppen.

De har alle en gul t-shirt på med teksten "Nej tak til kæmpevindmøller i Als Enge" - en reference til det gamle "Nej tak til atomkraft"-budskab. Gruppens hjemmeside rummer blandt andet en række vidnesbyrd fra borgere, der bor tæt på vindmøller: "Vi er tvunget til at flygte fra vores bolig", "Vi er desperate, og vores liv er sat på standby. Vi har fået frataget vores hjem", og "I længden kunne vi ikke holde til det. Det var ren tortur, og nu er vi flyttet".

For borgergruppen kan kampen mod vindmøllerne ligne en kamp om liv eller død, hvor borgerne sjældent føler sig set eller hørt. Som der står et andet sted på hjemmesiden: "Dette er historien om dansk vindmølleindustri i skyggen af fortielse og bedrag. Men det er også historien om kommuner, der sætter uskyldige borgers helbred, økonomi og livskvalitet på spil."

Borgergruppen kan dog ånde lettet op. Efter mødet

byder de byrådsmedlemmerne på et glas og et stykke kage. Afstemningen endte med et klart flertal på 26 for at droppe vindmøllerne, mens blot tre stemte imod.

Peder Larsen fra SF tager dog ikke del i fejringen. Forinden afstemningen advarede han byrådet om, at hvis man tog Als Enge ud af lokalplanen, ville det blive meget svært - for ikke at sige umuligt - for kommunen at nå sit klimamål i 2050. Peder Larsen ærgres sig desuden over, at kommunen med beslutningen går glip af lokalt produceret vedvarende energi, mens vindmøllerne også ville have kunnet styrke kommunens styrkeposition inden for brintproduktion, hvor man huser Hydrogen Valley-klyngen.

"Vi er mange kommuner, som får problemer med at opfylde vores klimamål."

Mogens Jespersen (V), borgmester i Mariagerfjord Kommune

- Byrådet har givet op over for presset fra borgergruppen, siger Peder Larsen, som refererer til borgergruppen som "De Gule Veste", der er kendt fra Frankrig, og som netop modsatte sig regeringens grønne tiltag, blandt andet højere benzinpriser.

Flere kommuner får svært ved at nå mål

På borgergruppens hjemmeside står der, at "100 pct. af strømforbruget i Mariagerfjord Kommune

allerede i dag er dækket af vindmøller" og har angivet kommunen som kilde. Men ifølge kommunen selv er det dog et meget optimistisk, hvis ikke fordrejet tal. Ifølge stamdataregister for vindmøller for 2019 dækkede vindmøllerne i Mariagerfjord Kommune ca. 42 pct. af elforbruget og syv pct. af det samlede energiforbrug.

Borgmester Mogens Jespersen (V) erkender, at det bliver svært for kommunen at nå sit eget klimamål. Der er ikke mange områder tilbage i kommunen, hvor der ellers er plads til vindmøller i kommunen. Nu er der en mulighed mindre.

- Jeg tror bestemt ikke, at vi når vores mål i 2050, erkender Mogens Jespersen.

Kommunen mangler plads til at opføre nye vindmølleparker, som ikke rammer oveni natur, turisme og lokale interesser, fortæller borgmesteren. Og det er de ikke ene om.

- Vi er mange kommuner, som får problemer med at opfylde vores klimamål. Vi mangler en ny plan for at nå i mål. På den her måde når vi det aldrig, siger Mogens Jespersen.

Ligesom regeringen har lagt sig op ad den såkaldte hockeystavs-metode for at nå sit klimamål, sætter borgmesteren sin lid til ny teknologi for at lykkes med klimamålene. Mirakelløsningen mangler imidlertid på den udfordring, som mange kommuner står med. Solceller, biogasanlæg og vindmøller - på land eller til vands - aktiverer borgermodstand. Not in my backyard kalder man fænomenet. Men det kan som lokalpolitiker være svært at sidde 135 hørings-svar fra bekymrede borgere og 724 underskrifter mod et vindmølleprojekt overhørigt.

- Vi er valgt til at prioritere og vælge. På et tidspunkt må man jo tage en beslutning. Vi er 29 medlemmer i byrådet, men i store sager vil jeg være ked af, hvis 15 personer afgør, om der skal opføres vindmøller eller ej. Og her var der heldigvis et stort flertal bag beslutningen, siger borgmesteren, der selv stemte imod projektet.

Borgerne omkring Als Enge blev hørt. Mogens Jespersen og Heidi Stegger roser den dialog, der har været mellem borgerne og myndighederne, og som ifølge dem begge har været høflig og saglig. På sin vis er historien om vindmøllerne i Als Enge altså også en historie om lokaldemokrati i funktion og borgere, hvis bekymring blev hørt.

Det er bare ikke altid, forløbet er tilsvarende glat.

Giftig stemning

Kommunen.dk har været i kontakt med en administrativ medarbejder i en kommune, som har arbejdet med et større vindmølleprojekt. Medarbejderen har ikke ønsket at få sit navn frem, da vedkommende blev udsat for personlig hetz i forbindelse med arbejdet. Vedkommende blev i lokale læserbreve anklaget for decideret at lyve, mens dagspressen gravede i vedkommendes personlige forbindelse til projektet. Stemningen omkring projektet blev til tider hadsk og rettet mod enkeltpersoner.

- Jeg gjorde bare mit arbejde, fortæller medarbejderen.

skulle være staten, der skulle stå for processen. Der var stor enighed blandt deltagerne om, at presset mod lokalpolitikere kan give problemer.

- Tanken er jo, at processen skal være i kommunerne, fordi de har det lokale kendskab. Men i virkeligheden er der ingen borgere, der vil have vindmøllerne i baghaven. Det kan koste stemmer, og det ved lokalpolitikere.

Ifølge medarbejderen var det en lokal vælgerforening, der i praksis endte med at beslutte, at vindmølleprojektet ikke skulle blive til noget. Det problem ville man ikke ende i, hvis det var staten, der stod med beslutningen, lyder ræsonnementet blandt de administrative medarbejdere.

Inddragelse, inddragelse, inddragelse

Vesthimmerland er en af de kommuner, som har opført flest vindmøller over de seneste ti år, selvom det har været svært til tider.

- Mange mener bare, at vi skal smide vindmøllerne ud på havet, men skal vi lykkes med elektrificering af samfundet, må vi producere strøm lokalt. Det kan være ret komplekst at forstå, fortæller borgmester Per Bach Laursen (V).

Ifølge Per Bach Laursen er opskriften inddragelse, inddragelse, inddragelse. Kommunen afholder en række ekstra møder, heriblandt for- og paneldebatter, hvor man altså kan tage nogle af borgernes bekymringer i opløbet.

Borgmesteren erkender, at når borgergrupperne samler sig med en national organisation som Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller i ryggen, kan enkelte borgere ende med uforholdsmæssig stor magt, som presser kommunen. Per Bach Laursen understreger, at borgerne blot varetager egne interesser, men det er nødvendigt at vende stemningen omkring vindmøllerne, hvis man skal i mål med klimamålene.

Lige nu hænger kommunerne på udfordringen. Politikere ønsker ikke at skulle trumfe vindmøller igennem overfor borgerne, selvom de har et klimamål, de skal nå. For hvornår er det, at man som lokalpolitiker eller borgmester skal forsøge at gennemtvinge et upopulært vindmølleprojekt, som ellers vil gavne klima og lokal aktivitet i anlæggelse?

- Det korte svar er, når man er på vej ud af byrådet, siger Per Bach Laursen.

"Vi var selvfølgelig lettede. Det har jo været et spørgsmål om, hvorvidt vi skulle blive boende eller ej."

Heidi Stegger, medlem af "Nej tak til kæmpevindmøller i Als Enge"

En ledende person i vindmøllelauget blev truet med tæv, mens lodsejerne, der var for projektet, fik delt deres adresser og telefonnumre offentligt, efter at en borger, der gentagne gange søgte aktindsigt hos kommunen, ved en fejl havde modtaget en liste med de pågældende lods ejere. Uenighederne mellem modstandere og fortalere for vindmølleprojektet har ødelagt venskaber. Det var nærmest amerikanske tilstande, beskriver medarbejderen.

- Vi har rigtig mange bitre erfaringer med hele den her proces, og det har - alt i alt - været et spild af rigtig mange årsværk for administrationen, siger medarbejderen.

Den følelse er vedkommende ikke ene om. Ved en workshop med kolleger fra andre kommuner, der ligeledes arbejder med vindmølleprojekter, luftede de idéen om, at det i stedet

Opsætning af vindmøller skal afgøres lokalt

Selvom der er modstand mod vindmøller på land, har de stadig en rolle at spille i den grønne omstilling. Men hvis nogle projekter ikke bliver til noget på grund af lokale protester, må det være sådan, mener S-ordfører.

◉ grøn modstand

Af Emil Staulund Larsen
emil@kommunen.dk

Siden 2009 har kommunerne givet grønt lys til vindmøller med en samlet kapacitet på 2,3 GW. Det batter i den grønne omstilling. Men landvind er i modvind. Kommunerne har i samme periode droppet projekter for mere end 600 MW eller svarende til kapaciteten i Danmarks snart største havvindmøllepark Kriegers Flak, som vil blive indviet senere i år, og som kan give grøn strøm til 600.000 husstande.

Det viser Radio4's aktindsigt hos Energistyrelsen. Overfor Radio4 vurderer Kristian Borch, forsker i vedvarende energi og ekstern lektor ved Aalborg Universitet, at det særligt var borgerprotester, der fik kommuner til at droppe de mange vindmølleprojekter.

Det får nogle borgmestre til at opfordre regeringen til at gøre det mere attraktivt at have vindmøller som naboer. Politikerne på Christiansborg har allerede forsøgt at skabe mildere vinde omkring landvindmøller.

- Vi har gjort det mere attraktivt, men også forsøgt at anerkende, at det er et

stort ansvar, som kommunerne tager på sig, når de opsætter vedvarende energi, siger Anne Paulin, klima-, energi, og forsyningsordfører for Socialdemokratiet.

Derfor har Christiansborg vedtaget en forhøjet VE-bonusordning til naboerne, som kan tjene penge skattefrit på at være nabo til en vindmølle, en salgsoptionsordning til dem, der ønsker at flytte, ligesom man har indført en grøn pulje, som kommunerne kan igangsætte egne projekter for.

Selvom man har gjort det mere attraktivt, er det ikke overraskende, at nogle projekter ikke bliver ført ud i livet.

- Det er kun fair, at man kan nå til den konklusion, at det ikke er hensigtsmæssigt at opsætte vindmøller eller solceller i lokalområdet. Det er ikke noget, der skal trumfes igennem fra Christiansborgs side. Jeg synes egentlig, at det er godt, at man har den drøftelse lokalt, hvor man skal leve med vindmøllerne, siger Anne Paulin.

Ubekymret

I 2018 indgik et bredt flertal i Folketinget en energiaftale, hvor der blev introduceret et "vindmølleloft". I 2030 skulle der således ikke være mere

end 1.850 landvindmøller, men det loft blev med sidste års klimalov udskudt til 2040.

- Alt i alt kommer der til at være færre vindmøller på land, men vi har stadig brug for landvind i den grønne omstilling, siger Anne Paulin.

Med Klimaloven satte Danmark desuden et klimamål om at reducere CO₂-udledning med 70 pct. i 2030, ligesom Danmark skal være CO₂-neutral i 2050. Trods den statslige målsætning ønsker man ikke at overtage dele af styringen fra kommunerne.

- Det giver god mening, at det er der, hvor man skal leve med konsekvenserne, at man tager beslutningen. Det skal ikke være os på Christiansborg, som skal bestemme, om man ude i en kommune vil sige ja eller nej til et projekt, siger Anne Paulin.

Efter at Mariagerfjord Kommune nedstemte et vindmølleprojekt, måtte byrådet erkende, at det bliver svært for kommunen at blive klimaneutral i 2050. Ifølge borgmester Mogens Jespersen (V) står flere kommuner i den situation, men Anne Paulin er ikke bange for, at lokal modstand mod VE-projekter i kommunerne vil ramme den grønne omstilling.

- Vi skal selvfølgelig løbende se på, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at stille vedvarende energi op, men jeg er grundlæggende ikke så bekymret for, at det ikke skal lykkes at skaffe den grønne energi, vi har brug for. Jeg er derfor ikke bekymret for, at projekter, der ikke skulle blive til noget i en kommune, kommer til at hindre den samlede grønne omstilling, siger Anne Paulin. ◉

Minister måtte afgøre kommunal vindmøllestrid

I oktober var Faxe og Næstved endt i en strid om tre vindmøller. Vindmøllerne skulle opstilles i Næstved Kommune, men blandt andre Faxe borgmester Ole Vive (V) frygtede, at vindmøllerne skulle skæmme udsigten fra kommunens store turistattraktion, Skovtårnet. De to kommuner kunne ikke blive enige om vindmøllernes skæbne, og derfor var det op til erhvervsminister Simon Kollerup (S) at afgøre sagen.

- "Skovtårnet må anses for en stor og vigtig attraktion i området, og man har mulighed for at se vidt omkring og få en oplevelse af landskabet oppefra. Opstilling af tre op til 150 meter høje vindmøller i omhandlede nærhed vil utvivlsomt kunne ses og påvirke oplevelsen, skrev Simon Kollerup i sin afgørelse, som faldt ud til fordel for Skovtårnets udsigt.
- "Der er i vurderingen af sagen lagt vægt på, at Camp Adventure (ejerne, red.) med tårnet har opnået en stor bevågenhed både i indland og udland, og at det ikke kan udelukkes, at vindmøllerne vil kunne medføre en negativ udvikling for Skovtårnets tiltrækning af besøgende fremadrettet – og dermed have en negativ betydning for udviklingen af turismen i Faxe Kommune".

Ny vindmølle kan erstatte fem gamle

- Der er ofte tale om såkaldte repower-projekter, hvor man erstatter gamle vindmøller med nye, større og mere effektive vindmøller. Ifølge et ministersvar fra 2017 vil man kunne reducere antallet af vindmøller med 80 pct., hvis man erstatter alle landvindmøller med nye modeller, uden at det vil gå ud over den samlede kapacitet.

facebook

Email or Phone

Password

Log In

Nr. økse sø vindmøllepark. Nej TAK!!

Offentlig gruppe · 963 medlemmer

Jammerbugt Kommune har stævnet et medlem fra facebook-gruppen "Nr. økse sø vindmøllepark. Nej TAK!!" Fordi han nægtede at slette en række opslag på siden. De to aptrter endte med at indgå forlig. Billede: Screenshot fra Facebook

Stemningen på sociale medier polariserer os og kan påvirke lokale beslutninger

Sociale medier kan være en gave til lokaldemokratiet, men misinformation og stærke følelser kan hæmme debatten og den grønne omstilling.

digital debat

Af Emil Staulund Larsen
emil@kommunen.dk

Tonen er hård på de sociale medier. Det ved de fleste. En rapport fra Institut for Menneskerettigheder fra 2017 viser, at hver syvende kommentar på TV2 og DR's Facebook-sider er hadefulde, mens en analyse fra Analysebureauet Analyse og Tal viser, at tonen i godt hver fjerde kommentar på politiske sider er kategoriseret som hård. Deres analyse viste, at tonen desuden er blevet mere barsk.

Den hårde tone har også ramt debatten om opsætningen af vindmøller på sociale medier. I Jammerbugt har det sågar ført til, at en borger endte i retten, fordi han nægtede at slette et ærekrænkende opslag mod navngivne medarbejdere og politikere i Jammerbugt Kommune på en Facebook-side imod et lokalt vindmølleprojekt.

Men fænomenet har flere facetter. På den ene side kan debatten på sociale medier blive destruktiv og polariserende, på den anden side kan borgergrupperne være et tegn på et sundt lokaldemokrati, hvor borgerne er engageret i politikernes beslutninger.

- Det kræver en del at skulle stille sig op ved et fysisk borgermøde, mens det omvendt kan være nemmere at engagere sig online. Der er altså flere, som kan komme

til orde online, og det kan særligt komme marginaliserede grupper til gode, som ellers ikke er med i debatten, fortæller professor Jens Villiam Hoff fra Københavns Universitet.

Han har blandt andet forsket i borgerdeltagelse og brugen af it i politiske processer og offentlig administration, og tidligere også i kommunernes grønne klimaambitioner.

- Omvendt kan såkaldte trolls radikaliserer debatten. De kan skabe ekkokamre og polarisere en debat ud af kontrol. Her bekræfter medlemmerne blot hinandens holdninger, og debatten bliver mere og mere polariseret, siger Jens Villiam Hoff.

Mens tonen på sociale medier er et generelt problem, som både statsministeren og dronningen har kommenteret, får meningsud-

vekslinger på sociale medier ofte større indvirkning lokalt, end de gør på Christiansborg.

- Landsdækkende grupper går af og til ind og støtter lokale borgergrupper med argumenter og opbakning, hvilket bl.a. har været tilfældet i forbindelse med opstilling af landvindmøller. Og hvis der opstår en højtråbende gruppe, som har talerør i lokalpressen og på nettet, tager lokalpolitikere det i reglen ret alvorligt. Det kommer hurtigt til at handle om stemmer og genvalg, siger Jens Villiam Hoff.

Affekt og misinformation

Selvom flere kilder i kommunerne oplever, at misinformation spreder sig i vindmølle-debatten, advarer Jakob Linaa Jensen, leder af Center for Medier og Innovation og docent i sociale medier ved Danmarks Medie- og Journalisthøjskole, mod at male fanden på Facebook-væggen.

- Fake news er generelt et overvurderet problem i Danmark, hvor vi er ret gode til at genkende misinformation, siger Jakob Linaa Jensen.

På trods af at fake news ikke er så stort et problem i Danmark som eksempelvis i

USA, er folk stadig tilbøjelige til at have en form for tunnelsyn, når man skal udvælge de fakta, der understøtter ens holdning. Det er her, den ophedede debat om vindmøller er særligt interessant.

Normalt får de tekniske debatter ikke samme liv på de sociale medier, hvor værdipolitik og følelser stortrives, og hvor der hurtigt bliver kastet benzin på bålet. Men debatten om vindmøller drejer sig ikke kun om teknik, men også om folks hjem, og rykker dermed ind i det private.

Den tekniske debat om vindmøller og andre VE-anlæg får derfor en dosis af både social-, økonomisk- og udkantsdebatten.

- Debatten rykker ind i privatsfæren og kommer til at handle om bolig og sundhed. Nogle borgere skriver og handler i affekt. Normalt kan vi jo lige sove på det og tænke os om, før vi indsender et læserbrev, men på sociale medier kan du handle med det samme. Når følelserne er udenpå tøjet, er vi mindre kritisk over for fakta og mere tilbøjelige til at vælge egen fakta, siger Jakob Linaa Jensen.

Radikaliserer YouTube?

Noget kan tyde på det. YouTube vil - som så mange andre platforme - fastholde brugerne på siden. Derfor foreslår YouTube videoer, som algoritmen mener, at brugeren kunne være interesseret i. Flere har dog påvist, hvordan YouTube's algoritme gradvist foreslår mere og mere radikalt og ekstremt indhold, hvis en bruger eksempelvis viser interesse for en politisk ideologi eller konspirationsteori. Dermed bliver brugeren også præsenteret for flere og flere argumenter for sin eksisterende holdning, som både bliver styrket og mere ekstrem. Algoritmen er ansvarlig for 70 pct. af den tid, brugeren bruger på siden, har New York Times tidligere skrevet. Omkring 25 pct. af danskerne er dagligt på YouTube.

Socialdemokratiet udskød sidste sommer vindmølleloftet til 2040 og åbnede i 2019 op for, at kommunerne kunne godkende endnu større vindmøller på land. Vindmøller på land har derfor fortsat en vigtig rolle at spille i den grønne omstilling.

Martin Sylvest, Ritzau Scanpix

“I Danmark er jeg konservativ, i Canada var jeg i centrum”

Pierre Kary er gået fra en borgmesterpost i Canada til byrådet i Roskilde. Han mener, at dansk kommunalpolitik handler for meget om partier og for lidt om borgerne.

Foto: Roskilde Kommune

Byrådsmedlemmet Pierre Kary (K) har ført valgkamp på begge sider af Atlanten og væltet en canadisk bykonge. Ifølge ham kan de danske lokalpolitikere lære af deres kolleger i Canada.

o lokaldemokrati

Af **Jeppé Emil Gurlev**
jepp@kommunen.dk

Pierre Kary har blot siddet tre år i byrådet i Roskilde. Alligevel er den canadisk fødte politiker efterhånden en erfaren politiker.

Han har været politisk aktiv, siden han var 14 år, stiftet sit eget parti, væltet en canadisk bykonge, vundet en borgmesterpost og indført offentlig transport i den canadiske by St. Lazare lidt uden for Montreal.

- Jeg har altid brændt for politik. Hvis man gerne vil ændre noget i samfundet, så må man også deltage i politik, siger han.

- Jeg stiftede mit eget parti i 2009 og gik efter borgmesterposten i St. Lazare. Kommunen havde brug for en ny kurs. St. Lazare var en ultraliberal kommune med de laveste skatter i området. Nær-

mest Reagan-agtig. Kommunen havde ikke skoler nok, og der var ingen offentlig transport, siger han.

Valgkamp kræver mere i Canada

I de canadiske kommuner er der nærmest kun lokallister og ingen landsdækkende partier. Da Pierre Kary stiftede sit eget, stillede han op mod blot to andre partier.

Han endte som borgmester med 43 pct. af stemmerne og væltede den daværende borgmester, der havde siddet på posten i næsten to årtier. Valgkampen stod i stærk kontrast til den danske, husker han.

- Kommunalvalg i Danmark er helt anderledes. Alle partier har finansieringen på plads, og der er faste rammer for valgkampen. I Canada kræver det mere af kandidaterne. Man skal selv holde styr på finansieringen, finde medkandidater og først og

fremmest afklare partiets politik. Der er ikke noget bagland, hvor man kan hente hjælp, siger han.

Efter tre år på posten valgte Pierre Kary at trække sig. Hans danske kones arbejdsplads blev lukket, og desuden mente han, at han havde opnået sine mærkesager i byrådet. Parret valgte at flytte til Danmark i 2012.

- I de første år, efter jeg kom til Danmark, ville jeg ikke høre om politik. Men så spurgte Joy Mogensens mig, om jeg ikke ville stille op. Jeg var ikke stærk socialdemokrat, men jeg kunne lide Joy som person, og hun mente, at jeg passede godt ind, siger han.

Canadiske kandidater brænder mere for sagerne

Professionalismen i den danske lokalpolitik betyder, at kandidater ender med at blive mere loyale over for partiet end borgerne og de politiske sager, mener han. Det giver problemer, mener han.

- Den store forskel på kommunalpolitikken er, at kandidaterne i Canada brænder mere for sagerne end i Danmark. Her er loyaliteten mod partiet og dernæst sagen. Man glemmer nogle gange, hvad der er vigtigst for borgerne og kommunen.

- Partipolitik fylder for meget i Danmark. Det er et

"Lokalpolitik skal jo ikke handle om partifarven, men om politik der gavner borgerne."

strukturelt problem. På den måde er kommunalpolitikken i Canada mere demokratisk end i Danmark.

I Canada er der meget få partier i de enkelte kommuner. Typisk blot tre til fire per kommune. Systemet tvinger partierne til at samarbejde, forklarer Pierre Kary.

- De danske partier kæmper om opmærksomheden og vil have æren for politiske forslag i stedet for at samarbejde. Selvom flere partier betyder flere perspektiver, så kan jeg ikke lide blokpolitik. I Canada samarbejder man på tværs om at skabe velfærd for borgerne, siger han.

Ifølge ham fokuserer partierne på at føre deres egne for-

slag frem. De politiske forslag kommer først til de andre partier og borgerne, når rammerne allerede er fastlagt. "Partierne er kun villige til at ændre småting, når forslaget endelig når videre til borgerne og de andre partier," mener Pierre Kary.

- Nogle gange bliver borgerne ikke engang hørt om den grundlæggende idé bag et forslag, før partierne prøver at få forslaget igennem byrådet. Men kommunalpolitik skal handle om mennesker og ikke partier, siger han.

Et demokratisk partiskifte

På trods af blot at have boet fem år i Danmark blev Pierre Kary valgt ind i Roskilde for Socialdemokratiet med 217 stemmer ved valget i 2017.

Socialdemokratiet skulle dog vise sig ikke at være det rette danske parti for ham. Joy Mogensens exit blev startskuddet til hans vej ud af partiet. Pierre Kary stillede spørgsmål til sine partifæller om, hvorvidt deres flertal stadig var legitimt.

- I Danmark er der det problem, at mange politikere kun kommer ind, fordi partiet eller en stemmesluger gør det godt ved valget. Joy fik 2/3 af de socialdemokratiske stemmer. Jeg var i tvivl, om vores flertal overhovedet var demokratisk, siger han.

"Den store forskel på kommunalpolitikken, er at kandidaterne i Canada brænder mere for sagerne end i Danmark. Her er loyaliteten mod partiet og dernæst sagen."

Da Socialdemokratiet valgte at indgå i budgetforlig med skattestigning og besparelser på velfærden, valgte Pierre Kary at blive løsgænger og tog dermed flertallet fra Socialdemokratiet. Senere skiftede han til De Konservative, hvor han i dag fortsat sidder.

- I virkeligheden synes jeg, at det var mere demokratisk, at jeg sad i opposition til Socialdemokratiet. Partierne ligger alligevel så tæt op ad hinanden i Danmark. Herhjemme er jeg konservativ, i Canada var jeg i centrum, siger han.

- Lokalpolitik skal jo ikke handle om partifarven, men om politik, der gavner borgerne.

Forsker:

Kommunerne har brug for professionelle partier

Mærkesager og lokallister regerer udenlandske kommuner. Herhjemme er professionelle partier og djøfere roommates på rådhuset. Det skal vi holde fast i, mener kommunalforsker Eva Sørensen.

borgerkontakt

Af **Jeppé Emil Gurlev**
jepp@kommunen.dk

Mange lande bryster sig af deres lokaldemokrati, hvor mærkesager og lokallister fylder byrådene. Og særligt vores naboer Norge råber højt om, hvor tæt deres kommuner er på borgerne. Men i virkeligheden har Danmark et af verdens stærkeste lokaldemokratier, mener kommu-

nalforsker Eva Sørensen på Roskilde Universitet.

- Hvor stærkt et kommunalt demokrati er, kan ikke bare måles på, hvor små kommunerne er, som der blandt andet er en tendens til at gøre i Norge, men også på, hvor mange opgaver kommunerne har. I Norge har kommunerne færre opgaver og magt end herhjemme. Vi har et af verdens stærkeste lokaldemokratier.

- Hvis man går ind for et stærkt lokaldemokrati, så skal det også have pondus. Det får man ikke, hvis kommunerne er forankret i enkeltpersoner eller borgerlister med én enkelt mærkesag. Jo flere borgere og større opgaver kommunerne har, jo mere er der brug for professionelle partier.

Djøfer og en døende race

I Danmark har vi gennem to kommunalreformer sammenlagt og skåret flere hundrede kommuner fra. Undervejs er lokallisterne blevet en døende race. Ideologien, djøferne og de professionelle partier er blevet roommates på rådhuset.

- I takt med at kommuniststyret er blevet stadigt stærkere, er det blevet vanskeliggere for lokallisterne at klare sig, og de lokale partiforeninger har fået stadigt større betydning. Samtidig med

reformerne fik kommunerne flere opgaver og er nu små folketing, siger Eva Sørensen.

Hun mener, at jo mere magt kommunerne har fået, jo mere er politikerne presset over mod store partiorganisationer. Der er ifølge hende nødvendigt som beslutningstager i dag at kunne drage nytte af store partiapparater.

- Det er blevet stadigt mere komplekst at være politiker, fordi man skal tage stilling til vidt forskellige spørgsmål. Man kommer ikke ret langt med at holde sig til en mærkesag, for det politiske arbejde fordrer, at man tager stilling til mange andre spørgsmål. I partierne lægger man en fælles overordnet linje, som man går til valg på, og så deler man de forskellige emner, der skal tages stilling til, imellem sig, siger hun.

"Hvis man går ind for et stærkt lokaldemokrati, så skal det også have pondus."

Eva Sørensen, kommunalforsker på RUC

småkommuner uden professionel styring.

Mistet forbindelsen

Men Eva Sørensen medgiver dog, at noget af kontakten til borgerne er gået tabt i takt med, at kommunerne er blevet færre og større.

- En af de helt store udfordringer i den udvikling er, at det kan øge afstanden mellem politikere og borgere, at partierne fylder mere. Det skyldes, at partiforeningerne har ganske få medlemmer og endnu færre aktive, og derfor kan partierne let miste kontakten med folkestemningen, siger hun og fortsætter:

- Midlet til at genskabe kontakten er ikke en tilbagevenden til enkeltsagsorienterede borgerlister, men politikere, der via deres lister eller partier eller via byråd og udvalg aktivt tager en tæt og løbende dialog med borgerne.

DK Weekend. Nyheder for den offentlige beslutningstager – også i weekenden!

Siden den 11. september 2001 har DK Nyt serviceret den offentlige beslutningstager med nyheder på alle hverdage.

Undervejs har DK Nyt fået stadigt flere læsere, og mobile enheder har ændret læsevanerne. Derfor udsender vi nu også et nyhedsbrev lørdag og et søndag.

Du kan tilmelde dig nyhedsbrevet på dknyt.dk

Rigtig god DK-weekend!

DK Weekend.

DK Nyt.

Hvis Ellen Trane Nørby (V) bliver borgmester, dropper hun Folketinget. Hvis hun blot bliver valgt til byrådet, vil hun overveje at fortsætte med et dobbeltmandat indtil næste folketingsvalg.

Foto: Timo Battefeld, Ritzau Scanpix

Borgmesterdrømme: Ellen Trane er klar til at sige farvel til Folketinget

Ellen Trane Nørby (V) vil være borgmester i Sønderborg og løse kommunens problem med faldende indbyggertal. Først venter en valgkamp med svære odds.

kv21

Af Christian Olesen
christian@kommunen.dk

Godt ti folketingsmedlemmer sidder spredt rundt i folketingsalen. Et par af dem tjekker deres telefon, mens resten lytter til Ellen Trane Nørby (V), der står på talerstolen og kigger ned i sine papirer. Hun er iført blå blazer og en lyseblå skjorte med blomsterprint.

- Corona har været både undskyldningen og forklaringen på mange ting det seneste år. Desværre ser det ud til at fortsætte, siger hun og giver et af sine karakteristiske blikke ned mod en af ordførerne i salen.

Debatten er sløv omkring det nuværende punkt på dagsordenen. Socialdemokratiet vil forlænge coronalukkeloven, som giver regeringen mulighed for at lukke samfundet ned. Men det virker, som om Venstre og Socialdemokratiet på forhånd har aftalt, at aftalen

kan forlænges til sommerferien. Så da Ellen Trane Nørby er færdig, spritter hun talerstolen af, tager et blålt mundbind på og sætter sig ned på sin stol for at tjekke sin telefon.

Hun kender spillet i landspolitik, for hun har brugt hele sit voksne liv på Christiansborg. Men de seneste år har hun overvejet at forlade landspolitik, og i efteråret offentliggjorde hun sin beslutning.

- Jeg har boet i Sønderborg siden efteråret 2004 og repræsenterer området i Folketinget næsten lige siden. Jeg elsker at bo der, og mine børn går i skole og børnehaver der. Jeg synes jo, Sønderborg er et fantastisk område, som udvikler sig. Jeg er bare sikker på, der kan ske mere, end der gør i dag, siger hun.

Derfor vil hun være borgmester i Sønderborg.

Den gode taber

Da Ellen Trane Nørby som 15-årig ville melde sig ind i

Venstre, bakkede hendes far Jørgen Nørby (V) ikke op om idéen. Han havde selv siddet i byrådet i mange år og blev senere borgmester, men han mente, at politik var en dårlig branche at gå ind i. Ellen Trane Nørby var ikke til at rykke, og til sidst lod faderen sig rive med. Han betalte tilmed hendes kontingent til Venstres Ungdom.

Siden har hun været bidt af politik. Hun var studentmedhjælper for folketingsmedlemmet Jens Rohde, og i 2004 stillede hun op som kandidat til Europa Parlamentet. Hun blev ikke valgt, men året efter fik hun lige akkurat stemmer nok til at komme i Folketinget.

Her har hun været politisk ordfører for Venstre og minister for børn, undervisning og ligestilling og senere sundhedsminister. I dag er hun undervisningsordfører.

Da Venstre tabte regeringsmagten i 2019, skulle partiet have ny ledelse, og Ellen Trane Nørby forsøgte at blive næstformand. Hun tabte til Inger Støjberg (V).

- Jeg var bevidst om, at der var lavet mange aftaler dengang om at sikre Inger næstformandsposten. Så jeg havde lange overvejelser om, hvad jeg skulle gøre, og havde også dengang fortrolige drøftelser om, at jeg var interesseret i at stille op som borgmesterkandidat.

Hun var en god taber i næstformandsopgøret. Det bliver hun også, hvis kommunalvalget ikke går hendes vej.

- Man skal altid forberede sig på at være en god taber. Ellers skal man ikke være i politik. Man skal levere et stykke arbejde, både når sagerne går med en og imod en, siger Ellen Trane Nørby.

Foran hende venter en svær valgkamp.

Fraflytning

Sønderborg har været socialdemokratisk siden 2013, og ved seneste kommunalvalg var partiet tæt på at opnå et absolut flertal i byrådet. Borgmester Erik Lauritzen (S) var særligt populær med 8.024 personlige stemmer.

Derfor skrev JyskeVestkysten, at der skal et mirakel til for, at Ellen Trane Nørby kan vinde. Det, synes hun selv, er helt ude i hampen. For hun mener, at socialdemokraterne har fejlet i at gøre Sønderborg til en attraktiv kommune at flytte til.

- Vi har større fraflytning end Aabenraa og Haderslev, og jeg har et ønske om, at Sønderborg bliver førstevalg i det syd- og sønderjyske område, når det kommer til at drive en virksomhed og bosætte sig, siger Ellen Trane Nørby.

Fra 2010 til 2020 faldt indbyggertallet med 2.239 per-

soner i Sønderborg Kommune. I dag bor der omkring 72.000 personer.

Ubalance

Ellen Trane Nørby mener, at fraflytningen blandt andet skyldes, at kommunen prioriterer hovedbyen Sønderborg for meget.

- Der er langt fra byer som Kværn, Kegnæs og Købingsmark og så ind til 'Kommune-Sønderborg'. For det er en geografisk stor kommune, hvor væksten er koncentreret omkring Sønderborg. Så vi trænger til at løfte de andre centerbyer og de mindre landsbyer.

Her er det særligt kernevel-færden, hun ønsker at forbedre.

- Hvis man vil have god bosætning, er man nødt til at sørge for velfungerende daginstitutioner og forskelligartede tilbud til pasning. Nogle ønsker en privat dagpleje, andre en kommunal vuggestue. Jeg synes, man har fokuseret for meget på ensretning og på at gøre tingene store i stedet for at kigge på udvikling i hele kommunen.

Ellen Trane Nørby vil også løfte ældreområdet og skabe flere attraktive byggegrunde.

Nedskæringer

Alle hendes planer koster penge. De skal blandt andet findes ved at skære i kommunens centraladministration.

- Sønderborg har en rigtig tung forvaltningsstruktur og ligger langt over landsgennemsnittet, når det handler om at bruge penge på administration og bureaukrati. Der vil jeg lægge mere frihed ud til den enkelte institution og medarbejderne, siger hun.

- Vi kunne spare rundt regnet 120 mio. kr. hvert år, hvis vi bare kom ned på landsgennemsnittet. Det kan man selvfølgelig ikke nå fra dag ét, men det er penge, som skal ud til pædagoger, lærere og det faglige personale på institutionerne.

Samtidig håber hun, at befolkningstallet og dermed skatteindtægterne vil stige i Sønderborg.

Farvel til tinge

Ellen Trane Nørby ser frem til, at Sønderborg bliver en kommune, folk beundrer og ikke kun tænker på, når man snakker historiske begivenheder som Genforeningen og Slaget ved Dybbøl. Hun mener, den sønderjyske kommune har et uudnyttet potentiale.

- Sønderborg er det sted, jeg har boet længst tid i hele mit liv. Det har overhalet mit barndomshjem. Og det at stille op som borgmester er ikke bare noget, jeg fandt på fra den ene dag til den anden. Idéen voksede gennem flere år.

- Det kan ende med at blive et farvel til Folketinget for mit vedkommende.

Corona har gjort altansang, fællessang og aftensang populært. Måske bliver det startskuddet til mere udbredt brug af musik som politisk kommunikation. Det håber i hvert fald professor, jazzmusiker og hjerneforsker Peter Vuust. Foto: Mads Claus Rasmussen, Ritzau Scanpix

Musik vinder vælgeres velvilje

Kandidaterne ved årets kommunalvalg kan høste stemmer på danskernes nyvakte glæde ved at synge sammen, påpeger hjerneforsker.

○ KV21

Af Karin Svennevig
karin@kommunen.dk

Amerikanerne er verdensmestre i kunsten at bruge musikalske virkemidler i valgkampe.

Dér kunne danske politikere med fordel tage ved lære. Både af de gode og dårlige eksempler, siger hjerneforsker, cand.scient., ph.d., jazzmusiker, komponist og professor ved Det Jyske Musikkonservatorium og Aarhus Universitet Peter Vuust. Som leder af Danmarks Grundforskningsfonds Center for Music in the Brain har han ofte undret sig over danske politikeres tøvende brug af musikalske virkemidler i valgkampen.

Det siges netop at være Trump-kampagnens potente musikvalg, der sikrede republikanerne valgsejren i 2016.

At kunstnerne bag; Rihanna, Elton John, Pharrell Williams, Queen, Aerosmith, Adele, Neil Young og The Rolling Stones udtrykkeligt frabad sig det, og at flere af

dem lagde sag an, fik bare kampagnefolkene til at skruer endnu højere op for volumenknapperne, lysshowet og konfettikanonerne.

Plads til flere politiske slagsange

- Kunstnernes rettigheder skal selvfølgelig respekteres, understreger Peter Vuust.

- Men historien illustrerer, at det for nogle politikere åbenbart kan betale sig at blæse på musikernes ophavsret og senere bøde for det, hvis bare det lykkes at skabe den optimale fest-stemning med musik, vælgerne kan identificere sig med.

Med de seneste måneders begivenheder in mente bør danske KV21-kandidater nok afholde sig fra at kopiere Donald Trump eller hans "groovy moves" 1:1. Men musikalitet virker altså, påpeger Peter Vuust. Også politisk.

Efter hans mening ligger det lige for at benytte danskernes stærke traditioner for bramfrie lejlighedssange og antiautoritær humor som

politisk kommunikationsmiddel.

Han nævner DF's slagsang "Mamma Pia" som et godt eksempel. Også her protesterede de svenske ophavsmænd (ABBA) harmdirrende, men sangen lever stadig og mobiliserer partiets tilhængere.

- DF er bestemt ikke mit parti, men den sang er jo genial. Melodien er en ørehænger, som alle DF'ere formentlig kender, tilsat en kort catchy tekst med et ukompliceret budskab. Man kan næsten ikke dy sig for at nynne med, så den har de efter min mening ramt rent.

Teksten findes i flere udgaver. Et uddrag af en DFU-variant lyder således:

*Mamma Pia - du er på tv
DF - bliver promoveret
Mamma Pia - du har tjek på det
DF - syn's du har håndteret
Alle de svære sager
Som en mirakelmager....*

Enkelt, sangbart og måske lidt provokerende. Eller som Peter Vuust siger:

- På én gang storladent og med glimt i øjet. Meget dansk og meget fint skruet sammen.

Musik mobiliserer og tilfredsstiller

Coronakrisen har om noget vakt danskernes glæde ved fællessang. Derfor giver det

lige nu ekstra god mening at alliere sig med dygtige rimsmende, hvis man vil vinde vælgere for en sag eller kandidat under KV21, peger han på.

"Hvis du som kommunalpolitiker kan levere dit budskab som en ørehænger, så har du næsten vundet valget allerede."

Peter Vuust, professor, hjerneforsker og jazzmusiker

- Musik forener mennesker i et aktivt, lyttende og tillidsfuldt fællesskab, lindrer og afstresser, hjælper hjernen med at fokusere og påvirker det limbiske system, der blandt andet regulerer følelser og korttidshukommelse. Traditionelt har vi mennesker altid brugt musik og fællessang til at komme igennem kriser og stå sammen. Fordi det virker, siger han.

- Når vi synger, skruer hjernen op for tilførslen af vel-

værehormoner som oxytocin, der populært omtales som "kærligheds-" eller "lykkehormonet". Hvis du som kommunalpolitiker kan levere dit budskab som en ørehænger, så har du næsten vundet valget allerede. Så har du i hvert fald løftet kommunalpolitikken derop, hvor den kan få luft under vingerne og delinger på de sociale medier.

Kunsten er at vælge den rigtige musik. Undersøgelser viser, at mennesker generelt danner musiksmag inden 25-årsalderen og foretrækker hits, der var populære i deres egen ungdom eller forældrenes ungdom. Genkendelse er vigtig, for når hjernen kan regne ud, hvad der skal ske, bliver den belønnet med lykehormonet dopamin.

Skal passe til målgruppen og situationen

- Musik har et utroligt stærkt sociologisk element. Vores musiksmag siger en masse om, hvem vi er, og hvilken gruppe vi gerne vil tilhøre. De første år hører vi vores forældres musik. Senere vælger vi det samme som de drenge eller piger, vi ser op til, og derefter forbinder vi resten af livet vores yndlingsmusik med det, vi gik op i som unge. Det kan være alt fra fester og fremtidsdrømme til spirende politisk bevidsthed, forklarer Peter Vuust.

Svært tilgængelig musik er hjernen ikke vild med. Man kan faktisk ligefrem støde vælgere fra sig, hvis man bruger musik, de ikke kan lide, ikke forstår eller er blevet trætte af.

"Man kan næsten ikke dy sig for at nynne med, så den har de efter min mening ramt rent."

Peter Vuust, professor, hjerneforsker og jazzmusiker om DF's slagsang "Mamma Pia"

- Hvis dine vælgere er yngre end 30 år, vil det nok være en god idé at gå efter noget andet end ABBA. Det skal være populært, men det skal også passe til den politiske og demografiske kontekst, vælgerne har til fælles. Brugt og valgt rigtigt kan musik indramme et fællesskab, som mange gerne vil være med i. Brugt og valgt forkert er musik nok mest irriterende, siger hjerneforskeren. ○

Per Møller Jensen (S) blev ved KV17 slået af Venstres Ulrik Wilbek i kampen om at blive borgmester, men fik Socialdemokratiet med i konstitueringen - udenom det tidligere borgmesterparti De Konservative.

Foto: Tanja Carstens Lund, Ritzau Scanpix

Byrådsveteraner søger mod regionsråd

At søge nye politiske udfordringer i et regionsråd efter en lang byrådskarriere er efterhånden blevet en udbredt praksis. Men en række af de allerældste lokalpolitikere stiller op til byråd igen-igen.

◉ valgelefanter

Af Knud Abildtrup
knud@kommunen.dk

Politiske karriereskift, hvor mange år i byrådet forsøges forlænget med en runde i et regionsråd, kan man i denne tid finde i flere kommuner.

Hvad EU-parlamentet er for tidligere folketingsmedlemmer, kan opstilling til regionsrådene risikere at blive opfattet som - nemlig en retrætepost for byrådspolitikere. Måske især dem, der ikke længere er deres partis spids.

Modsat vil adskillige vælge se fornuften i at stemme på lokalpolitikere, der ved, hvad det handler om, og kan tilføre regionsarbejdet inspi-

ration fra andre sider af det offentlige system.

I **Kolding** vil et af de ældste byrådsmedlemmer, den 67-årige gruppeformand Poul Erik Jensen (S), ifølge JyskeVestkysten nu stoppe i byrådet efter 32 år, der begyndte i Vamdrup Kommune. Samtidig vil han stille op til det syddanske regionsråd - inspireret af, at regionspolitikeren Poul Fremmelev (S) går den modsatte vej. Han stiller op til byrådet efter at have tabt kampen om at blive spids i regionen.

Poul Erik Jensen ser kommunikationen mellem kommune og region som et vigtigt område:

- Vi har jo set uheldige eksempler på, at folk er blevet sendt hjem fra sygehuset og efterladt på en trappesten, siger han til avisen.

I **Viborg** ser man en tilsvarende manøvre fra byrådsveteranen Per Møller Jensen (S), der nu stiller op til regionsrådet i Midtjylland, efter at han med 28 år i lokalpolitik og to valg som S-spids bag sig trak sig fra den post. Som 65-årig synes han ikke, han er klar til politisk pension:

- Bliver jeg valgt, vil jeg især have fokus på sygehusområdet - og desuden ser jeg frem til helt nye fysiske rammer for psykiatrien. Endelig er det vigtigt at bevare og udbygge en bred vifte af uddannelsestilbud for såvel unge som voksne i vort område, siger han.

En veteran på både det lokal- og landspolitiske plan, 78-årige Helge Adam Møller (K), stiller ikke op til byrådet i **Næstved** igen. Derimod satser han nu på et valg til det sjællandske regionsråd:

- Jeg ser frem til at kunne være med til at indføre den nye sundhedsreform, der har været diskuteret i fem-ti år, og som statsministeren nu siger

skal blive til noget i år, siger det tidligere folketingsmedlem, som derudover er spændt på at skulle tage livtag med regionalt bureaukrati:

- Jeg har hørt fra politikere fra flere partier, at især regionen her på Sjælland kan være tung at danse med. Så jeg vil se frem til at kunne være med til at afskaffe overflødige regler og møder. Se bare, hvordan sygehuse under corona har kunnet gennemføre nye arbejdsgange på kort tid. Ændringer, der ellers ville have taget årevis med møder i arbejdsgrupper og lange procedurer.

Politisk efterliv for borgmestre

At regionsrådene bliver en efterkarriere for især tidligere borgmestre ses ikke mindst i Region Midtjylland, hvor der er flest: Her finder man Flemming Knudsen (S) fra **Aarhus**, Carsten Kissmeyer (V) fra **Ikast-Brande**, Arne Lægård (V) fra **Holstebro**, Jørgen Nørby (V) fra **Lemvig** og Torben Nørregaard (V) fra **Ringkøbing-Skjern**.

I Nordjylland ses Anny Winther (V) fra **Rebild**, Per Bisgaard (V) fra **Aalestrup** og

"Jeg vil gerne udfordre politikerne, og jeg er bestemt ikke typen, som holder min kæft i forhold til politik eller ståsted."

Carsten Bo Sørensen, privatskolelærer i Vejle

Lauge Larsen (S) fra **Morsø**. I Syddanmark Jørn Lehmann Petersen (S), tidligere **Broager**, på Sjælland tidligere **Gundsø**-borgmester Evan Lynnerup (V).

I Regionsråd Hovedstaden finder man veteranen, **Genstofte**-borgmester Hans Toft (K), som har haft dobbeltmandat. Han stopper som borgmester, men stiller op til regionsrådet igen. Dertil kommer Martin Geertsen (V), der har været fagborgmester i **København**, samt

den mangeårige borgmester i **Helsingør** Per Tærstøl (K).

Han-elefanter klar igen

Netop Tærstøl er blandt de byrådsmedlemmer med allerhøjest anciennitet, som endnu ikke har mistet lysten til lokalpolitik. Tærstøl begyndte i 1974 og er netop genopstillet - nederst som nummer 20 på den konservative liste. Den - mere ydmyge - placering fik han første gang ved KV17, hvor han med 642 stadig fik næstflest personlige stemmer i K - efter borgmester Benedikte Kiær med 6.679.

Lars Abel (K) i **Gladsaxe** er det for tiden uden sammenligning længst siddende byrådsmedlem. Som det eneste har han passet sin post i byrådet uafbrudt siden 1970, hvilket bliver til 52 år efter denne periode. 72-årige Lars Abel melder, at han genopstiller.

Udover Tærstøl er der yderligere fire byrådsveteraner, der også begyndte i 1974: I **Kolding** finder man Per Bødker Andersen (S), der var borgmester i hele 24 år - fra 1985-2009 - og som oplyser, at han ved KV21

For Carsten er én ting afgørende for, hvor han sætter sit kryds på stemmeseedlen

Blandt kommunalvalgets arkevælgertyper zoomer vi denne måned ind på ideologen, som vi fandt en udpræget repræsentant for i Vejle.

• vælgertyper

Af Morten Guldberg
morten@kommunen.dk

Carsten Bo Sørensen fra Vejle hører til kommunalvalgets trofaste vælgere. Han stemmer hver gang, men ikke nødvendigvis på samme parti. For ham handler valget om ideologi - ikke i traditionel politisk forstand om højre og venstre, men om ideologisk ståsted i forhold til miljø og klima, som er det, der optager ham selv.

Carsten Bo Sørensen er 54 år, uddannet folkeskolelærer og ansat på privatskole i Vejle, hvor han har boet det meste af sit voksne liv med sin kone og deres tre børn.

"Jeg kunne godt finde på at gå til vælgermøder for at blive klogere på, hvor kandidaterne står. Jeg vil gerne udfordre politikerne, og jeg er bestemt ikke typen, som holder min kæft i forhold til politik eller ståsted. Jeg har altid stemt, og det bliver jeg ved med."

Carsten Bo Sørensen,
privatskolelærer i Vejle

Regner du med at stemme til kommunalvalget til efteråret?

- Helt sikkert, men jeg har ikke bestemt mig endeligt for, hvor jeg sætter krydset endnu. Sidste gang stemte jeg S, men jeg har stemt på en del forskellige partier gennem årene. Jeg kunne godt finde på at gå til vælgermøder for at blive klogere på, hvor kandidaterne står. Jeg vil gerne udfordre politikerne, og jeg er bestemt ikke typen, som holder min kæft i forhold til politik eller ståsted. Jeg har altid stemt, og det bliver jeg ved med.

en fortid i Venstres Ungdom, men jeg ligger nok ellers lidt til venstre for midten, uden at det er afgørende i forhold til, hvordan jeg vægter indstillingen til miljøet.

Hvornår har du sidst været i kontakt med kommunen, og hvad gik det ud på?

Det er kun et par uger siden i forbindelse med en klage over en beboer, som brænder ulovligt affald af på vores vej. Det var hos teknisk forvaltning, og det var ganske uproblematisk.

Hvilke emner har størst betydning for dig i forhold til lokalpolitik?

Det har de lokale miljø- og klimasager. Hvem der er villige til at bruge ressourcer på området. I forhold til mit job

kunne det også være et spørgsmål om refusion til privatskoler, og hvordan partierne stiller sig til det, for

det er også et emne i vores kommune, men det har faktisk ingen indflydelse på mit valg.

Vælgertypen

Ideologen repræsenterer gruppen af vælgere, som ikke stemmer for enkeltsager, men politisk: "jeg vil gerne stemme mere rødt til kommunalvalget, for det her drejer sig om de store velfærdsområder". Det er den kommunalpolitisk ideologiske vælger.

Forskerne Kasper Møller Hansen og Ulrik Kjær har udpeget otte arketyper af vælgere for Kommunen.dk. Outsideren er en af dem. Kasper Møller Hansen er valgforsker og professor ved Institut for Statskundskab på Københavns Universitet. Ulrik Kjær er kommunalforsker og professor ved Institut for Statskundskab på Syddansk Universitet.

Carsten Bo Sørensen er trofast deltager ved kommunalvalgene, men han er ikke nødvendigvis trofast støtte til samme kandidat eller parti - det afhænger af deres ideologiske ståsted i forhold til miljø- og klimaspørgsmål.

Foto: Privatfoto

stiller op igen til en ny periode efter sine første 48 byrådsår. Han fik ved KV17 tredjeflest personlige stemmer - 489 - på listens fjerdeplads.

I **Lejre** finder man også en årgang 1974: Flemming Damgaard Larsen (V), der begyndte i kommunalbestyrelsen i Bramsnæs og har været medlem af både regionsråd og Folketinget - og altså dermed bestridt triple-mandat en periode. Han oplyser, at han vil genopstille, "hvis medlemmerne vil".

Tidligere borgmester Poul Lindor (S) begyndte også i 1974 og stiller ikke op igen efter denne periode. Han var borgmester i Ramsø fra 1990 til 2007 og frem til 2011 i sammenlagte **Roskilde**.

Og som den sidste blandt de fem med ubrudt byråds-karriere siden 1974 finder man tidligere borgmester i **Tårnby** Henrik Zimino (S), som havde posten fra 1994-2017 - i 23 år. Zimino, der ved KV17 fik næstflest personlige stemmer på S-listen - 498 - meddeler, at han endnu ikke har besluttet sig med hensyn til endnu en periode.

I forgrunden den nye spids Mads Sørensen, der lagde dagligstue til, sammen med journalist Massimo Grillo.

Foto: selfie fra Facebookside

Varde-Venstre fandt sin spids fra dagligstuen

Partiforening gik en ny vej, da corona forhindrede de sædvanlige opstillingsmøder.

ny valgvej

Af Knud Abildtrup
knud@kommunen.dk

Præsentationsmøder i forsamlingshuse og paneldebatter i skoleaulaer plejer at være den måde, aspiranter i store partier møder partimedlemmerne på, når de forsøger at blive spidskandidat. Men i Venstre i Varde, der i januar skulle finde en afløser til borgmester Erik Buhl som spids, valgte man at gå en helt ny vej, da corona-restriktionerne forhindrede de fysiske møder.

- Det var det muliges kunst, forklarer Lotte Højmark Tang, der er formand for Venstre i Varde Kommune, og som var med til at fostre ideen bag projektet: At præsentere de fem aspiran-

ter, der bejlede til posten som spidskandidat, i hver sin livestream med professionel vært og producer.

- Jeg var meget spændt, for vores medlemsskare er i overvejende grad 60+. Alle bekymringer er mere end gjort til skamme. Alle præsentationer blev fulgt af mellem 70 og 150 samtidige seere. Altså et betydeligt større antal unikke seere, idet det må forventes, at kun en mindre del af seerne så med hele vejen.

Konceptet var, at de fem politikere den aften, det var deres tur, fik besøg i privaten af et helt hold, der afviklede livestreamingen, og de fem kunne sælge deres holdninger og personlighed. En journalist styrede halvanden

times udspørgen af kandidaten, som så blev sendt som en video på Venstres Facebook-side og siden delt blandt medlemmer og andre følgere.

- Der var mellem 15 og 40 spørgsmål i kommentarspor og mail undervejs i de fem præsentationer. En enkelt præsentation varede dog kun en time, da der ikke var så mange spørgsmål, og kandidaten ikke havde så lange svar, forklarer formanden.

Knap 400 nye medlemmer

De fem dagligstuemøder blev afviklet, 4., 6., 11., 13. og 14. januar, og efter hver enkelt seance blev videoerne løbende lagt på YouTube. Fremgangsmåden med at bruge sociale medier ser ud til at være blevet grebet af aspiranterne, hvor Connie Høj som en af de fem har suppleret med en personlig kandidat-video på et minut. Og gruppeformand Line Berner fik sine støtter til at sen-

"Jeg var meget spændt, for vores medlemsskare er i overvejende grad 60+. Alle bekymringer er mere end gjort til skamme."

Lotte Højmark Tan formand for Venstre i Varde Kommune

de selfies i thump-up-positur, som hun kunne sprede ud på sin Facebook-profil, hvor hun spurgte "Hvem synes, Line skal være borgmester?".

Om det spørgsmål er ikke helt ved siden af, for Venstre

har med 13 ud af 25 pladser i byrådet det absolutte flertal og har haft borgmesterposten siden kommunesammenlægningen.

Det hører med til historien, at man helt frem til 18. januar kunne melde sig ind i Venstre og dermed få indflydelse på valget 25. januar. En mulighed, flere hundrede benyttede sig af, oplyser Lotte Højmark Tang. Venstre i Varde havde 818 medlemmer ved årsskiftet og knap 1.200

medlemmer ved fristens udløb.

Indmeldelserne kunne i øvrigt foregå både via telefon og sms.

Partiforeningen, der hører til de større i Venstre, købte firmaet WestStream til at producere streaming og journalist Massimo Grillo som moderator. Og internt i partiforeningen betragtes forløbet som så stor en succes, at det overvejer at gøre det på denne måde fremadrettet. ●

Sådan gik valget:

- Mads Sørensen vandt afstemningen, der foregik ad fire omgange, hvor først Connie Høj, Tina Agergaard Hansen og Peter Foldager blev skilt ud. I den afgørende afstemning var der 425 stemmer til Mads Sørensen mod 361 til Lise Berner og en del blanke stemmer.

Er du leverandør til offshoreindustrien, så læs dette:

Vær med i den samlede oversigt over firmaer, som er involveret i den danske offshore sektor. Magasinet og websitet Danish Offshore Industry (offshorecontacts.com) er fast inventar hos alle, som arbejder med offshore, og har været det siden 1982.

2021 udgaven kommer til at rumme beskrivelser af mere end 100 firmaer, som er leverandører til den danske offshoresektor. Danish Offshore Industry bliver distribueret på væsentlige offshoremesser i Aberdeen, Stavanger, Amsterdam og Houston, samt til det danske offshoremarked.

Årbogen 2021

skriver for, om og til offshorebranchen og dens udøvere. Bogen udgives af DK Medier, som bl.a. også udgiver DK Havenergi.dk og DK Vindkraft.dk. Se de seneste årbøger på www.offshorecontacts.com

Stå ikke udenfor

Hvis du ønsker at komme med i 2021 udgaven, kan du registrere dit firma online. Prisen er kr. 3.700 pr. selskab) - beløbet dækker såvel den trykte udgave samt online versionen.

REGISTRER DIG NU PÅ
[WWW. OFFSHORECONTACTS. COM](http://WWW.OFFSHORECONTACTS.COM)

For yderligere oplysninger:
Henrik Eskelund, kommerciel direktør.
henrik@dkmedier.dk

DK
**DANISH
OFFSHORE
INDUSTRY**

SITET, HVOR BRANCHENS
LEVERANDØRER
OG KUNDER MØDES

**Du kan
stadig nå at
blive omtalt
i 2021-
udgaven**

Nyvang rimer

Det blev kaldt fremtidens plejehjem, vandt priser for årets sundhedsbyggeri og for bedste arkitektur, men den korte historie om Huset Nyvang er en lang liste over problemer med at få personalet til at tage sig ordentligt af beboerne.

◉ fremtidssnak

Af Bruno Ingemann
bruno@kommunen.dk

At der kan være meget langt fra vision til virkelighed, har de måttet erkende i Randers.

Her ville man opføre fremtidens plejehjem for beboere med demenssygdomme, men siden åbningen for snart tre år siden har vanskelighederne med at få hverdagen til at fungere vokset sig så store, at der nærmest skal startes forfra med en helt ny omgang.

Forleden vedtog byrådet en handlingsplan, der blandt andet tilfører plejecentret mange millioner kroner til ekstra personale og styrkelse af ledelsen.

Tankerne om fremtidens plejehjem i Randers daterer sig tilbage til 2013, hvor byrådet besluttede at bygge et nyt, moderne plejecenter. Daværende formand for byrådets omsorgsudvalg Leif Gade (S) fortalte om den lange proces ved åbningen af Huset Nyvang i marts 2018:

- Vi havde et ønske om at bygge et plejecenter, som ikke var som de andre, og vi havde i lang tid en arbejdstitel, som hed Fremtidens Plejehjem i Randers. Nu har vi valgt et mere lokalt klingende navn, nemlig Huset Nyvang.

Hollandsk forbillede

Inspiration hentede politikere og embedsfolk fra Randers på en studietur til Holland. Her besøgte de demenslandsbyen De Hogeweyk lidt syd for Amsterdam. I dagsordenen for studieturen står der: "De Hogeweyk er et plejecenter med en anderledes, øjenåbnende indstilling til demente ældre. Man bestræber sig på at give de ældre mulighed for at have en hverdag, hvor de kan opleve noget og føle sig trygge."

Turen gjorde så stort indtryk på Randers-delegationen, at de kom hjem og sagde: "Sådan et vil vi også have."

Huset Nyvang er i virkeligheden fire etplanshuse med plads til 15 beboere i hvert, og i området er der også en daginstitution til børn.

Stedet er beskrevet som en landsby med fritliggende huse, en købmand, en frisør, et kulturhus og en bager med café.

Før det blev taget i brug, vandt plejecentret en pris som årets sundhedsbyggeri 2017 uddelt af konferencearrangøren Nohrcon.

Store forventninger

Der var altså skruet højt op for forventningerne, da Randers Kommune gik i gang med at ansætte personalet til fremtidens plejehjem. Men det viste sig at være op ad bakke. Kommunen udpegede først en leder. Hun blev hentet på et af de gamle plejecentre i kommunen, som alligevel skulle nedlægges, Gudenåcentret. Det var en nem løsning.

Lederen var ikke vild med ideen, men lod sig overtale. Hun ville dog have lov at håndplukke nogle af sine medarbejdere fra Gudenåcentret og tage dem med til Huset Nyvang. Kommunen sagde i første omgang nej og forlangte, at stillingerne blev besat efter opslag. Lederens udvalgte medarbejdere søgte stillingerne, hvorefter hun ansatte dem.

Lavinen rullede

Formand for omsorgsudvalget siden efteråret 2018 er Fatma Cetinkaya (S). Hun overtog posten, da Leif Gade døde. Og siden har hun haft Huset Nyvang øverst på sin politiske arbejdsliste.

Ifølge Fatma Cetinkaya blev der helt fra begyndelsen begået to fejl. For det første

var kommunen blevet så forvildet i den hollandske demenslandsby, at man kopierede for meget uden at forholde sig til, om det skulle gøres anderledes i Randers. Dernæst sikrede man sig ikke, at personalet blev ansat med baggrund i, at de havde kompetencerne til at tage sig af beboere med demenssygdomme.

Personalet blev ansat, kort før Nyvang åbnede, og beboerne flyttede ind med det samme – der var ingen tid til forberedelse.

- Og så begyndte lavinen at rulle, siger Fatma Cetinkaya.

Huset Nyvang åbnede 9. marts 2018, og få måneder senere rykkede en masse vikarer ind for at dække af for det faste personale i sommerferien. Lederen, som modvilligt havde accepteret jobbet, blev sygemeldt, senere langtidssygemeldt, og ved årsskiftet kom der en ny leder, den nuværende.

I mellemtiden var flere af medarbejderne stoppet, og der var et stort forbrug af vikarer. Kommunen.dk skrev i august 2020, at Huset Nyvang i 2019 brugte 5,9 mio. kr. på vikarer ud af et lønbudget på samlet 22,6 mio. kr.

Under observation

Problemerne med fremtidens plejehjem blev på under et år så massive, at politikerne i byrådets omsorgsudvalg fra januar 2019 havde det på dagsordenen ved de fleste møder, og kommunen ansatte konsulenter til at undervise personalet i dokumentation, journalisering og medicin håndtering.

Allerede den 28. november 2018 var Styrelsen for Patientsikkerhed på et såkaldt reaktivt tilsyn på Huset Nyvang, det vil sige et tilsyn på baggrund af problemer, som var rapporteret, i modsætning til planlagte tilsyn, hvor styrelsen foretager en stikprøvekontrol.

Tilsynet i november 2018 blev fulgt op af et nyt tilsyn den 17. maj 2019. I rapporten om dette tilsyn står der: "Det var tydeligt, at der i forhold til det reaktive tilsyn foretaget den 28. november 2018 var sket en markant ændring og foretaget tiltag, der skulle sikre opfyldelsen af gældende regelsæt. Det er styrelsens vurdering, at der aktuelt er tale om mindre problemer af betydning for patientsikker-

på ny omgang

Huset Nyvang vandt talrige priser for sin nytænkende måde at indrette et plejehjem på. Arkitektfirmaet Friis og Moltke tegnede bygningerne, men i dag er Randers Kommunes hyldespriser byttet ud med skandalesager. Fotos: Randers Kommune.

heden, og at behandlingsstedet kan rette op på forholdet ud fra de råd og den vejledning, der blev givet i forbindelse med tilsynet.”

Det var altså en forholdsvis mild kritik, der stod tilbage efter, at Styrelsen for patientsikkerhed havde været på stedet to gange med et halvt års mellemrum.

Skjulte optagelser

Men så sprang bomben, da TV2 i foråret 2020 kontaktede kommunen og oplyste, at man med skjult kamera havde optaget ubehagelige situationer, hvor en mandlig beboer blev udsat for omsorgssvigt. Samtidig havde TV2 lavet skjulte optagelser på plejecentret Kongsgården i Aarhus.

Randers Kommune nægtede i første omgang at se optagelserne og anmeldte TV2 for krænkelse af beboernes og personalets privatliv. Politianmeldelsen blev senere trukket tilbage, og Fatma Cetinkaya fortæller, at ledelsen af kommunens plejehjem fik besked på, at alle medarbejdere skulle se TV2-udsendelsen med de ubehagelige scener og tage ved lære af dem.

–Jeg går ud fra, at man har set udsendelsen, siger hun.

Igen-igen

Men taget ved lære havde de tilsyneladende ikke, for den 8. oktober sidste år dukkede Styrelsen for Patientsikkerhed endnu engang op. Igen på et såkaldt reaktivt tilsyn.

Styrelsen skriver i rapporten om tilsynet, at den via TV2 Østjyllands nyheder var blevet gjort bekendt med pårørendes bekymringer vedrørende hjælp, pleje og omsorg til borgerne på Nyvang.

Styrelsen skrev til Randers Kommune og bad om en forklaring på de problemer, der fremgik af tv-nyhederne. Men kommunens svar ikke grundigt nok, og derfor rykkede styrelsen ud på ny.

Op det kom ikke til at gå stille af. Kort før jul 2020 landede der en rapport i mailen til Randers Kommune med et påbud om at forbedre forholdene på 17 punkter. Kommunen fik en frist til 19. januar.

Rapporten vakte opsigt i kommunen, blandt andet fordi de lokale politikere ikke havde hørt om styrelsens tilsyn, men også fordi kommunens eget tilsyn, foretaget af firmaet HM Care i september

2020, havde fundet nul fejl på Nyvang. Den store forskel på de to tilsyn fik Randers Kommune til at droppe samarbejdet med HM Care om at føre tilsyn på kommunens 23 plejecentre, og kommunen er i dialog med to andre private virksomheder om at overtage tilsynet.

"Der står, at vores medarbejdere taler hen over hovedet på beboerne og taler om dem i 3. person, når de skal hjælpe dem."

Fatma Cetinkaya, formand for omsorgsudvalget, Randers

Fatma Cetinkaya fortæller, at hun blev chokeret over det, hun læste i rapporten:

– Der står, at vores medarbejdere taler hen over hovedet på beboerne og taler om dem i tredje person, når de skal hjælpe dem.

Ingen fyringer

Rapporten med den omfattende kritik fra Styrelsen for Patientsikkerhed var også et

wake-up-call for kommunen. I løbet af januar blev der holdt et utal af møder, som førte til, at byrådet på et ekstraordinært møde den 27. januar vedtog en handlingsplan, der skal rette op på forholdene.

Et lille mindretal i byrådet ville ikke stemme for hele planen, fordi der ikke var opbakning til et krav om at fyre nogle af de øverste chefer.

Mindretallet forlangte Fatma Cetinkaya afsat som udvalgsformand, selvom hun kort forinden havde meddelt, at hun ikke genopstiller ved efterårets kommunalvalg. Der skulle også ske fyringer i ledelsen af omsorgsområdet, der omfatter en direktør, en omsorgschef en områdeleder og en centerleder.

Kun områdeleder Erling Lemming mærkede konsekvenserne af den politiske kritik, da han før byrådsmødet fik besked om, at han ikke længere skal have ansvar for Huset Nyvang.

I planen er det beskrevet, hvordan der skal ansættes 12 ekstra i plejen på Nyvang, at centerlederen skal have en ekstra ledelses-assistent, så hun fremover har to, og at konsulentvirksomheden Viso ansættes som supervisor. Viso er en organisation under Servicestyrelsen.

Der er i første omgang afsat penge de kommende to år til de ekstra initiativer, som samlet løber op i godt 12 mio. kr.

Huset Nyvang

- ▶ Huset Nyvang er i sin grundidé tilpasset borgere med demens og deres særlige behov, men alle plejekrævende kan bo her.
- ▶ Byggeriet tager udgangspunkt i den seneste viden på området, hvor begreber som hjemlighed og genkendelighed er nøgleværdier.
- ▶ Byggeriet består af fire adskilte boenheder hver med plads til 15 beboere og en fælles bygning, som rummer et bytorv, hvor butikker og aktive facader danner genkendelige motiver for en række fælles funktioner.
- ▶ Fællesbygningen er sammenbygget med en stor daginstitution, som rummer såvel vuggestue som børnehavegrupper, hvilket skaber et spændende potentiale i generationsmøder.

Kilde: Randers Kommune

Efter 13 år:**Kommunalt skandale-kunstværk står stadig på lossepladsen**

I 2007 fjernede Aabenraa Kommune kunstværket Telemuren. I dag afventer muren stadig sin skæbne. Udvalgsformand håber, den kommer op næste år. Men det har man hørt før.

◉ **kunstkamp**

Af Christian Olesen
christian@kommunen.dk

Sommeren 2007: To frivillige fra den lokale kunstforening holder et hvidt banner ud mod en trafikeret vej. "BEVAR MUREN", står der spraymalet med blå bogstaver. Et par andre frivillige sidder i en indbygget alkove i muren og sipper medbragt kaffe og vin. De har brugt eftermiddagen på at vaske og slibe den 45 meter lange murstensmur for at protestere. Kommunen vil nemlig rive den ned.

Telemuren er et kunstværk lavet af den svenske kunstner Ulla Viotti. Den består af 18.000 røde og blå teglsten, vejer ca. 100 ton og blev doneret til byen af Tele Sønderjylland (i dag TDC). Men få mennesker i byen kender til kunstværket, selvom de går forbi det hver dag. Og nu spærrer den for planerne om en ny drive-in bager, så kommunen vil have kunstværket fjernet.

13,5 år senere står det klart, at kunstforeningens protest var frugtesløs. Aabenraa Kommune skar muren i 14 stykker, rev den op og satte den ud på en losseplads otte kilometer syd for byen. Dengang lovede man, at muren snart ville finde et nyt sted at stå. I dag står den stadig på kommunens deponi med græsset groende omkring sig og en iturevet presenning blæsende på toppen. Imens trives Lagkagehuset på kunstværkets gamle hjemsted.

Kunstforeningens banner blev startskuddet til en opheget debat, der stadig ruller i Aabenraa, og som andre kommuner nok nødig vil opleve på egen krop. Nu har stort set alle de lokale en holdning til Telemuren.

- Jeg kan godt nok knap huske, at den var der. Jeg kom forbi ofte, men som så mange andre dengang tænkte jeg aldrig over, at den var

kunst, siger Lars Kristensen (V).

Han er formand for Aabenraas kultur- og fritidsudvalg. Sammen med sine udvalgs-kolleger har han forsøgt at gøre det, der næsten anses for umuligt i Aabenraa. At genrejse Telemuren.

Falsk håb

Hvis politikerne var smarte i 2007, havde de skyndt sig at placere Telemuren et nyt sted. Så havde Aabenraa sparet meget bøvl.

"Jeg kan godt nok knap huske, at den var der. Jeg kom forbi ofte, men som så mange andre dengang tænkte jeg aldrig over, at den var kunst."

Lars Kristensen (V),
udvalgsformand

Gennem årene har debatten raset om diverse placeringer. Man nævnte en skulpturpark og en kunstnerhave, og måske skulle muren stå i Genforeningsparken. Imens forsøgte omkringliggende byer som Tinglev at få fat i kunstværket som et lokalt varemærke.

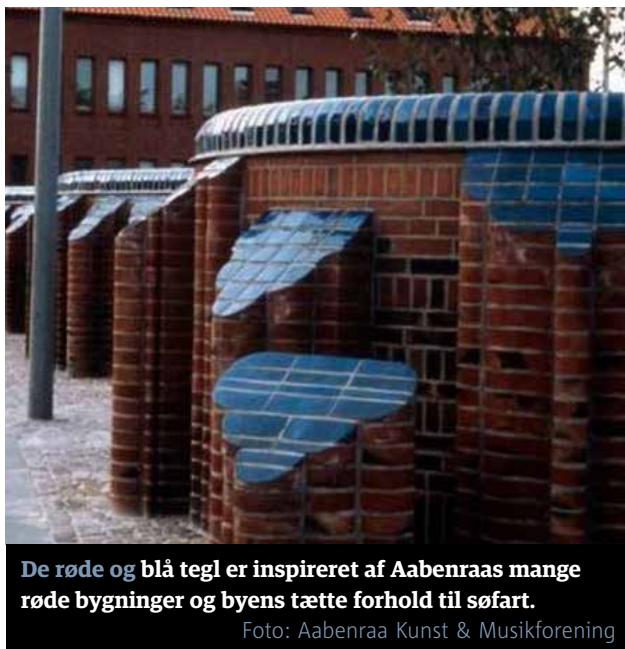
Så skulle Telemuren skæres i flere stykker og stå på hver sin side af en indkørsel til byen, så kunne den stå ved lystbådehavnen, eller nær et lokalt slot, eller måske markere grænsen til Tyskland i Kruså. Og i 2017 var en løsning tæt på.

"Efter at have stået på et depot i mange år skulle det

Sådan så Telemuren ud på sin oprindelige plads.

Foto: Aabenraa Kunst & Musikforening

De røde og blå tegl er inspireret af Aabenraas mange røde bygninger og byens tætte forhold til søfart.

Foto: Aabenraa Kunst & Musikforening

nu være sikkert og vist, at Telemuren bliver genopstillet i Aabenraa," skrev JydskVestkysten.

Borgmester Thomas Andresen (V) fandt sammen med økonomiudvalget 350.000 kr. til at genrejse muren nær rådhuset. Men sagen blev skubbet lidt rundt mellem to politiske udvalg, og så stod der vist også et par skulpturer dernede i forvejen, som skulle fjernes, hvis det var. Så var der kommunalvalg, og muren røg ned på to-dolisten, så nogle nyvalgte politikere måtte begynde forfra igen, igen efter valget.

"Vi er helt tilfredse med den nye placering til muren, og det bliver så fedt. Men da de besluttede det sidste år, tænkte jeg, at de da ville gå i gang med det samme."

Kirsten Bengtson, formand for
Aabenraa Kunst- og
Musikforening

Kyl den i havnen

På et tidspunkt blev Lars Kristensen (V) formand for kultur- og fritidsudvalget, og han og resten af udvalget blev enige om, at nu var det nu.

- Mange folk har gået rundt om den varme grød gennem årene. Men Telemuren er hjerteblod for de kunstinteresserede i kommunen, siger han.

I 2019 fandt man en placering ved Arena Aabenraa, og den var nær kommet op. Men jorden viste sig at være blød, så fundamentet skulle være ekstra stærkt, for at den 100 ton tunge mur kunne stå ordentligt. Prisen ville løbe op i 1,6 mio. kr.

Nu smed kultur- og fritidsudvalget alle planer ud for at involvere borgerne. "Hvor skal Telemuren placeres?" skrev de på kommunens facebookside i 2019 og inviterede samtidig til borgermøde. Kommentarerne væltede ind.

"På havets bund", "Knus den og brug resterne til at

fylde huller i vejene", "Sælgs skidtet".

Mange var irriteret over, at kommunen fortsat brugte tid og penge på muren. Men positive forslag tikkede også ind, og forvaltningen vurderede dem alle. Det resulterede i tre mulige placeringer.

Ventetid

I juni sidste år valgte udvalget en placering på Gasværksvej. Stedet minder om murens gamle placering, blandt røde murstenshuse og ved siden af en trafikeret vej. Men muren er stadig ikke kommet op.

Området er i gang med en større ombygning, der vil gøre vejen til byens hovedfærdselsåre.

- Det er et større anlægsarbejde, der er i gang derude, så noget tyder på, at det nok først bliver engang næste år, fortæller Mads Stendorf, kulturchef i Aabenraa.

- Jeg har kun været her i fem måneder, og Telemuren fylder godt nok overraskende meget i politik og i pressen, griner han.

Glemmebogen

Kirsten Bengtson var en af de frivillige, der stod med banneret ved Telemuren i 2007. Hun er formand for Aabenraa Kunst- og Musikforening og en smule bekymret over, at kommunen mangler en dato for genrejsningen.

- Vi er helt tilfredse med den nye placering til muren, og det bliver så fedt. Men da de besluttede det sidste år, tænkte jeg, at de da ville gå i gang med det samme, så den ville være oppe nu, siger Kirsten Bengtson.

Siden protesten i 2007 har JydskVestkysten udgivet 131 artikler og læserbreve om kunstværket. Før da var den stort set aldrig i avisspalterne. Så selvom få i dag husker muren fra dens oprindelige placering, er den lokale kunst-skandale blevet et spørgsmål om principper for Aabenraas indbyggere.

Nu har kultur- og fritidsudvalget sat Telemuren som et slags fast punkt på den øvrige dagsorden ved hvert møde. For selvom der ikke burde gå mere galt, viser erfaringen noget andet.

- Den mur må ikke blive glemt, siger udvalgsformand Lars Kristensen (V).

Telemuren blev sat op i 1993 og nåede at stå 14 år på sin placering i Aabenraas bymidte. Til efteråret har den stået lige så lang tid på lossepladsen. ◉

Morgendagens meningsdannere

Af Kristian Nysom Lassen

BRUG DIMITTENDERNES ENORME POTENTIALE

Hvert år afslutter tusindvis af studerende en uddannelse på universitetet. De træder ud på arbejdsmarkedet med den nyeste viden, en stærk faglig ballast og masser af gåpåmod og idéer. Alligevel har alt for mange svært ved at finde fodfæste og ender i ledighedskøen. Det er et stort problem. Et samfundsproblem, som vi skal løse i fællesskab.

Da de første "corona-dimittender" blev færdige i sommer, frygtede mange, at ledigheden ville skyde i vejret. For de, der dimitterer i krisetider, er udfordrede, og kriser danner arvæv. Det ved vi fra finanskrisen i 2008. Vi har heldigvis ikke set et lignende ledighedsboom, og i skrivende stund ser tallene for Djøf-dimittender faktisk en lille smule bedre ud end på samme tidspunkt sidste år.

Det er positivt, men betyder ikke, at vi kan hvile på laurbærrene. For dimittendledighed er ikke et nyt problem eller afgrænset til perioder med en verdensomspændende pandemi.

Komplekst problem

Vi skal forbedre rammerne for at få dimittender ud i job, hvor de får brugt de kompetencer, som samfundet har investeret i at udvikle. For dimittendledighed tærer ikke bare på dimittenderne, men også på statens ressourcer. Problemet er så komplekst, at der er behov for, at vi alle tænker kreativt ud af boksen og måske prøver nogle ting af, som vi endnu ikke har prøvet.

Jeg savner, at både virksomheder, de enkelte kommuner og andre aktører tør tage chancer og prøve nye initiativer af. Skal der laves flere lokale fora, hvor virksomheder og dimittender kan møde hinanden? Skal vi forbedre mulighederne for virksomhedspraktik? Eller er der behov for et system, der gør det nemmere og mere attraktivt at ansætte dimittender?

I Djøf lancerede vi i efteråret en dimittendpakke, der præsenterede en række konkrete forslag til, hvordan vi skulle hjælpe de corona-ramte dimittender. Pakken indeholder forslag om økonomisk støtte til civilsamfundsorganisationer, en dimittendbonus for SMV'er og en isbryderordning til iværksættere og start-ups. Det gjorde vi for at give både samfundet og corona-dimittenderne en hjælpende hånd.

Tænk ud af boksen

Vi skal turde tænke de store tanker og søsætte nye eksperimenter. Kommuner, organisationer, virksomheder og dimittender skal i fællesskab finde løsninger på, hvordan vi kan give endnu flere dimittender en god start på arbejdslivet. Og ude i de danske kommuner er der allerede mange gode eksempler, hvor man tænker nyt og kreativt. I Nordjylland har man eksempelvis igangsat "Innovativ Vækst", et iværksætterforløb, hvor dimittender kan arbejde videre med deres gode idé, imens de modtager dagpenge. Her er flere aktører gået sammen om en potentiel løsning, og det er sådanne idéer, vi har behov for. Kommunerne kan lære meget af hinanden, for hvis det virker i én kommune, så er der stor sandsynlighed for, at det også virker på den anden side af kommunegrænsen.

En ny analyse fra Djøf viser, at private virksomheder i de danske kommuner er rigtig gode til at hente akademisk arbejdskraft; andelen af privatansatte akademikere er siden 2010 steget med 56 pct. Det er en positiv fortælling. ●

Kristian Nysom Lassen er formand for Djøf Studerende

Valgkampen kan afgøre lokalavisens fremtid

strategi

Af Maria Steno, kommunikationsrådgiver og tidligere kommunalpolitiker

Hver fjerde, jeg gentager; hver fjerde ugeavis er lukket indenfor de seneste ti år. Og hver fjerde lokalredaktion på dagbladene er nedlagt. Coronakrisen har fået salget af annoncer til at styrteddykke. Valgkampen kan forstærke den udvikling; i værste fald mister nogle kommuner helt den lokale nyhedsdækning. Det er kritisk og kræver lokalpolitisk handling.

I januar udkom en ny analyse fra Center for Journalistik på SDU, som sort på hvidt dokumenterer lokaljournalistikens nedadgående spiral.

Lokalpressen styrtbløder

De områder, som før blev dækket af en eller flere lokalredaktioner, dækkes nu på større afstand fra centrale redaktioner.

Mere alarmerende er faldet i ugeaviser efter min mening. Selvom vi kan glæde os over, at der stadig er flere ugeaviser end kommuner (184:98), og at hele Danmark stort set er dækket ind med lokale aviser, så går udviklingen den forkerte vej. Der var 248 ugeaviser i Danmark i 2010, mens der i 2020 var 184. Det svarer til et fald på 25 pct.

Det betyder en mindre journalistisk dækning af det lokale politiske liv og færre læserbreve. Faldet i antallet af ugeaviser kommer i forlængelse af kommunesammenlægningerne, men er også udtryk for en stigende centralisering i den danske mediebranche og en øget digitalisering af danskernes medievaner. I 2020 var 65 pct. af danskere dagligt på Facebook, og andre sociale medier vinder frem, blandt de unge

især SnapChat og TikTok, viser DRs årlige analyse af danskernes medievaner.

Det sku' være så godt

Set i det lys er det ikke underligt, at lokale aviser taber kampen om annoncekronerne til Google og Facebook. Både virksomhedernes og kommunernes annoncering ændrer sig. Dertil kommer, at alle aviser som følge af coronakrisen var præget af et markant fald i annonceindtægter i 2020. Det ramte både de regionale og lokale aviser hårdt. Seneste tal viser et fald i annonceindtægter på hele 47 pct. af omsætningen til og med 3. kvartal 2020. Der er ikke blevet færre læsere, men færre midler til den lokale og regionale pressedækning.

Prioriteringen af lokale medier i valgkampen er et budskab i sig selv og en investering i lokaldemokratiet og lokalsamfundet.

Derfor var det glædeligt, da 36 borgmestre i foråret iværksatte en kampagne for regional- og lokalavisernes overlevelse. De opfordrede annoncørerne til

at være trofaste, og de var medvirkende til, at medierne fik en hjælpepakke til dækning af tabte annonceindtægter under coronakrisens første halvleg. Så langt så godt. Nu gælder det de lokale partiforeningens annoncebudget.

For de regionale og lokale medier har kommunalvalg traditionelt været en god indtægtskilde, så forventningerne til annonceindtægterne stiger betragteligt i et valgår. Annoncerne skal finansiere mere journalistik og debat i aviserne op til valget. Lidt forenklet kan man sige, at jo flere annoncer partierne har købt til lokalvalget i deres lokale medier, desto større og bredere bliver dækningen af lokalvalget.

Denne tendens kan aflæses direkte på antallet af sider i ugeaviser op til valget. Eller sådan var det i hvert fald engang.

Facebook i førertrøjen

Ved kommunalvalget i 2017 overhalede Facebook de lokale medier som den foretrukne annonceplatform for partiernes kandidater. 38 pct. af kandidaterne indrykkede annoncer i den lokale avis, mens 65 pct. annoncerede på Facebook. Det viser en analyse fra professor Kasper Møller Hansen, Københavns Universitet. Hvis den udvikling fortsætter, så fjerner de lokale kandidater og partiforeninger en vigtig indtægtskilde for de lokale ugeaviser og regionale dagblade. Det har konsekvenser for den journalistiske dækning og for den lokale debat både i valgkampen, men desværre også i de efterfølgende år. Så tænk dig om, før du vælger de lokale medier fra i din valgkampagne.

Det kan godt være, prisen per visning til vælgerne er lidt højere, men det er det værd. Prioriteringen af lokale medier i valgkampen er et budskab i sig selv og en investering i lokaldemokratiet og lokalsamfundet.

Så sæt handling bag ordene og vælg de lokale aviser til, når I fordeler partiets annoncekroner. ●

Wilbek, Fenger og Fruelund tog turen fra håndboldhal til byrådssal

Af Christian Olesen
christian@kommunen.dk

Playmakeren: Katrine Fruelund (V), byrådsmedlem i Randers

Spillede 184 landskampe som venstre back og playmaker på landsholdet. Var med til at vinde to OL-guldmedaljer, EM-guld og EM-sølv.

“En af mine kvaliteter er, at jeg sætter holdet over den enkelte. Det ligger dybt i mig og stammer direkte fra min karriere som håndboldspiller. Så er spørgsmålet, hvor godt det harmonerer med politik.

Politik handler jo meget om at iscenesætte sig selv. Det er jeg ikke så meget til. Jeg er holdspiller og vil gerne tage beslutningerne sammen med andre. Selvfølgelig skal der være plads til at være uenige. Men man står sammen.

Mit parti er også en slags hold, hvor vi spiller sammen i en gruppe af kolle-

ger i byrådet og baglandet. Vi går efter at sætte nogle områder på dagsorden, men jeg synes også, vi prøver at sætte vores politik i en større sammenhæng for hele kommunen.

Nogle gange har man en romantisk forestilling om, at hele byrådet står sammen om Randers Kommune uanset, hvilket parti man kommer fra. At man omfavner de her forskelligheder, der nu engang er og skal være. For det er sundt med nogen, der skiller sig ud fra mængden. Jeg synes, man skal omfavne forskellighederne lidt mere. Hvis man kan. Men jeg kan godt være i tvivl, om det kan lade sig gøre. For politik handler stadig om den her iscenesættelse.

Hvis nu vi alle kunne sætte holdet over den enkelte ... Måske er det for romantisk en tankegang at sammenligne politik med en holdsport.

En anden ting, jeg har med fra håndbold, er træning i at fokusere og træffe beslutninger. Det skal du hele tiden, når du står på banen. Du træder ud i situationer, som godt kan fejle. Sådan er det jo. Men du skal tage en beslutning hurtigt, og den medfølgende risiko er der også i den politiske verden, selvom tempoet er et andet. Vi tager beslutninger hele tiden og træder ud i det og sats.

Jeg har også fået disciplin og professionalisme med. At man skal yde for at kunne nyde. Måske er det et forkert ordvalg, for det lyder næsten, som om

jeg nedgør andre og dem, som har brug for hjælp, men det er ikke det, jeg mener. I sport hjælper det bare ikke, at man sætter sig hen i en stol og venter på, at der sker noget. På et håndboldhold skal der knokles, og så kan det godt være, du har et talent, men det kan ikke bruges til noget, hvis ikke du kommer op af stolen.

Det er nok det, mange professionelle idrætsudøvere er drevet af. Hvis vi yder vores bedste, giver det bonus i sidste ende. Der er selvfølgelig mange, der ikke kan det af forskellige årsager, og de skal have hjælp i vores samfund. Men vi vil gerne se, at det betaler sig at rejse sig fra stolen. Og det tror jeg også gælder i politik.”

"Politik handler jo meget om at iscenesætte sig selv. Det er jeg ikke så meget til. Jeg er holdspiller og vil gerne tage beslutningerne sammen med andre."

Katrine Fruelund (V)

Foto: Robert Atanasovski, Ritzau Scanpix

"Styrken ligger i teamet, og samarbejde vinder. Det ved man som sportsmand i kollektiv idræt. Derfor er man vant til, at folk er forskellige."

Michael Fenger (K)

Anføreren: Michael Fenger (K), Generalsekretær

Højre fløj og anfører på landsholdet kendt som bolsjedrengene (1982-1993). Spillede 234 landskampe og blev senere assistentræner. Overtager borgmesterkæden i Gentofte 15. maj.

“På en måde er en håndboldkamp et kursus i at håndtere pres og agere under hårdt pres. Nu har du ti sekunder, og dem, du spiller mod, vil gøre alt for at slå dig, og tilskuerne råber ad dig. Det er et enormt stress, man lærer at håndtere. Så måske har jeg lært at se tingene lidt mere fra oven af, og så har jeg sværere ved at blive stresset i forhold til andre folk.

Som ung håndboldspiller var jeg rundt i alle dele af landet og snakkede

med alle mulige, og det, tror jeg, giver en rummelighed. Styrken ligger i teamet, og samarbejde vinder. Det ved man som sportsmand i kollektiv idræt. Derfor er man vant til, at folk er forskellige. I håndbold var vi fælles om at gå op i spillet, men vi var 30 forskellige mennesker med meget forskellige personligheder og mål i livet.

Som spiller blev man kendt på godt og ondt. Sådan er det for elitesportsfolk. Og det er vigtigt, at man er klar over, at opmærksomheden går begge veje, når man går ind i politik. Det forstår man ikke, før man har været i det. Lige pludselig bliver du hængt ud på en eller anden forside. Kritik er de fleste jo vant

VM i herrehåndbold er netop slut, og Danmark tog endnu engang guld med hjem som verdensmestre. Mens Mikkel Hansen, Niklas Landin og resten af det danske landshold svedte i de egyptiske håndboldhaller, ringede Kommunen.dk til tre

byrådspolitikere, som selv har stået i rødt og hvidt og sunget nationalsangen med harpiks på fingrene.

Ulrik Wilbek, Katrine Fruelund og Michael Fenger har indvilget i at fortælle, hvilke kvaliteter de lærte i håndboldhallen, som gør sig godt i byrådssalen.

Foto: Ernst Van Nord, Ritzau Scanpix

Træneren: Ulrik Wilbek (V), borgmester i Viborg

Trænede kvindelandsholdet (1991-1998) og herrelandsholdet (2005-2014). Vandt to gange EM-guld, VM-guld og OL-guld med kvinderne. Vandt to gange EM-guld med herrerne.

“Det er sjovt, at når vi snakker håndbold og sport, så synes folk, det er mærkeligt, at man bliver politiker. Men hvis man tager en ejendomsmægler eller en skolelærer, mener man, det er naturligt. Så da jeg stillede op for første gang for 20 år siden og igen for fire år siden, sagde jeg for sjov: “Bare rolig, jeg er uddannet skolelærer, så I kan godt stemme på mig.”

Men der er selvfølgelig også fordele. Det kan være, folk siger: “Han var god til at være håndboldtræner, så er han sikkert også en god politiker”.

Og jeg udøvede jo synlig ledelse i 30 år. Jeg lærte at håndtere den offentlige mening, og det er en god forudsætning, når man skal være politiker, for man kan ikke styre den offentlige mening. Så bliver det ikke noget chok, når man en dag står og siger: “Hov, hvad skete der der, hvor kom den shit-

storm fra?” Man lærer at håndtere det.

For mig har det også handlet om, at leadership is lonely. Der er koldt på toppen som landstræner. Det er der også som borgmester.

Og så er der utroligt mange ting, der går igen ledelsesmæssigt, som jeg tog med mig. Det handler blandt andet om at kommunikere tydeligt, sætte en tydelig retning, prioritere tydeligt og lave nogle klare aftaler samt at kunne aflæse andres signaler.

Jeg lærte tingene lidt på den hårde måde i håndboldverdenen, hvor jeg skulle stå på mål for flere millioner mennesker én gang om året. I dag står jeg på mål for næsten 100.000 mennesker i Viborg Kommune hver dag. Og så er jeg blevet formand for KL's socialudvalg, og der skal man virkelig stå på mål for ting, der sjældent er positive, og det er sjældent, man bliver rost.

Måske er der noget med håndbold, der gør sig godt i politik. Sporten er meget taktisk, og mange spillere er veluddannede, fordi de tog en uddannelse samtidig med deres idræt.

De bedste fodboldspillere tjener så meget, at de ikke tænker over, hvad de skal leve af bagefter. Håndboldspillere kommer aldrig til at tjene mange penge, måske undtagen Mikkel Hansen, men ellers skal de overveje, hvad der sker, når karrieren slutter.

Folk kan lære noget af at lytte til timeouts i kampen. Jeg synes, det er noget af det mest spændende. For nøj, hvor er der bare nogen, der kommer igennem med deres få, korte budskaber, og så er der dem, der fortæller løs om hele kampen og bruger 2.000 ord på et minut, så det preller fuldstændig af på spillerne.

Hvert kvartal snakker jeg enkeltvis med formændene for fagudvalgene om, hvad de mener skal ske det næste kvartal uanset partifarve. Det er ligesom, når man tager en samtale med en af sine spillere, hvilket jeg var vant til at gøre. Og det er jo, fordi byrådet er et hold. Vi har godt nok forskellige politiske observanser, men der er ikke nogen i et byråd, der ikke vil gøre det godt for den kommune, de er valgt i.

Jeg er opmærksom på at lade folk komme til, for hvert byrådsmedlem har idéer. For mig var det vigtigt, at alle bidrog på landsholdet. Jeg havde sjældent nogen med, der ikke kom til at spille. Hvis ikke du får lov til at spille, så er der jo ikke noget ved at være der.

Sport bliver afgjort på millisekunder. I håndbold kan en kamp ændre karakter fra, at man er bagud med fem til, at man pludselig fører med to. Derfor er man på hele tiden. Det er noget andet end det offentlige system. I politik ser vi ikke resultaterne med det samme. Det er så demokratisk, at hvis vi skal have en sag igennem, tager det ofte et år med en lokalplan og høring og så videre.

Jeg agerer også anderledes som politiker end som træner. Mange tror, at fordi jeg var temperamentsfuldt og engageret på sidelinjen, så er jeg sikkert ligesådan som politiker. Men det er jeg ikke. Jeg er stille og rolig og lyttende. Det var jeg sådan set også udenfor banen, men på banen skulle jeg træffe hurtige beslutninger, og så er man anderledes.”

“For mig har det også handlet om, at leadership is lonely. Der er koldt på toppen som landstræner. Det er der også som borgmester.”

Ulrik Wilbek (V)

Gentofte's kommende borgmester

til, men det er ikke rart, når venner og familie og ens børn kan se, at man har været en idiot. Men hvis du allerede har prøvet det, så går det nok lidt nemmere.

Elitesport giver arbejdsdisciplin og gør en resultatorienteret. I politik er det jo vigtigt at forberede sig ordentligt og at gå efter resultaterne. Håndbold giver måske også en form for ærlighed. I sport er du mega synlig, og alt bliver endevendt. Man ser det på tv, og man kan ikke rigtig gemme sig. Som mennesker har vi jo allesammen en tendens til at pakke ting ind og få dem til at se lidt bedre ud, end de måske er, men det er svært i elitesport. Man bliver tvunget ud i en større grad af ærlig-

hed, fordi det, du siger, og dine præstationer er så synlige.

Det vigtige i politik er, at vi arbejder sammen og prøver at finde de bedste løsninger. Det gør håndboldspillere hele tiden. Samarbejde gør vi meget i kommunalbestyrelsen i Gentofte, hvor alle byrådsmedlemmer undtagen ét arbejder sammen (Enhedslisten red.).

Kommunalbestyrelsen er sammensat af en masse forskellige mennesker, som skal arbejde sammen - ligesom på et håndboldhold. Og jeg ser mig ikke som deres anfører, men måske mere som en anfører for Gentofte's 75.000 borgere. Det har jeg fornøjelsen af at være.

Foto: Bitsch Pedersen, Ritzau Scanpix

Hvem skal lære borgmesteren ledelse?

Ledelseserfaring på topniveau er langt fra normalen for nye borgmestre, men de er bedre ledere, end de selv tror, mener ledelsesrådgiver og tidligere kommunaldirektør Lisbeth Binderup.

o lederråd

Af **Maria Steno**
red@kommunen.dk

- Selvfølgelig skal man vide noget om politik, men at være borgmester er mest af alt et lederjob, og jeg har ikke været leder, før jeg blev borgmester.

Sådan siger Christina Krzyrosiak Hansen, da holdet fra

”Kender du Typen” er på besøg i Holbæk.

Jeg ser tilfældigvis programmet samme aften, som jeg har spurgt ledelsesrådgiver Lisbeth Binderup, hvem der skal lære nye borgmestre ledelse. Lisbeth Binderups svar overrasker mig. Det vender jeg tilbage til. Borgmesteren i Holbæk fortæller i tv-programmet, at

hun har været på et privat lederkursus på Orø, og livsstilseksperter Anne Glad udbryder begejstret - Du er så sej.

Det er netop den følelse, som Lisbeth Binderup håber, alle nye borgmestre selv har.

En god leder

Lisbeth Binderup har været kommunaldirektør i 13 år for forskellige borgmestre; hun har undervist på Kattegat-kurser for nyvalgte og på kurser for borgmestre og deres kommunaldirektører. I dag er Lisbeth Binderup chefkonsulent hos Genitor, hvor hun arbejder som ledelsesrådgiver for en lang række kommuner, hvor hun bl.a. har fokus på samarbejdet mellem politikere og ledere.

Derfor er svaret på mit arbejds spørgsmål også over-

raskende. For der er ingen, der skal lære borgmesteren ledelse, mener Lisbeth Binderup.

- Det er os andre, der skylder nye borgmestre anerkendelse for alt det, de kan ledelsesmæssigt. Du bliver kun borgmester, hvis du forstår at lytte og selv taler, så andre lytter til dig. De borgmestre, der genvinder borgmesterposten, er typisk empatiske, modige, beslutsomme og ydmyge. Kort sagt besidder de alle de kvaliteter, vi normalt finder hos gode ledere. Så jeg håber, de nye borgmestre i dag og efter valget kan mærke embedsmændenes anerkendelse, og at de tager den til sig. Alene det at drive klasserumsledelse i et byråd er beundringsværdigt.

Professionelt modspil

Så borgmesteren får helt berettiget meget ros, fortæl-

ler Lisbeth Binderup. De kan ligefrem blive mødt med en tsunami af positiv opmærksomhed og rygklappere, når de tiltræder. Alle prøver at få borgmesteren i tale, og ingen afbryder borgmesteren.

- Det er selvfølgelig farligt i længden. De borgmestre, der lykkes med at holde balancen, er dem, som opsøger et professionelt modspil i deres lederrolle. Det kan de få fra andre borgmestre og erfarne politikere, men også fra den administrative ledelse.

Lisbeth Binderup mener, at kommunaldirektøren og borgmesteren er vigtige sparringspartnere for hinanden. Når samarbejdet fungerer, og der er en gensidig tillid, går borgmesteren med ind i kommunaldirektørens ledelsesrum, og kommunaldirektøren tænker med i det

politiske rum i fuld respekt for de forskellige roller.

Ledelsesmæssig dobbeltrolle

Lisbeth Binderup håber samtidig, at lokalpolitikere er opmærksomme på deres dobbeltrolle som ledere. Embedsmændene har kun én rolle, og det er at lede organisationen. Borgmesteren og byrådet skal både lede en organisation og et lokalsamfund, så deres ansvar er meget større.

- Lokalpolitikere har muligheden for at være ledere for hele befolkningen frem for bare at være beslutningstagere i et system. Deres magt og indflydelse er både meget mere positiv og større, end de fleste tænker over i hverdagen. Jeg tænker på visions- og værdiledelsen, det med at holde sammen på

Den vigtigste politiske lederudvikling sker i samarbejdet mellem byråd og borgmester, mener Lisbeth Binderup.

"De borgmestre, der genvinder borgmesterposten, er typisk empatiske, modige, beslutsomme og ydmyge. Kort sagt besidder de alle de kvaliteter, vi normalt finder hos gode ledere."

Lisbeth Binderup

et samfund, styrke civilsamfundet og inspirere mennesker til at være aktive i deres eget og andres liv.

Ledelsesudvikling i byrådet

Lige præcis den dimension kan der være behov for at sætte mere fokus på i kommunerne.

- Jeg tror ikke, at byrådene har talt så bevidst om ledelsen af lokalsamfundet før. Hidtil er der talt mere om planlægnings- og serviceopgaver, men visions- og

værdiledelse i lokalsamfundet vil fylde mere og mere.

Derfor er det ifølge den tidligere kommunaldirektør ekstremt positivt, at flere borgmestre i dag vælger at udvikle det politiske lederskab sammen med deres byråd eller kommunalbestyrelse. Det er den allervigtigste politiske ledelsesudvikling, og den foregår i større og større grader, siger Lisbeth Binderup.

- Det skal vi borgere være glade for.

Steen Wrist trækker på ledererfaring fra 3F i sit nye job som borgmester.

Det er saftsuseme en stor opgave!

Borgmestre fra andre kommuner bød sig til med sparring og gode råd til Steen Wrist (S), da han blev udnævnt som ny borgmester i Fredericia kommune.

ny i job

Af Maria Steno
red@kommunen.dk

- Politisk ledelse handler for mig om at have visioner og sætte retning - uden at gå i detaljer med implementeringen, indleder Steen Wrist. Vil du have et eksempel, spørger borgmesteren, og uden at vente på svar henviser han til en diskussion fra hans tid som udvalgsformand.

- Cykelstierne skal ikke være der, hvor byrådsmedlemmernes egne børn cykler. Politikerne skal sætte et mål om, at der skal være flere

cykelstier i kommunen, og at udbygningen skal prioriteres efter sikkerhed og fremkommelighed. Så er det forvaltningen, der ud fra en faglig vurdering skal fortælle os politikere, hvor behovet er størst, og hvor udbygningen af cykelstier skal starte. Det kan lyde banalt, men for mig giver det mening at træffe beslutninger på et fagligt grundlag, siger den nyvalgte borgmester.

Derfor vil Steen Wrist også uddelegere større kompetence til fagudvalgene.

- Jeg har allerede flyttet en masse sager fra økonomi-

udvalget til fagudvalgets dagsorden. Jeg vil gerne se mere ledelse nedefra og op - tæt på fagligheden. Det er den måde, jeg gerne vil lede på, siger borgmesteren.

Steen Wrist har selv været dybt nede i det faglige i hans tid som udvalgsformand og nok også for meget, konstaterer han. Det kan han ikke længere. Fredericia har ni fagudvalg, og Steen Wrist sad kun selv i et af dem.

Så der er meget viden, han skal læse op på, og meget nyt at lære om kommunen. Det handler om at terpe, siger han, for både KL, kommunens embedsmænd og politiske kolleger vil alle gerne dele viden og klæde ham på i forhold til substansen.

- Jeg vil gerne have embedsmændenes og direktionens gode råd, men samtidig er jeg deres øverste chef. Det er en ny rolle. Jeg trækker på min ledererfaring, men jeg har aldrig være leder for ledere før, og nu er jeg i spidsen for en organisation

med 4.000 medarbejdere og et byråd.

De ledelsesmæssige kompetencer skal en ny borgmester selv udvikle eller have med i bagagen. Og det er med den nye borgmesters egne ord: - Saftsuseme en stor opgave.

Ensomt men ikke alene

Derfor er Steen Wrist også glad for, at han både trækker på erfaring fra to perioder i byrådet og nogle års ledererfaring fra fagbevægelsen. Han ser en stor fordel i at repræsentere et stort parti. Så selvom rollen som borgmester også er ensom, føler han sig ikke alene.

- Andre borgmestre har selv rakt ud og tilbudt sparring og gode råd. Det er så positivt, men i den sidste ende er det mit ansvar. Der er ikke andre, jeg kan pege på eller ringe til, når beslutningen skal træffes i den sidste ende. Det skal jeg da lige vænne mig til, siger den nye borgmester ydmygt.

Cirkus Kæphøj holder sine forestillinger i et vaskeægte cirkustelt i sommerhalvåret og byder på alle de traditionelle cirkusgenrer, blandt andet trapez-opvisning. Direktør Kim Berggren (øverst til højre) er har været kæphøj-direktør de seneste fem år.

Foto: Cirkus Kæphøj

I Holbæk er cirkusdirektøren kommunal

Kim Berggren står i spidsen for Danmark eneste kombinerede ungdoms- og cirkusskole, hvor traditionelt og umoderne artisteri skaber relationer og fællesskab for Holbæks børn og unge.

◉ cirkuskommune

Af Morten Guldberg
morten@kommunen.dk

Cirkusbranchen har haft det svært gennem flere generationer, men ét sted på Sjælland trives artistkulturen fortsat trods tidernes skift.

Cirkus Kæphøj i Holbæk samler godt et halvt hundrede børn og unge i Holbæk på en ikke helt almindelig ungdomsskole, hvor Kim Berggren er Danmarks eneste kommunale cirkusdirektør.

Helt sammenligneligt med at stå i spidsen for Benneweis eller Arena er jobbet dog ikke. Cirkus Kæphøj er først og fremmest et mødested efter skoletid for 9-16 årige med interesse for cirkus, artisteri og mod på at optræde foran et publikum.

- Vi er også en almindelig fritidsklub, hvor man spiller

fodbold, kigger YouTube og laver lektier. Men fire dage i ugen over vi cirkus fra september til maj og sætter det sammen til en forestilling, fortæller Kim Berggren.

Ideen er unik i Danmark og fostret midt i 1980'erne af et par cirkusinteresserede pædagoger på en af kommunens traditionelle ungdomsskoler. Ideen var at skabe fællesskaber og relationer for medlemmerne på tværs af både alder og skoler.

Et andet slags mødested

Og mens kommunens øvrige fritidshjem og ungdomsskoler er opslugt af SFO-systemet, og skolereformer har begrænset fritidsmængden, består Cirkus Kæphøj fortsat med sit oprindelige koncept.

- Det viste sig som en rigtig god idé, kan man vist godt konstatere her 35 år senere.

Vi har da også mærket den dalende interesse for cirkus generelt - cirka en fjerdedel af de unge er forsvundet gennem de sidste syv år, fortæller han og tilføjer:

- Omvendt er det også stadig sådan, at når de først er kommet ind her og prøver at være sammen på en anden måde, er fælles om nogle timer dagligt med at træne cirkus, får de et andet og større syn på hinanden. Og fortæller deres venner om, hvad vi kan. Vi får børn fra syv forskellige skoler, og her har de et andet slags mødested - ikke kun med dem, de ellers er tæt på, men andre fra hele kommunen.

Begyndte selv som niårig

Kim Berggren har selv været med fra begyndelsen - som niårig med mod på cirkus, da projektet startede, siden som pædagog og de seneste fem år som direktør - ikke en titel han lægger alt meget højtideligt i.

- I praksis er jeg jo bare daglig leder. Vi er fire ansatte med hvert vores ansvarsområde, fortæller han.

Faciliteterne omfatter barakker, tre gamle cirkusvogne fra Cirkus Arena og en hal, som giver fine træningsmuligheder.

Midt i det hele rejser ungdomsskolen et vaskeægte

cirkustelt fra april til oktober. Her er der plads til 180 publikummer, når coronarestriktioner tillader det.

Med kun ti minutters gåafstand til centrum af Holbæk er man strategisk placeret for både nysgerrige og medlemmer.

På et tidspunkt mønstrede Kæphøj både heste og geder, men dyrene er valgt fra, fordi pasningen viste sig for tidskrævende og besværlig. Kim Berggren fortæller, at aktiviteterne primært omfatter traditionelle cirkusnumre som akrobatik, linedans og klovneri.

- Vi lytter til ungerne, når de kommer med nye ideer og ting, de gerne vil prøve. Noget er lidt for urealistisk og ambitiøst, men jeg har også set noget vildt fedt, og nogle ting får lov at blomstre. Ungerne får ejerskab, og det er vigtigt for os, siger han.

Stadig den eneste i Danmark

Over tid har flere elever taget afsæt i Kæphøj til at gå cirkusvejen via cirkusskole i Stockholm, mens andre har fået mod på skuespilfaget.

Alle får en anderledes ungdomsskoleoplevelse, ikke mindst via turnéerne rundt i ind- og udland og samværet med unge cirkusinteresserede fra andre lande, som er en

fast ingrediens i Cirkus Kæphøjs kalender.

Hyppige rejsemål er Tyskland og Holland, som også har tradition for cirkus med børn og unge. Rejseaktiviteten og de ekstra omkostninger til at drive cirkusaktiviteterne finansieres primært af entre-indtægter og sponsorer.

Ingen andre kommuner herhjemme har haft mod på at kopiere Holbæks eksem-

pel eller efterspurgt en manual eller drejebog.

- Men der har været interesse i at se, hvad vi laver, og så har vi kontakt med en del private organisationer og fællesskaber, som dyrker cirkus. Der er bare ikke andre, der ser det som en kommunal mulighed, siger Kim Berggren.

Blå bog

- Kim Berggren
- 44 år
- Direktør for Cirkus Kæphøj siden 2015, pædagog samme sted siden 2003
- Uddannet pædagog 2002
- 1985-1992 elev/medlem af ungdomsskolen

Kuriøse kommunejob

Kommunen.dk skriver om specielle jobfunktioner, som en kommune måske er alene om at udbyde. Har du et tip fra din egen kommune, hører vi gerne om det på red@kommunen.dk

Nu kan A4 Medier give brugerne det, de vil have, forklarer Jesper Berg, kommerciel udviklingschef hos A4 Medier.

NO SHIT, SHERLOCK: LANGSOMME HJEMMESIDER SKRÆMMER KUNDERNE (VÆK)

MED ET NYT
CMS-SYSTEM FIK
A4 MEDIER LYNHURTIGE
LOAD-TIDER
PÅ SEKS NYE SITES

3 SØLLE SEKUNDER

Det er den korte tid, kunder gider vente på, at en virksomheds hjemmeside viser dem det indhold, de leder efter. Tager det længere tid, går det kraftigt ud over omdømmet, viser en ny undersøgelse fra Google Danmark, som har testet, hvad load-tiden betyder for brugernes villighed til at anbefale en hjemmeside.

En positiv brugeroplevelse var netop ét af de parametre, som A4 Medier var på udkig efter, da en ændring af ejerforholdene for nylig betød, at koncernen hurtigt skulle omdanne to gratissites til seks nye velfungerende sites, hvoraf to som noget nyt var betalingsites – og samtidig udvikle tre nyhedsbreve.

NYE LYNHURTIGE PLATFORME

A4 Medier, som er en flersidet medieportal om det danske arbejdsmarked, der har afløst Ugebrevet A4, skulle gå fra gratissitet aisen.dk til at udgive seks nye sites: gratismedierne A4 Nu og A4 Fri samt betalingsportalene A4 Medier, A4 Arbejdsmiljø, A4 Arbejdsliv og A4 Job.

"Udover at det er en stor kulturomvæltning for organisationen at skulle gå fra at levere gratis indhold til indhold, vi tager betaling for, så skal man også se sig meget for, når man vælger sit nye system til opgaven for at lykkes," forklarer Jesper Berg, kommerciel udviklingschef hos A4 Medier.

BLIZZLOAD GØR DET MULIGT

Det er nemlig helt afgørende, at man får et system, som kan håndtere abonnementsbaserede hjemmesider, som man skal betale for at få adgang til, og her faldt valget på Blizzload – en softwarevirksomhed, der er grundlagt af folkene bag dknyt.dk, som udgiver nyheder til offentlige beslutningstagere, og som var et af de allerførste betalingsmedier i verden. Derfor har man efterhånden 20 års erfaring i at udvikle et robust system, som kan bruges på tværs af brancher.

"Mange medier går i dag mod at tage betaling for indhold, men Blizzload gik i gang med deres udviklingsarbejde, inden det blev et buzzword. Derfor kan man tappe direkte ind i et erfaringsgrundlag fra mange års drift, som giver et system, der kan sættes sammen hurtigt og effektivt," siger Jesper Berg.

Han fik flyttet alt relevant indhold fra det store site aisen.dk på en måned og fik derudover de seks nye sites i luften på et halvt år – sites, som ikke skulle klones, men som har forskellig opsætning og indhold.

TURBO PÅ SLØVE WEBLØSNINGER

"Der har vi slået vores egen rekord. Og jeg tror, at en del af forklaringen er, at Blizzload fungerer mere som en start-up end som et stort, etableret firma; der er fokus på innovation og lavpraktiske løsninger, hvilket er både godt og sundt," siger han.

Systemet, som fokuserer på optimering af load-hastighed, har en software, der sætter turbo på sløve webløsninger ved at arbejde i baggrunden, mens kunderne oplever, at siderne loader på få sekunder. Dermed kan løsningen bruges af både webshops, nyhedsmedier og andre webløsninger, hvor hastigheden er afgørende.

+45 51922437 / SALES@BLIZZLOAD.COM / BLIZZLOAD.COM

Erik Flyvholm (V) bor side om side med sit elskede Vesterhav, der var tæt på at blive hans arbejdsplads. I stedet blev han borgmester, der ligesom at være fisker er forbundet med stor frihed og stærkt sammenhold.

Foto: Privatfoto

Erik er flyvende - med begge ben plantet solidt i vandkanten

Erik Flyvholm (V) er en glad Harboøre-dreng med fiskerblod i årerne og hav om ørerne, hvilket giver ham både energi og tryghed. Kom med bagom borgmesteren fra Lemvig, der klarer kriser og samler vandene omkring sig.

bagom borgmesteren

Af Hanne Korvig
hanne@kommunen.dk

Erik Flyvholm. Efternavnet passer godt til fiskersønnen og borgmesteren fra Harboøre. For han er kort sagt flyvende. I livet, i tilværelsen. Der er ikke nogen "ben" at finde, lige meget hvor meget man forsøger at "skille fisken" ad. Hverken corona-pandemien og mink-aflivningerne, udligningsreformen, Brexit og de forringede danske fiskekvoter i britisk farvand eller en utro bank, Vestjysk Bank, der forlader Lemvig til fordel for Herning og tager 80 arbejdspladser med sig, får Erik Flyvholm ned med nakken. - Men det er da rigtig træls, som manden med det rolige gemyt og den venlige stemme, udtrykker det. Han tager udfordringerne med stor alvor, men der sker også og vil ske så meget andet godt, forsikrer han. Og størst af alt er nu kærligheden. Det er værd at huske på. Den er for længst på plads for den 58-årige, der er gift med sit livs knag af en kone, fisker-datter og sygeplejerske Marianne på 30. år. Sammen har de fået fire børn. Først en dreng, så en

pige, så en dreng og så en pige; en gæv flok, som kun har udtrykt tilfredshed med deres far. Selvom han som borgmester har været fraværende en stor del af tiden, har de altid ladet ham høre for at være rar og nærværende. Og nu er han ovenikøbet blevet bedstefar til tvillingedrenge. - Det er stort, siger borgmesteren i telefonen med en begejstring, så man kan se hans arme over hovedet for sig. De er svære at få ned. Godt nok bor de nye børnebørn og deres forældre i Aarhus, men Erik Flyvholm er optimistisk. Mon ikke de flytter vestpå snart? Ligesom han som borgmester håber, alle de andre unge, der har forladt kommunen for at studere i Aarhus, vender tilbage. Han siger det til dem, når han rejser rundt og møder dem på uddannelsesstederne: - Når I er færdige med at få viden i hovedet, så skal I komme hjem igen.

Fisk at falde tilbage på Erik Flyvholm er født og opvokset i den lille vestjyske flække Harboøre, der ligger 11 kilometer syd for Thyborøn og 14 kilometer nordvest for Lemvig. Egentlig troede Erik Flyvholm, at han skulle være fisker. Ligesom farfaren og

faren, der var fiskeskipper med egen båd. Selvom hans far var på havet og væk hjemmefra alle årets lyse måneder, oplevede Erik Flyvholm det positivt. At være fisker var forbundet med stor frihed, man var "herre på eget hav", og sammenholdet var stærkt. Det fungerede. For familien og for faren, der i vintermånederne tilbragte og brugte sin tid i lokale fiskeriforeninger og organisationer. Mor var hjemmegående og passede Erik Flyvholm og hans tre ældre søskende. Den ældste bror skulle gå i faderens fodspor, men efter et år som fisker valgte han i stedet at gå i elektrikerlære. - Går de mod vest, har de havet, går de østover, har de fjorden. Det er her, det gode lys findes, og her, man kan få ro i sindet. Og det er her, at Erik Flyvholm, først som viceborgmester og borgmester i den gamle Thyborøn-Harboøre Kommune og siden som borgmester i Lemvig Kommune, udfolder sin lokale pionerånd. Han siger selv, at han har viet sit liv til at udvikle og forbedre den lokale muld for sin egen familie og for resten. Borgerne. Det eneste krav, han stiller til sine omgivelser, er, at de skal passe godt på fremskridtene. - Alt det gode, du modtager, skal du sørge for at give videre til din næste, siger han.

"Herovre vestpå kommer der ikke nogen og gør det for os - vi skal stå sammen og selv få tingene til at ske." Da Erik Flyvholm blev 18 år, var det hans tur til at kaste sig ud i fiskeri-gerningen, men det var 1980'erne, og erhvervet var udfordret og usikkert. Så efter et år som erhvervsfisker besluttede han sig for at tage en uddannelse i økonomi. Bare som backup til fiskeriet. Noget at falde tilbage på, hvis båden skulle tippe. **Havet er "hjemme"** Yngstesønnen Erik blev heller aldrig fisker. For nu var han civiløkonom og fik job hos Bang & Olufsen i Struer. Om aftenen studerede han HD, og det ene år i B&O tog det andet. 15 år for at være præcis. De sidste fem år sad Erik Flyvholm med i ledelsesgruppen. Incitamentet for at trække i waders var for længst kastet over bord. Men det var et liv i Harboøre ikke. Hans faste ståsted. Hans rødder. Og hans hav - ikke mindst. Han kan ikke lide at være væk fra det. Havet. Han skal helst kunne høre det, når

han træder udenfor sit hus. Og det kan han. - Vesterhavet er en stor del af min virkelighed. Og selvom det ikke kun har repræsenteret velstand, men også store ulykker, giver det mig tryghed. Det gør mig rolig samtidig med, at kysterne giver mig energi. - Havet er hjemme for mig. Og så er det et godt sted at opsøge, hvis man skal kureres for storhedsvanvid. - Man forstår og mærker tydeligt, at man som menneske blot er en lille flygtig og flytbar brik, når man står og kigger ud over det. I dag bor han og Marianne i hendes barndomshjem, nyrenoveret, på Harboøre Tange, som er gammel havbund. Går de mod vest, har de havet, går de østover, har de fjorden. Det er her, det gode lys findes, og her, man kan få ro i sindet. Og det er her, at Erik Flyvholm, først som viceborgmester og borgmester i den gamle Thyborøn-Harboøre Kommune og siden som borgmester i Lemvig Kommune, udfolder sin lokale pionerånd. Han siger selv, at han har viet sit liv til at udvikle og forbedre den lokale muld for sin egen familie og for resten. Borgerne. Det eneste krav, han stiller til sine omgivelser, er, at de skal passe godt på fremskridtene. - Alt det gode, du modtager, skal du sørge for at give videre til din næste, siger han.

Typisk skytte? Det kan godt være, at Erik Flyvholm er født i december måned. Men af sind er han et forårsbarn, lys og let i tanken, når nu han bliver spurgt. Han griner, for han har dog aldrig tænkt på sig selv som en gren med nyudsprungne, lysegrønne blade. Men han protesterer ikke over den søgte sammenligning, for som allerede nævnt er han fuld af håb og gåpåmod, og han elsker at se nye initiativer vokse frem og blomstre - som nu de forårsgrene der. Og nu vi er i gang i dameblads-genren - er han så en typisk skytte? Ærlig uden omsvøb, nysgerrig, frihedselkende og typen, der vil frelse menneskeheden fra det, de selv frygter, nemlig hverdagens rutiner og vane-mæssige adfærdsmønstre? Lettere omtumlet over damebladsspørgsmålet, men venlig som han er, svarer skytten: - Jeg siger min mening, men altid på en ordentlig og

ikke kontant måde. Jeg er gemytlig, jovial, rund. Jeg er ikke en fyr, man slår sig på, siger han. Hvad angår rutiner og vaner, vægter han dem højt, fortæller han. De er udgangspunktet for, at ideer og udvikling kan vokse. Basen skal være tryk. på. At have gæster, tage sammen på stranden, bade i havet, grille i haven. Han kan godt lide mad, og det kan ses på ham. - Julen har været særlig god ved mig, bemærker han. Men de ekstra kilo skal bare spadseres væk - det klarer kyststrækningerne også. Alt i alt så melder Erik Flyvholm god ro og orden, ingen sære vaner eller interesser, ingen store konflikter, ingen skygger, som sagt: Ingen ben i fisken. Men, understreger han, så er han også begavet med uundværlige mennesker som sin kone og dygtige medarbejdere, der hjælper til med at holde livet i vater. Om han håber på fire år mere i borgmesterstolen udover de i alt 19 år indtil nu? Det gør han da. For den, der sidder i front, skal tro på, at man kan ændre og udvikle området til det bedre. Og det tror Erik Flyvholm fuldt og fast på. Og borgerne, de skal ses og ikke bare være numre i et system, siger han. Udviklingen og samarbejdet skal fortsat køres ind med en flad organisation. En ledelseskultur, han lærte i B&O, som fungerer godt i den kommunale verden også. - Jeg ved, at jeg er god til at få folk til at samarbejde; at nogle ser et sekstal, hvor andre ser et nital, det skiller ikke mine vande. Jeg lytter til begge lejre. - Herovre vestpå, langt fra Christiansborg, ved vi, at vi skal klare meget selv. Der kommer ikke nogen og gør det for os - vi skal stå sammen og selv få tingene til at ske. Og Erik Flyvholm skal nok gøre sit. Han er flyvende. ●

"Når I er færdige med at få viden i hovedet, så skal I komme hjem igen."

Og så er han ægte nysgerrig på andre mennesker. - Jeg spørger ind til folk af oprigtig interesse. Jeg spørger ikke bare, fordi så har jeg da spurgt ...

Vestpå klarer man tingene selv Selvom livet som borgmester er en livsstil, og det er travlt, så finder Erik Flyvholm stadig tid til at tage del i samfundslivet, i kirkens aktiviteter og til at hygge med venner og familie. Det er vel egentlig det, han bruger det meste af sin fritid

Foran borgmesteren – de fremadskuende spørgsmål

- Hvad kan du blive bedre til som chef?*
Jeg kan blive bedre til at rose andre mennesker inklusiv mine medarbejdere.
- Hvad kan du blive bedre til i dit privatliv?*
At være endnu mere til stede fysisk.
- Hvad er ikke sket i dit liv, som gerne må ske?*
Flere udlandsrejser med min kone.
- Hvad vil du gerne huskes for i din kommune?*
At have været med til at skabe en positiv udvikling.
- Hvad bliver de sidste ord fra dig (i dette liv?)*
Tak! Det har været en stor rejse - indtil videre.

Blå bog

- ▶ Erik Flyvholm (V), 58 år
- ▶ Borgmester i Lemvig Kommune siden 2007. Tidligere borgmester i Thyborøn-Harboøre Kommune fra 2002-2006.
- ▶ Uddannet civiløkonom.
- ▶ Gift med Marianne.
- ▶ Har sammen fire børn på 18, 22, 26, 28 år.

Enhedslisten er det eneste parti, der svarer personer med et mellemøstligt navn oftere, end det svarer personer med et dansk klingende navn. Foto: Jens Dresling, Ritzau Scanpix

Forskning: Byrådsmedlemmer forskelsbehandler Jens og Omar

Lokale politikere svarer oftere på mails fra personer, de deler etnisk baggrund med.

o forskel

Af Emma Oxenbøll
emma@kommunen.dk

“Siden sidste valg har jeg skiftet adresse, og nu ved jeg ikke, om jeg skal stemme et andet sted. Kan du fortælle mig, hvor jeg finder ud af det? Mange tak”.

Sådan lød en mail, som alle kommunalpolitikere fik tilsendt for fire år siden, seks uger før KV17. Men hvad der lignede en henvendelse fra en borger, var i virkeligheden en del af et forskningsprojekt på Institut for Statskundskab på Københavns Universitet.

Alle mails var dog ikke ens. Forskningsprojektet skulle nemlig undersøge, om de lokale politikere forskelsbehandler etniske grupper i deres svar, og derfor var nogle mails underskrevet med et dansk klingende navn og andre med et mellemøstligt.

Det viser sig, at politikere med etnisk dansk baggrund oftere svarer på mails, når de er underskrevet med navne som Mette frem for navne som Fatima, der modtog 17,2 procentpoint færre svar.

Tilsvarende besvarede politikere med mellemøstlig baggrund 20 procentpoint færre henvendelser, der var underskrevet med navne som Michael end henvendel-

ser underskrevet med navne som Ahmed.

- Politikere er umiddelbart mere lydhøre og responsive over for folk, der har den samme etniske baggrund som dem selv. Og forskellen er ret markant, siger professor Peter Thisted Dinesen, der står bag forskningsprojektet.

Ikke motiveret af stemmer
Generelt var alle politikere gode til at svare på de udsendte mails, og ud af 2.395 sendte e-mails modtog 1.504 af dem svar. Det gav en svarprocent på knap 63 pct.

Men når det kom til etnicitet, viste besvarelsenerne af de forskellige mails, at der også er forskel i tonen. Når borgeren hedder Mette, kvitterer lokale politikere med et mere venligt, uddybende og hjælpende svar, end når borgeren hedder Fatima.

Forskningsprojektet testede også, om forskelsbehandlingen blev mindre, hvis politikere havde et incitament i form af at opnå genvalg ved KV17. Man kunne for eksempel indvende, at grunden til manglende svar er, at politikere ikke forventer, at den pågældende person stemmer på dem.

Derfor fik en række af politikere en mail, hvor afsen-

deren ytrede ønske om at stemme personligt på vedkommende til valget. Den slags henvendelser viste sig at øge chancen for at få et svar med i gennemsnit seks procentpoint.

"Politikere er umiddelbart mere lydhøre og responsive over for folk, der har den samme etniske baggrund som dem selv."

Peter Thisted Dinesen, professor på Institut for Statskundskab på Københavns Universitet

Til gengæld forskelsbehandler politikere med etnisk dansk baggrund stadig i lige så stort omfang blandt dem, der ytrer direkte ønske om at stemme på dem til næste valg. En afsender med etnisk minoritetsbaggrund har derfor stadig ringere chance for at få et svar, selvom politikerne har et stærkt incitament i at blive genvalgt.

- Incitamentet virker tydeligvis, men det reducerer ikke forskellen. Hvis det havde reduceret forskellen, ville det indikere, at politikere er motiveret af strategiske hen-

syn. Men det tyder det ikke på. Det handler sandsynligvis mere om gruppetilknytning, men det undersøger vi ikke direkte, siger Peter Thisted Dinesen.

I den forbindelse er det en vigtige pointe, at forskelsbehandlingen kan ske helt ubevidst.

Forskelle følger med partifarver

Efter at Peter Thisted Dinesen konstaterede, at det ikke gør en forskel, om politikere får en klar stemme-tilkendegivelse, var spørgsmålet, om vælgere med etnisk minoritetsbaggrund så selv kan gøre noget for at finde frem til de politikere med etnisk dansk baggrund, der er størst mulighed for at få svar fra.

Derfor sammenlignede forskerne mailsvarene med kandidattests og fandt ud af, at etnisk danske politikernes villighed til at svare mails fra personer med mellemøstligt klingende navne stiger og falder med deres partis holdning til integrations- og udlændingepolitik.

Mindre indvandringskritiske partier er derfor mere tilbøjelige til at besvare henvendelser fra personer med mellemøstligt navn end mere indvandringskritiske partier. Et parti, der i gennemsnit er mere positivt stillet over for flygtninge, forskelsbehandler altså grundlæggende mindre, lyder det fra Peter Thisted Dinesen.

Som etnisk minoritetsperson er der således lavere chance for at få svar fra socialdemokrater, konservative, SF eller venstre-politikere, end der er fra EL eller R-politikere. Der er dog mindst chance for at få svar fra en DF'er eller LA'-politikere.

- Det mest interessante er dog måske den sammenhæng, vi kan se internt i partierne. Invandringspositive politikere inden for et givent parti svarer oftere end indvandringskritiske politikere i samme parti. Så variationer i holdninger internt i partiet hænger altså også sammen med tilbøjeligheden til at

svare, siger Peter Thisted Dinesen.

Der er altså god grund til at tage resultaterne, der er udtryk for forskelsbehandling i det politiske system, seriøst:

- Vi ved, at hvis man har en følelse af, at politikere generelt ikke lytter til en eller er interesserede i en, så går det ud over ens lyst til at deltage i politik. Så risikerer vi, at nogle grupper bliver marginaliserede, fordi de ikke føler sig hørt og repræsenteret. Det er særligt problematisk for etniske minoriteter, fordi de i forvejen er underrepræsenteret i kommunal-

Hvis en person har minoritetsetnisk baggrund er sandsynligheden for, at partierne svarer:

- EL: 8,6 procentpoint større
- R: Nogenlunde den samme
- S: 12,9 procentpoint mindre
- K: 15 procentpoint mindre
- V: 18,5 procentpoint mindre
- SF: 18,7 procentpoint mindre
- LA: 33 procentpoint mindre
- DF: 42 procentpoint mindre

Kilde: When Are Legislators Responsive to Ethnic Minorities? Testing the Role of Electoral Incentives and Candidate Selection for Mitigating Ethnocentric Responsiveness, Københavns Universitet

Borgmestre: Regeringsforslag forhindrer ikke nye Søbæk-sager

I stedet for at omdanne privatejede tilbud på socialområdet til selvejende institutioner mener socialborgmester i København, Mia Nyegaard (RV), at man kan indføre et loft på, hvor meget ejere må trække ud i profit. Det kunne for eksempel være fem pct. årligt.

Foto: Anne Bæk, Ritzau Scanpix

At omlægge privatejede tilbud til selvejende institutioner er ikke den bedste måde at forhindre profitjægere som den tidligere ejer af Søbæk i Holbæk, mener en række politikere.

o profit

Af Emma Oxenbøll
emma@kommunen.dk

- Jeg kan kun være enig i, at man ikke skal kunne trække store overskud ud på at køre private tilbud. Men den løsning, regeringen har lagt op til, er klodset og uigennemtænkt.

Sådan lyder det fra Københavns socialborgmester, Mia Nyegaard (R), der med meldingen slutter sig til kommunale politikere, som ikke bakker op om regeringens forslag om at forhindre private aktører i at bruge sociale tilbud som pengemaskiner. Tanken er, at det skal ske ved at omdanne privatejede sociale tilbud til selvejende institutioner.

Social- og ældreminister Astrid Krag (S) luftede idéen i Ekstra-Bladet i efteråret, efter at avisen havde beskrevet, hvordan den tidligere ejer af bo- og opholdsstedet Søbæk i Holbæk tjente 53 mio. kr. på at drive og efterfølgende sælge det sociale tilbud til en svensk storkoncern. Forslaget har siden været til forhandling blandt regeringen og Folketingets partier, men endnu uden udsigt til et flertal.

Flertallet af en række borgmestre og halvdelen af en stribe socialudvalgsmedlemmer bakker således heller ikke op om regeringens forslag. Det viser en rundspørge, Dansk Industri står bag.

"Der er en udfordring i, at der er ejere, som har investeret kapital i et aktieselskab, og for hvem det kan have skattemæssige konsekvenser at opløse selskabet og skyde aktiverne ind i en selvejende institution."

Rikke Søgaard Berth, advokat og partner i Horten

Her svarer knap tre ud fire af de deltagende borgmestre, at de ikke ser en omlægning af private tilbud til selvejende institutioner som den rig-

tige løsning, mens det samme er tilfældet for over halvdelen af medlemmerne i de sociale udvalg, der har besvaret spørgeskemaet.

Nøglen er non-profit

For at stoppe profitten på sociale tilbud til udsatte borgere kræver det ifølge regeringen, at private tilbud dreves af for eksempel aktie- og anpartsselskaber bliver omlagt til selvejende institutioner.

Det vil fjerne muligheden for at trække overskud ud af selskaberne, forklarer Rikke Søgaard Berth, der er partner i advokatfirmaet Horten og specialiseret i at rådgive kommuner om blandt andet offentlig og privat samarbejde:

- En selvejende institution har ingen ejer. Det betyder, at ingen kan tage overskud ud af institutionen. Et aktie- eller anpartsselskab er ejet af aktionærer, som har investeret penge i institutionen, og de kan trække overskud ud af selskabet, også til formål, der ikke har noget med selskabet at gøre, siger hun.

Når en kommune arbejder sammen med en selvejende institution, indgår de typisk en driftsoverenskomst, som kobler økonomierne meget tæt sammen. Kommunen vil i den forbindelse for eksempel kræve, at betalingen for pladser på institutionen også bruges til at vedligeholde ejendommen.

Det giver helt naturligt et nært forhold mellem institutionen og kommunen, og kommunen er ansvarlig for, at tilbuddet lever op til driftsoverenskomsten, lyder det fra Rikke Søgaard Berth.

Det er dog ikke så let at omdanne et privatejet tilbud til en selvejende institution, forklarer hun. Hvis der er tale om et aktieselskab, skal man først finde ud af, hvad selskabet ejer, og hvilke aftaler der er indgået.

Og så er man nødt til at opløse aktieselskabet og overdrage aktiverne til en ny, selvejende institution.

Det kan der være udfordringer forbundet med. Har man for eksempel en gunstig lejeaftale, kan udlejer afvise at lade den nye selvejende institution indtræde i kontrakten. Medarbejdere har dog ret til at følge med over i den nye selvejende institution, forklarer Rikke Søgaard Berth.

- Mest af alt kan man sige, at der er en udfordring i, at der er ejere, som har investeret kapital i et aktieselskab, og for hvem det kan have skattemæssige konsekvenser at opløse selskabet og skyde aktiverne ind i en selvejende institution, siger hun.

Kan få konsekvenser

- De bliver nu tvunget til en ændring, hvor de ikke længere kan tjene penge på at drive den aktivitet, de har investeret tid og penge i. På den måde fratager det nogle nuværende ejere muligheden for at opnå overskud, siger hun.

Det er i den proces, at socialborgmester Mia Nyegaard frygter, at der vil opstå konsekvenser for de mennesker, der på nuværende tidspunkt bor på et de tilbud.

- De vil skulle flytte, og det er langt fra sikkert, at der kan findes et andet botilbud, der

"Jeg mener, at man bør indføre et loft for, hvor meget private tilbud må trække ud i profit. Det kunne for eksempel være fem procent om året."

Mia Nyegaard, socialborgmester i København (R)

hvilke andre forslag der ifølge politikerne bedst kan forbedre og udvikle socialområdet. Her peger de fleste på en øget gennemsigtighed i priserne, hvad end det er i offentlige eller private tilbud.

Samtidig peger en tredjedel af borgmestrene og knap to tredjedele af socialudvalgsmedlemmerne på, at kommende lovgivning skal styrke Socialtilsynets kompetencer på det økonomiske område.

Mia Nyegaard mener i den forbindelse, at løsningen skal være mere nuanceret, og har et tredje forslag:

- Jeg mener, at man bør indføre et loft for, hvor meget private tilbud må trække ud i profit. Det kunne for eksempel være fem pct. om året. Det vil betyde, at vi får sat en stopper for tilbud som dem, der har været skrevet om i medierne, men samtidig ikke lukker døren for de mange dygtige, private aktører på området, lyder det.

passer lige så godt til dem, siger hun.

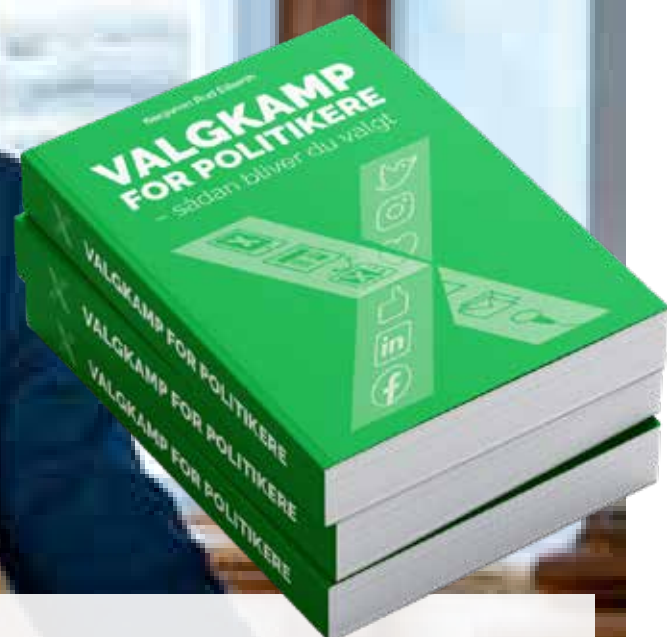
Loft over profit

Dansk Industri har i deres rundspørge derfor spurgt,

Sådan gjorde DI

- Dansk Industri udsendte i december et spørgeskema til alle landets borgmestre og knap 500 medlemmer af de sociale udvalg.
- 23 borgmestre og 107 socialudvalgsmedlemmer svarede på spørgeskemaet.
- Resultaterne skal derfor ses med forbehold for en lav svarprocent og for en overrepræsentation af borgmestre valgt fra blå blok samt en lille overrepræsentation af udvalgsmedlemmer fra blå blok.

Ny bog: Sådan bliver du valgt til kommunalvalget

Kommunikationsrådgiver Benjamin Rud Elberth garanterer næsten et godt valg, hvis man følger hans bog. Vi tog en snak med ham om metoder og myter i valgkampen.

○ Kv21

Af Christian Olesen
christian@kommunen.dk

“Valgkamp for politikere - sådan bliver du valgt” er titlen på en ny bog, der vil sætte skub i kommunalvalget og regionsrådsvalget. Forfatteren bag er Benjamin Rud Elberth, som er specialist i digital kommunikation og har arbejdet med valgkampe de seneste 14 år. Her har han blandt andet rådgivet politikere, partier, ministre samt en enkelt statsminister.

- Bogen handler om at vinde valg på tværs af medier i en tid, hvor de greb, der er i valgkampe, er kastet op i luften på grund af digitale medier, sociale

medier og corona. Vi har en helt ny medievirkelighed, end da farfar var dreng, og han vandt valg ved at slå en valgplakat op ved det lokale bycenter, fortæller Benjamin Rud Elberth.

- Så det er en bog, hvor du går fra, hvordan du planlægger din valgkamp til også at eksekvere på tværs af medier, så du får stemmer. Det er der simpelthen behov for. For der er så mange myter og misforståelser om, hvad der virker og ikke virker, siger han.

Hvilke myter og misforståelser tænker du på?

- For eksempel at valgplakater virker, og at man bare skal have valgplakater. Men når jeg kigger ned

i analyserne og i de praktiske eksempler, kan jeg se, at politikerne stadigvæk ikke aner, hvordan de bruger valgplakater, og hvordan de får dem til at virke, hvis de da overhovedet virker. Der er simpelthen en åbenlys misforståelse om, at valgplakater virker, hvis bare man hænger dem op. For det har forskerne sagt på baggrund af nogle analyser, som er så spinkle, at man ville korse sig, hvis man var videnskabsmand.

Åndssvage foldere

Benjamin Rud Elberth har heller ikke meget til overs for at dele foldere ud.

- Der er kandidater, der stadig render rundt med den der åndssvage firebladede folder, som de får at vide fra partiet, at de skal bestille ved indgangen til valgkampen. Men den folder virker ikke. Der er ikke nogen, der læser den. Og den eneste grund til, at partierne siger, den virker, er, at de ikke har analyseret ordentligt på den.

I stedet foreslår han, at politikerne stikker noget merchandise i hånden på vælgeren.

- Det skal være merchandise, som har noget gemmeværdi, hvor vælgerne føler sig forkælede og føler, at de skylder noget. Så får man en vælger til at tænke: “Jeg må hellere betale tilbage for det her materiale på en eller anden måde.” Det tænker de bestemt ikke med en folder.

30 politikere fortæller

Bogen bygger på eksempler fra valgkampe, hvor Benjamin Rud Elberth har været rådgiver, og indeholder interviews med 30 forskellige politikere, som fortæller om deres egne erfaringer.

- Jeg har haft masser af kandidater, som jeg har fået valgt på baggrund af de metoder, jeg skitserer i bogen. I virkeligheden er der ikke noget hokus pokus. Det er praktiske eksempler fra det virkelige liv, som, jeg godt vil stå på mål for, virker. Jeg er praktiker, jeg er ikke forsker, siger han.

Hvilke virkemidler gør sig særlig godt til kommunalvalget?

- Nærhed. Man skal forstå, at vælgeren til kommunalvalg har et meget, meget snævert verdenssyn. De vil have noget meget nært og lokalt. De vil også gerne have meget personlig kontakt modsat et folketingsvalg, hvor man faktisk godt kan vinde valg, hvis man stiller sig i den ene ende af kredsen og råber ned til den anden ende. Det kan man bare ikke til et kommunalvalg. Så det personlige møde er vigtigere.

- Og så er der lokalpresen. Hvis du kan komme på den lokale tv-station som TV2 Lorry, når du er i København, så er det stærkere, end hvis du var på TV2, og du var folketingskandidat. Der er nogle andre mediemekanismer, der gør sig gældende.

- Så du skal i højere grad forsøge at give vælgerne et meget solidt håndtryk i en tid, hvor du ikke må give håndtryk.

Garanti for godt valg

Selvom bogen er en valgguide på 465 sider, giver Benjamin Rud Elberth ikke pengene tilbage, hvis en

kandidat ikke får stemmer nok. For hvis kandidaten stiller op for det forkerte parti i den forkerte kommune, kan det være en umulig mission.

- Det skal forstås sådan, at jeg kan kæmpe alt, hvad jeg vil, hvis jeg stiller op for De Radikale i Gribskov. Men det får jeg ikke valg på, uanset hvor god en valgkamp jeg fører. For hvis ikke De Radikale har vælgertilslutning i den pågældende kommune, bliver jeg bare ikke valgt.

- Hvis jeg stiller op i en kommune, hvor der er mulighed for at få valg, og jeg læser bogen og lytter og gør mig umage, så er det lige før, der er garanti og pengene tilbage. Men nu vil jeg ikke have, der kommer 10.000 kandidater og siger, at de har købt min bog og vil have pengene tilbage.

- Jeg er tæt på at sige, at hvis man sætter sig og med et frit sind afprøver nogle af de kampagnemetoder, jeg beskriver, så får man et rigtigt godt valg. Jeg siger ikke, man bliver valgt. Men man får et godt valg.

Podcast for abonnenter: **Kasper Møller Hansen, Roger Buch og Ulrik Kjær**

NYHED:
Ugentlig podcastserie
bagom og op til
kommunalvalget

Frem mod kommunalvalget den 16. november vil Kommunen.dk hver uge gå i dybden med valgkampens vigtigste historier i en podcast, som sendes ud til abonnenterne på nyhedsbrevet.

Tre af landets førende eksperter i kommunalpolitik vil øse af deres store viden om valgkampagner, deres indhold og effekter, ulighed i valgdeltagelsen, den nationale valgvind og svare på spørgsmål som: Hvor lang er en

kommunal valgkamp, hvilke partier har mest på spil, personslagene – hvor tegner det til at blive mest interessant, bliver det et coronavalg eller et klimavalg – eller ingen af delene.

De tre eksperter i Kommunen.dk's podcastpanel er professor Kasper Møller Hansen, Københavns Universitet, forskningslektor og centerleder Roger Buch, Danmarks Medie og Journalisthøjskole og professor Ulrik Kjær, Syddansk Universitet.

Podcasten "Vi nørder valg" er den første fra Kommunen.dk, men der kommer flere. Vi vil tilbyde endnu mere indhold og ikke blot som tekst. Vi vil udnytte den store viden, der er i vores forskellige medier til at lave podcast med godt indhold. Bruno Ingemann, journalist,

er manden der håndterer eksperterne og fører dig igennem og bag om interessante kommunale historier.

Glæd dig til flere podcasts
fra Kommunen.dk

www.kommunen.dk

Vi Med Bruno Ingemann
nørder
valg.

**Lyt til
Kommunen.dk
Podcast.**

“Forældre vil gå til verdens ende for deres børn”

I dag findes der børneonkologiske afdelinger på Aalborg, Aarhus, Odense Universitetshospitaler samt Rigshospitalet.

Foto: Astrid Dalum, Politiken/Ritzau Scanpix

Skæbnen for børneonkologien er fortsat ukendt. Sundhedsstyrelsen tøver med den endelige dom, og Kræftens Bekæmpelse ville helst starte hele dagsordenen forfra.

centralisering

Af Iben Sørensen
iben@kommunen.dk

Det må ikke kaldes centralisering, og vi skal gøre op med mediernes billede af, at Sundhedsstyrelsen vil centralisere behandlingen af børn med kræft ét sted i landet. For det er ikke rigtigt.

Det var nogle af sundhedsministerens budskaber i hans indledende ord under det samråd, som Folketingets sundhedsudvalg havde kaldt til i januar. Det skete, efter at det kom frem i medierne, at Sundhedsstyrelsen i et oplæg skulle anbefale at samle børneonkologien på Rigshospitalet fra de nuværende fire behandlingssteder, Rigshospitalet samt Aarhus, Odense og Aalborg universitetshospitaler.

Men ifølge ministeren er der altså ikke snak om at samle området centralt på Rigshospitalet. I stedet arbejdes der med tre scenarier:

- “En status quo, hvor de nuværende fire børneonkologiske afdelinger i Danmark opretholdes.
- En større grad af samling af visse meget specialiserede og sjældne tilstande, hvor fx komplicerede dele af patientforløbene, såsom den indledende diagnostik og opstart af behandling for visse kræfttyper, samles.
- En model med mere ”shared care”, hvor udredning

og opstart af behandling af kræft hos børn samles i regi af et nationalt videnscenter på allerhøjeste internationale niveau, men hvor dele af forløbet, herunder udredning, behandling, opfølgning og rehabilitering, kan foregå på andre universitetssygehuse tættere på børnenes hjem.”

Ifølge Kræftens Bekæmpelse vil det da heller ikke være muligt med en fuldstændig samling af området.

- Debatten er en blanding af en faglig og politisk debat. Det gør, at det er svært at forholde sig til det vigtigste i det. Men en fuldstændig centralisering tror jeg ikke engang er realistisk, siger Kræftens Bekæmpelses direktør, Jesper Fisker.

Kræftens Bekæmpelse er ikke blevet hørt i debatten eller har deltaget i de drøftelser, som foregår, men har formidlet kontakt til Foreningen af Kræftramte Børn.

- Jeg håber, vi kommer med. Børnene skal have den bedste behandling, de kan få, og den geografiske afstand vil betyde utroligt meget, siger direktøren.

Hvis Jesper Fisker var blevet spurgt for to år siden, da drøftelserne startede, ville han gerne have været en del af dem.

- Jeg håber, at dagsordenen bliver at starte lidt forfra. Hvis man skal se på området frem-

adrettet, hvilke overvejelser skal så med? På den baggrund kan vi arbejde modellerne grundigt igennem.

Han kan ikke forestille sig, at området bliver helt samlet. - Det er ikke en farbar vej. Jeg ved ikke, hvad der er sket på møderne, og kan primært se det fra medierne, men der mangler en mere fagligt baseret diskussion.

Sorte korrespondancer

Selvom Sundhedsstyrelsen officielt først indledte sit faglige arbejde i efteråret 2019, er det kommet frem, at Rigshospitalet allerede i 2018 havde uformelle drøftelser med styrelsen.

Det skete via mails mellem Søren Brostrøm og Kjeld Schmiegelow, der er professor i børnesygdomme/pædiatri på Rigshospitalet. Her viser en aktindsigt blandt andet, at de to skriver om et møde i august 2018.

Kjeld Schmiegelow skriver blandt andet, at man arbejder for at “fastholde et godt samarbejde blandt de fire børneonkologiske afdelinger. Derfor er det heller ikke alt, der skrives i en mail”. Herefter har der angiveligt fundet et møde sted, som de to kortfattet sms'er om. Blandt andet har Søren Brostrøm fået “et meget klart billede af udfordringer og mulig løsning”, skriver han i en sms.

Men mere må vi ikke få at vide. Resten af aktindsigten

er sort - overstreget for ikke at nå offentligheden.

Volumen skal være der

Kræftens Bekæmpelse mener godt, at det kan give mening at samle specialer ud fra specialegrundlaget og det ræsonnement, at jo sværere ting er, jo færre steder skal de være.

- Set på antallet af operationer skal der være tilstrækkelig volumen. Så der kan være ting, der taler for at samle, men det er svært at sige på det her område, når vi ikke ved, hvilke tal der ligger bag. Men det kan blive gældende for nogle dele, uden at der er tale om fuld centralisering. Som børnefamilie vil man jo rejse til verdens ende for sit barn, siger direktør Jesper Fisker.

Af referatet fra Det Rådgivende Udvalg for Specialeplanlægnings møde i januar 2019 fremgår det, at drøftelserne startede på foranledning af børneonkologisk funktion i Region Hovedstaden. Her lægger Sundhedsstyrelsen op til at sætte gang i de faglige drøftelser.

De er fortsat i gang, og ministeren understreger, at der ikke er truffet nogen beslutninger, og at der fortsat er grundige drøftelser, inden der eventuelt skal ændres på den nuværende organisering.

Sundhedsstyrelsen kan ikke oplyse, hvad tidshorizonten er for rapporten og udtaler sig ikke om ikke-færdige rapporter. •

Kommunen.dk søgte aktindsigt i korrespondancen mellem Region Hovedstaden og Sundhedsstyrelsen, men en del af aktindsigten var anonymiseret og så ud som ovenfor.

Borgerforslag

- Et borgerforslag om ikke at centralisere området har i skrivende stund 42.052 underskrifter.
- Der er årligt ca. 200 nye tilfælde af kræft hos børn, heraf 150 på 0-15 år, fordelt på 12 hoveddiagnosegrupper og en række underdiagnoser.
- Seks ud af syv kræftsyrge børn helbredes.
- Børns kræftsygdomme adskiller sig fra voksnes og dominerer typisk de indre organer, hvorimod de klassiske kræftformer hos voksne udgår fra overfladeceller.

Kilder: borgerforslag.dk, Sundhedsministeriet, Børnecancerfonden

Af Anders Kjærulff. En elektro-pedels bekendelser

Tech-giganter blæser på samtykke

Elektropedellen blev sat udenfor døren af Twitter og måtte se sin og det danske samfunds magtesløshed i øjnene.

Forfatter og skandalemager Oscar Wilde var god for mange citater.

Et af de mest berømte lød:

“Alting handler om sex. Undtagen sex, sex handler om magt.”

Det citat vil jeg hermed at opdatere til digitaliseringsstyrelsens definition af data:

Alting handler om data. Undtagen data. For data handler om magt.

Kort før jul skete der noget vildt for herværende elektropedel. Noget, der betød, at jeg pludselig delte skæbne med Donald Trump.

Vi blev begge to smidt ud af Twitter.

Trump røg ud på grund af sin aggressive retorik og stormen på kongressen.

Men jeg aner stadig ikke, hvorfor jeg røg ud.

Min konto blev suspenderet fra det ene øjeblik til det andet, mit sidste tweet handlede om covid-19 på et belgisk plejehjem og var et retweet fra videnskabsjournalisten Laurie Garret. Pludselig frøs alt. Nul adgang, og hen over jul krævede Twitters robotter at få min konto “bekræftet” ved, at de skulle ringe mig op og give mig en kode, jeg kunne taste ind.

Der sad jeg så lydigt ved telefonen, men der kom ikke noget opkald.

I stedet gik min konto i januar 2021 fra “midlertidigt suspenderet” til “helt lukket”, stadig uden at nogen fra Twitter forklarede mig hvorfor.

Det er frustrerende som tech-journalist, der følger over 2.000 andre og har masser af kilder på Twitter plus ikke mindst 5.000 følgere.

Alle kan gøres tavse

Efter en måned skrev jeg en artikel i Prosa-bladet om min situation. Den blev delt af en masse journalister på Twitter, og vupti; lige pludselig var min konto åben igen.

Stadig uden nogen forklaring.

Trump er i skrivende stund stadig ude. Han er også smidt ud af Facebook, og her sidder vores egen Helle Thorning nu i Facebooks såkaldte Oversight Board og skal tage stilling

til, om han skal åbnes igen, og om der bør være særlige regler for politikere.

Men i dag er det ikke bare almindelige borgere og fine politikere, der bruger de sociale medier. Masser af skoler og gymnasier, kommuner og myndigheder har Facebook-konti, og på Twitter huserer blandt andre Beredskabsstyrelsen, Vejdirektoratet og politiet for fuldt skrald med opdateringer fra uheld, efterlysninger og generel information om situationen på vejene.

Kan de mon også smides ud?

Svaret er ja. Sociale medier er privatejede, og et firma som Facebook, der også ejer Instagram og Whatsapp, er i dag så økonomisk betydningsfuldt, at det nærmest er at betragte som en stat; eller rettere en verdensdel med 2,7 milliarder indbyggere.

Samtlige sociale medier og en søgemaskine, der begynder med G, er i dag baseret på big data, en forretningsmodel, nogle kalder overvågningkapitalisme.

Jeg kalder det snageri, luskebuksemetoder, stikkerkultur og mentalt dyneløfteri.

Big Tech lever af at spionere, gemme hvert eneste klik og bruge det mod os for evigt i en profitabel og stærkt dehumaniserende jagt på, hvad vi vil gøre lige om lidt, i morgen og om fem år.

Men vi ser det ikke. Vi har vænnet os til den digitale infrastruktur, der binder vores samfund sammen. Vi har tømt indholdet fra de institutioner, vi havde før, direkte over i deres databaser.

Hård tone skæpper i kassen

Har du tænkt over *tonen* i debatten? Er den ikke blevet hårdere? Jo. For de sociale medier er nemlig også baseret på algoritmer, der optimerer efter, hvor meget engagement, dvs. skænderier og polariserede diskussioner, et opslag giver. Jo mere ballade des bedre, hvilket kan forklare, hvorfor Trump fik lov at blive på Twitter til det sidste: Hans konfliktskabende opslag var simpelthen for værdifulde.

Flere og flere er begyndt at kunne se det, men ingen synes at have nogen svar.

Så nu kommer jeg med et:

Hold op!

Hvis du sidder derude og arbejder i en region eller i en kommune, så få dem ud af Facebook, Twitter og Instagram så hurtigt som muligt. Begynd at tænke over, hvordan du kan betjene og oplyse borgerne, uden det skal foregå et sted, hvor væggene symbolsk og i praksis er spækket med mikrofoner og kameraer fra et fremmed firma i et fremmed land.

For nylig blev det vedtaget, at politiet, der som nævnt er på Twitter og andre sociale medier med masser af profiler, nu også skal *patuljere* derinde. De skal simpelthen holde øje med debatterne og blande sig og om nødvendigt skride til bøder og anholdelser!

Jeg tror, Facebook er rigtig glade for, at de nu har fået det fine danske politi som moderatører på deres data-fabrik; helt uden at betale en øre for det. Og endnu bedre for dem: Vi har dermed anerkendt, at de er *infrastruktur*, som vi selv skal vedligeholde uden ejerskab og helt uden nogen form for kontrol.

Hvor meget vil vi sælge ud?

Da lyntestfirmaet Medicals Nordic skulle bruge et system til at sende data om positive covidtest frem og tilbage, valgte man det gratis, men Facebook-ejede WhatsApp til formålet.

Min navnebror (eneste relation), koncerndirektør i Region Midtjylland Anders Kjærulff, udtalte i den forbindelse: “Vi har en god fornemmelse af, at de har styr på det”.

Som om!

Whatsapp deler data med Facebook, og Facebook arbejder skam også med sundhedsdata.

Vi er kort sagt ved at køre samfundet ud over en skrænt i en brændende bil, vi ikke længere har nøglerne til.

Hvis et stykke software bestemmer, at vi skal suspenderes, fordi vi har skrevet et eller andet forkert ord, eller fordi nogen andre har benyttet sig af muligheden for at stikke os til Tech Giganternes store automatiske data-stasi-systemer for at få os til at holde kæft, kan enhver institution eller person få mundkurv på.

Det er uværdigt. Og udemokratisk.

Big Tech og de sociale medier har hugget vores forsamlingshuse, flyttet politikerne ind bag skærmen og tømt vores myndigheder og

institutioner for mening og retning. Mistilliden i samfundet er stigende.

Vi kunne også leve uden

Men det er faktisk ikke for sent. Vi kan nå at bygge alternativer. Vi kan gøre det bedre.

Hvad med at starte i det små? Danmarks Radio ejer vi jo alle sammen, så kunne DR ikke stille egen debatplatform til rådighed for danskerne og alle andre danske medier; en platform underlagt almindelige demokratiske regler, uden data-tyveri og med fuld genomsigtighed? Det ville ihvertfald være bedre, end det, DR gør nu, hvor de de facto agerer pushere og alfonser for Big Techs datamaskiner ved at henvise al debat til Facebook.

Og hvorfor stoppe med Danmark? Hvad med resten af Norden? EU?

Hov hov, siger du, det kan man ikke. Det kommer aldrig til at gå. Det siger Big Tech selv!

Og jeg svarer: Ud af småstatsmentaliteten og kom i gang med at bygge en bedre fremtid end den, de har proppet ned i halsen på os.

Vi kan godt.

Vi bestemmer faktisk selv.

Endnu.

For når alting handler om data, undtagen data, fordi data handler om magt, så er det på tide at tage magten tilbage.

•

Folkemødet bliver til noget i 2021

BORNHOLM. Et politisk flertal i Folketinget har aftalt at imødekomme en anmodning fra Foreningen Folkemødet og sender derfor 2,9 mio. kr. til Bornholm, så der kan afholdes en coronavenlig udgave af Folke-mødet. Foreningen har selv skaffet størstedelen af de 12,5 mio. kr., som den har brug for.

Det betyder, at der i år vil blive en fysisk lokation i Allinge, men flere digitale debatter at følge med i hjemmefra. Årets tema bliver "Ideernes Folkemøde", hvor tanken er at udvikle idéer til, hvordan det danske samfund kan genstartes efter corona. Efter planen finder Folkemødet sted den 17.-19. juni.

Skanderborg gearer til tilflytning og nyanlæg

SKANDERBORG. Der skal være mere fokus på strategisk udvikling, helhed og sammenhæng i opgaveløsningen. Derfor har byrådet netop sagt ja til at justere den centrale administration med virkning senest i maj. Et nyt direktørområde, økonomi, digitalisering og ejendomme, og samlingen af et fagsekretariat, udvikling, kultur og erhverv, er to af de mest iøjnefaldende ændringer.

- Samtidig skal ændringerne være med til at sikre, at vi også kan håndtere de rekordmange anlægsopgaver, vi står over for, hvor vi skal bygge skoler, børnehaver og plejecentre for 950 mio. kr. de næste tre år, siger borgmester Frands Fischer (S).

Skanderborg er en af landets hurtigst voksende kommuner. Frem til 2030 forventes indbyggertallet at stige fra 63.000 til 70.000. Den store vækst er en udfordring for den centrale administration, som både skal omsætte byrådets mange beslutninger i kølvandet på væksten og sam-tidig sikre driften og en fortsat stram økonomisk styring.

Fredningsnævnet afslår dispensation ved Farum

FURESØ. Furesø har fået afslag fra Fredningsnævnet til et projekt, der går ind i det naturfredede område ved Farum Vest. Furesø søgte efter høringer og en vedtagelse i byrådet om dispensation, for at det kunne blive realiseret.

Lokalplanen blev vedtaget i juni 2020. Herefter blev der søgt en dis-pensation, så planerne kunne sættes i værk i det ellers fredede områ-de. I ansøgningen søges blandt andet mulighed for at etablere fod-boldbaner og parkeringspladser til idrætsanlægget Farum Park for at give bedre faciliteter og muligheder for den lokale sport og superliga-klubben FC Nordsjælland.

I afslaget lyder begrundelsen, at projektet "vil stride mod frednin-gens formål, som blandt andet er at bevare området i sin nuværende tilstand". Nævnet henviser til, at det vil medføre for store ændringer i terrænet, og at der ikke er tale om et offentligt formål.

Helene Bækmark blev ansat som direktør for Social og Arbejds-marked i Randers og startede 1. november.

Navne på ansøgere i Randers blev lækket

RANDERS. Mange jobansøgeres mareridt er blevet virkelighed i Ran-ders: Deres navne blev lækket til deres arbejdsgivere. Det skete i star-ten af september, da kommunen skulle ansætte ny social- og arbejds-markedsdirektør. Et flertal i byrådet meldte i al stilhed lækken til poli-tiet i december, og mandag i denne uge stillede resten af byrådet sig bag anmeldelsen.

Det fremgår af et dokument i sagen, at kommunaldirektør Jesper Kaas Schmidt har fået at vide fra flere kommuner, at de var bekendt med navnene på dem, der skulle til samtale, og at de havde fået dem fra byrådsmedlemmer i Randers. Derfor rettes søgelyset mod de i alt 14 byrådsmedlemmer, som sad med i ansættelsesudvalget. Bjarne Overmark fra Beboerlisten har været drivkraft i at få sagen meldt til politiet, og han har en konkret mistanke om, hvem der stod bag læk-ken, som han vil videregive til politiet, fortalte han på byrådsmødet mandag.

Guldborgsund udvider undersøgelse om ulovlig instruks

Kommunaldirektøren og op mod 15 ansatte og politikere bliver involveret i undersøgelse af sagen, hvor sagsbehandlere i første omgang blev pålagt at spare 100.000 kr. på verserende børnesager.

Fem-seks udpegede chefer og politikere samt op mod ti sagsbe-handlere bliver draget ind i den undersøgelse, der skal komme til bunds i sagen om den ulovlige instruks i Guldborgsund.

Instruksen, der siden er erkendt åbenlyst ulovlig, blev i november i første omgang sendt rundt til sagsbe-handlere i Center for Familie og Forebyggelse: Økonomien nødvendig-gjorde, at hver socialrådgiver måtte være med til at finde besparelser på deres verserende sager - udlagt som en decideret grønthøster-manøvre.

Dagen efter sendte centerchefen en ny mail med en mere opblødt version ud, men på baggrund af en anonym henvendelse har Ankestyrelsen udbedt sig kommunens for-klaring på, hvad der skete.

Forvaltningen har erkendt, at der med de første instrukser er begået ulovlig forvaltning. Disse korrige-res dog i en tredje mail dagen efter og på to efterfølgende møder med centrets medarbejdere.

Formanden for Børn, Familie og Uddannelsesudvalget, Simon Han-sen (S), forklarer til DK Nyt, at øko-nomiudvalget har besluttet at lade KL's konsulentfirma Komponent tage sig af en uvildig undersøgelse, og at der nu i stedet for en hånd-fuld personer kan drages op til 15 ansatte og politikere ind, ligesom udvalget også har ønsket kommu-naldirektøren inddraget.

Ifølge Komponentets oplæg og øko-nomiudvalgets tilføjelser skal dis-se personer interviewes:

- Chefen for Familie og Forebyg-gelse
- Direktøren for Social, Sundhed & Omsorg og Familie & Forebyg-gelse
- Formand og næstformand i udvalget for Børn, Uddannelse og Familie
- Fem-ti rådgivere fra myndig-hedsområdet, som var modta-gere af instruksen
- Den interne jurist i Børn og Familie
- Kommunaldirektøren

Økonomiudvalget ønsker endvi-dere, at analysen omfatter under-søgelse af, hvorledes synlig og nærværende ledelse praktiseres i afdelingen.

Foto: Liselotte Sabroe, Ritzau Scanpix

København tillader omstridt byggeri

Investorer får lov til at opføre lejligheder på Amager Fælled efter en afstemning i Borgerrepræsentationen.

Et flertal i Københavns Borgerre-præsentation har stemt for, at Lær-kesletten på Amager Fælled kan sælges til private investorer, der kan opføre boliger.

Beslutningen i Borgerrepræsen-tationen giver dermed grønt lys til, at der kan opføres boliger, skoler, daginstitutioner, plejehjem og butikker på i alt 219.000 kvadrat-meter.

Salget skyldes, at Københavns Kommune har været nødt til at fin-de midler til at betale for byggeriet af metroen.

Partierne Socialdemokratiet, De Radikale, SF, Venstre, Konservati-

ve, Dansk Folkeparti og to løsgæn-gere stemte for, mens Enhedsli-sten, Alternativet, Frie Grønne og en løsgænger stemte imod.

Gorm Anker Gunnarsen, med-lem af Københavns Borgerrepræ-sentation for Enhedslisten, ærgrer sig over resultatet.

- Vi har set, at natur og miljø står i centrum af borgernes opfattelse af, hvad der er vigtigt. De ønsker, at der er rigtig vild natur i Dan-mark, siger han til Ritzau.

En rundspørge foretaget af Epini-on har afsløret, at 76 pct. af indbyg-gerne i København var enten helt eller delvist imod, at der skulle byg-ges på Amager Fælled.

Men kampen er ikke slut, mener Gorm Anker Gunnarsen.

- Vi har hjemmel til at trække en byggetilladelse tilbage under

særlige omstændigheder, siger han.

Gorm Anker Gunnarsen foreslår, at man kunne lave en vejledende folkeafstemning om byggetilladel-sen.

- Så står sagen ikke bare på, hvil-ket partitilhørsforhold man har, men den står også på, hvilken opfattelse man har af den enkelte sag, siger han.

Oprindeligt var det planen, at der skulle bygges 2.500 boliger på den gamle strandeng på Amager Fælled over for Ørestad.

I stedet blev naturområdet Lær-kesletten, som ligger ovenpå en gammel losseplads, udvalgt som nyt byggefelt sammen med Stejle-pladsen i Sydhavnen og Selinevej på Kalvebod Fælled.

Ritzau

Velfærdsteknologi møder virkeligheden

Denne klumme sætter fokus på de gode velfærdsteknologiske historier, giver læseren et tiltrængt forspring og trækker de gode eksempler og ideer frem i lyset.

Af Anders Lyck Fogh-Schultz

Chefkonsulent i Danish.Care - Branchen for hjælpemidler og velfærdsteknologi - og netværksleder i CareNet.
alfs@danish.care

Teknologi frigør varme hænder

Det bliver en udfordring at få plejepersonale nok til de store årgange af ældre. Men velfærds-teknologiske løsninger kan måske gøre sosu-jobbet mere attraktivt og meningsfuldt, forudser Anders Lyck Fogh-Schultz. Billedet her er fra uddannelsesmessen "Se, mærk og oplev Den Hvide Verden", hvor der var mulighed for at holde en kælerobot på sosu-standen.

Foto: Henning Bagger, Ritzau Scanpix

Eksperters anslår, at vi som samfund vil mangle op imod 40.000 sosu-ansatte i 2029.

Før årsskiftet satte regeringen 425 mio. kr. af til at ansætte yderligere 1.000 sosu-assistenter som led i den velfærdsaftale, der blev indgået i forbindelse med finansloven. I 2022 og 2023 stiger det årlige beløb til 450 mio. kr., og fra 2024 sættes det op til 500 mio. kr. årligt.

I alt bliver der ifølge Finansministeriet afsat ca. 1,9 mia. kr. til mere omsorg og nærvær i ældreplejen.

Men penge løser ikke problemerne alene. Det handler mindst lige så meget om uddannelse, rekruttering og fastholdelse af arbejdskraft på sosu-området. Udfordringen er nemlig, at siden 2015 er antallet af ansøgere til social- og sundhedsuddannelserne faldet med omtrent 40 pct.

Tal fra KL viser, at der i dag findes omkring 95.000 beskæftigede social- og sundhedshjælpere og -assistenter, og at der i gennemsnit de seneste år er blevet uddannet 5.500 årligt. Samme tal viser, at vi skal op på 8.500 nyuddannede hvert år for at opretholde det nuværende kommunale serviceniveau.

Covid-19 har åbnet øjnene

1.000 nye SOSU-assistenter er selvfølgelig en start, men der skal meget mere til. Der er behov for at tænke nyt på området.

Der er slet og ret ikke hænder nok. Hverken nu eller i fremtiden.

Derfor er min holdning klar: Lad velfærdsteknologi og hjælpemidler være del af løsningen.

Under covid-19 pandemien har nye løsninger set dagens lys, og velfærdsteknologi har fundet ny anvendelse i mange kommuner, bl.a. fordi teknologierne har kunnet aflaste i sundhedssektoren og har været et supplement til plejen i en tid med udfordrede fagressourcer.

For at belyse velfærdsteknologiens mange anvendelsesmuligheder i den offentlige serviceproduktion på velfærdsområdet har CareNet, det nationale netværk for velfærdsteknologi, fastlagt det faglige tema for 2021: Færre hænder, mere omsorg.

Et af initiativerne er et nyt teknologioverblik over løsninger, der kan kompensere og supplere på sundheds- og velfærdsområdet. CareNet opfordrer producenter, leverandører og aftagere af velfærdsteknologi til at melde løsninger ind, som kan fremtidssikre velfærd i de danske kommuner ved at sikre, at teknologi bliver en ressource.

Fire friske eksempler

Her er fire aktuelle eksempler på, hvordan teknologi kan aflaste, effektivisere og fokusere plejen:

Virtuelt træningsværktøj til praktisk træning af kliniske procedurer: Med en Virtual Reality Trainer kan sundhedspersonale træne kliniske procedurer virtuelt og opnå praktisk rutine. Der kan trænes efter behov, uden at det kræver undervisere eller træningsfaciliteter. Træningen kan ske lokalt i de enkelte afdelinger, når det passer ind i hverdagen.

Social robot til ældre: Robotten Sanbot fra Yodaway modvirker ensomhed blandt ældre

"I mit netværksarbejde med kommunerne oplever jeg en stigende erkendelse af velfærdsteknologiens værd og en øget åbenhed og accept over for teknologi på sundhedsområdet."

borgere, supplerer den menneskelige kontakt mellem sundhedspersonale og borger og giver således personalet mere tid til andre relevante opgaver. Den sociale robot holder den ældre borger meningsfuldt aktiveret med live-kontakt til familie og venner, selv om de er langt væk.

Intelligente knapper i eget hjem: Klikkit fra Hablab fungerer gennem intelligente knapper, der holder plejepersonalet opdateret om behandling i hjemmet. Klikkit hjælper med at huske dagens rutiner og underretter plejepersonalet, hvis noget ikke er, som det skal være. På den måde skaber løsningen et bedre flow i plejepersonalets hverdag med færre utilsigtede hændelser, plejetid frigives til borgere med størst behov, adgangen til dokumentation lettes, samtidig med at borgerne kan være mere selvstændige.

Dynamisk madras til immobile borgere: Løsningen NoDec Wizard fra ZiboCare består af teknologi til vendinger og vekselryk. Madrassen hjælper, når borgere eller patienter bliver immobile, og plejebetøvet stiger. Madrassen kan foretage automatiske vendinger, hvilket mindsker risikoen for tryksår og behovet for sårplejeprodukter. Derudover kan madrassen frigive ressourcer til personalet. Løsningen tilbyder bedre arbejdsmiljø og velvære samt større uafhængighed af skemalagt pleje.

Eksemplerne viser, på hver sin måde, at velfærdsteknologi kan bidrage positivt i forhold til at fastholde velfærdsniveauet i de danske kommuner ved især at frigive medarbejderressourcer til borgere med størst behov.

I mit netværksarbejde med kommunerne oplever jeg en stigende erkendelse af velfærdsteknologiens værd og en øget åbenhed og accept over for teknologi på sundhedsområdet.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne måned: Jette Gottlieb, kommunalordfører for Enhedslisten

KOMMUNER HAR MUSKLERNE MEN MANGLER RAMMER TIL GRØN OMSTILLING

Ved at prioritere grøn efter- og videreuddannelse kan kommunerne bidrage aktivt til den helt nødvendige opkvalificering på energi og miljøområdet, der er forudsætningen for, at der kan skaffes arbejdskraft til fremtidens arbejdsmarked og job til dem, der bliver fyret fra fortidens brancher.

Ind i kampen

På ryggen af den folkelige klimabevægelse har Folketinget lovfæstet ambitionen om at reducere dansk drivhusgas-udledning med 70 pct. i 2030.

For overhovedet at komme i nærheden af den målsætning er det nødvendigt, at kommuner og regioner går forrest i omstillingen.

Det må de bare ikke! Så der er meget, der skal laves om.

Det kræver strukturelle og økonomiske rammer, der peger tilbage på regeringen og Folketinget, og at KL og Danske Regioner begynder at arbejde strategisk med grøn omstilling på ledelsesniveau.

Jeg vil blot pege på nogle få, men særdeles vigtige muligheder.

Grønne indkøb. Hvert år køber kommuner og regioner varer og tjenester for 140 mia. kr. Indkøb bør målrettes, så det bidrager til grøn omstilling. Det kræver dels, at der fra regeringens side udarbejdes en national strategi, der fremmer kommuners og regioners muligheder for at vælge grønt. Dels kræver det, at budgetloven ændres, så den tillader mere fleksibilitet i indkøb på tværs af flere budgetår, så man bedre kan arbejde med grønne løsninger og satsninger, der først giver resultater på længere sigt.

Masser af benspænd

Grønne investeringer. Selvom kommuner og regioner har automatisk låneadgang til rentable klimainvesteringer, dræber anlægsloftet reelt de grønne investeringer. Vil man rykke seriøst på den grønne omstilling, tvinger anlægsloftet kommuner og regioner til at skære i andre investeringer til sundhed og velfærd. Enhedslisten har i ti år foreslået at suspendere anlægsloftet i forbindelse med energirenovering af kommunale bygninger.

En særskilt problemstilling er den mærkværdige lovgivning, der spænder ben for kommunal energiproduktion i form af solceller på offentlige bygninger. For kommunerne råder over ca. 80 pct. af den offentlige bygningsmasse.

Grøn egenproduktion.

Kommuner og regioner kan lægge en fælles strategi for at fremstille varer og tjenester til eget forbrug og dermed gøre produkter grønne, uden at de bliver dyrere.

Enhedslisten vil i det kommende halvår og frem mod KV21 i november presse på for at forbedre rammerne om den grønne omstilling i kommuner og regioner. Der er brug for det, hvis vi skal nå i mål med at levere det danske bidrag til at bremse klimaforandringerne.

Af Michael Kjærgård. Ærlig talt

Det uskønne mix af politik og jura

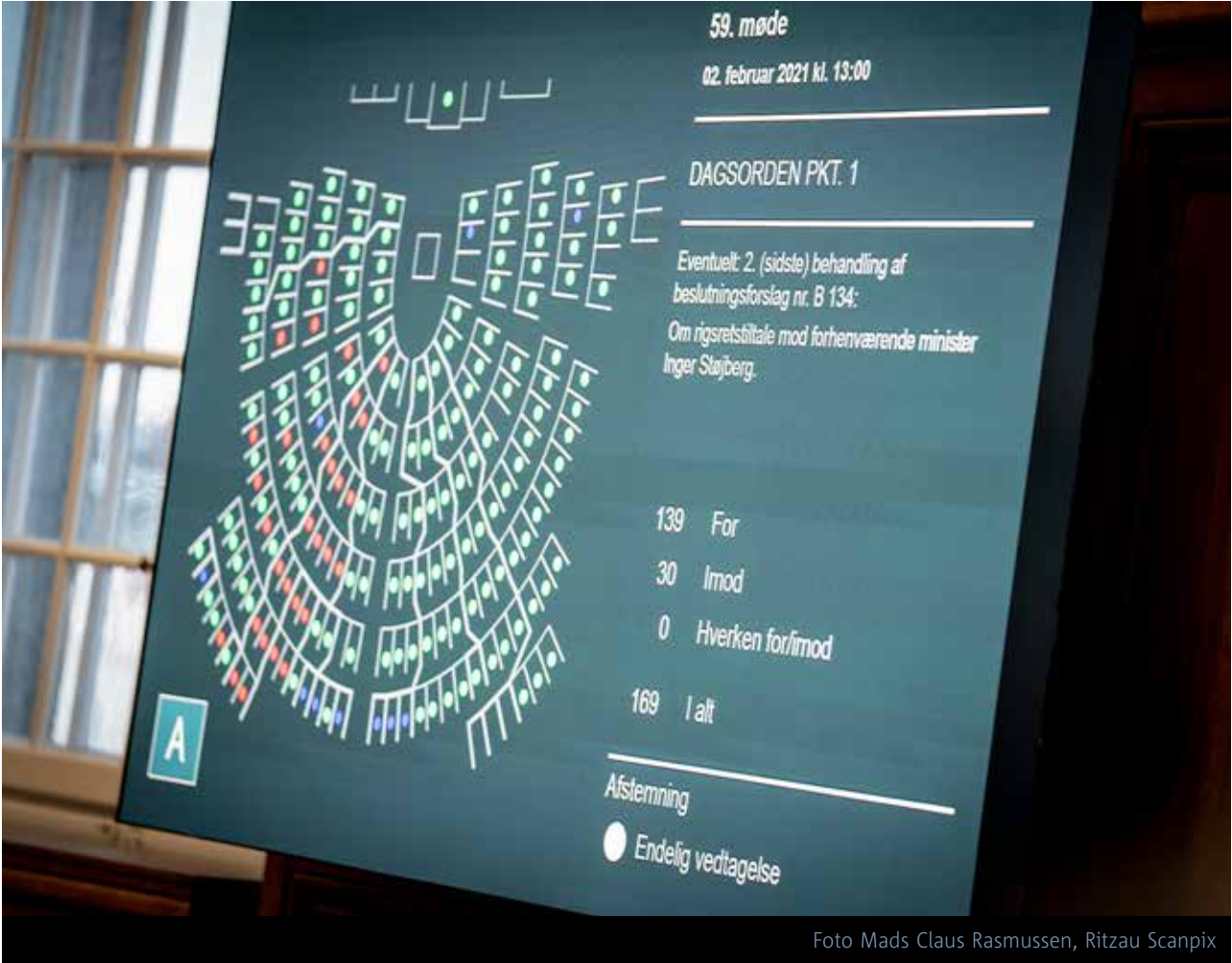

Foto Mads Claus Rasmussen, Ritzau Scanpix

Politik og jura har det til fælles, at der i begge tilfælde ikke er tale om eksakt videnskab. Noget kan være rigtigt for den ene og ikke for den anden, eller noget kan have ét udfald på et givet tidspunkt, og et andet udfald på et andet, alt sammen uden at man endegyldigt kan sige, at det ene eller andet er sandt eller falsk.

Alligevel, eller måske netop derfor, er politik og jura et dårligt mix. Man bedes venligst bemærke, at der her er tale om en principiel overvejelse, ikke en konkret stillingtagen til hverken berettigelsen eller substansen af de aktuelt pågående mix i form af Instrukskommission, Granskningskommission og Rigsret.

Den principielle overvejelse er ikke hverken enestående eller ny, tværtimod har den århundreder ligget til grund for den tredeling af magten, som er forudsætningen for en retsstat. Den danske version er ganske vist en smule grumset, idet regeringen har en aktie både i den lovgivende og den udøvende, men den dømmende står i det mindste rent. Næsten.

Undtagelsen er Rigsretten, som er et sammensurium af alle tre magtgrene. Alene af den grund et instrument, man skal være tilbageholdende med at benytte, og det er man da også, hvilket illu-

streres af, at de nulevende, der oplevede Tamilsagen, er de eneste siden parlamentarismens indførelse, der kommer til at opleve to af slag-

I politik kan man gøre, hvad man vil (= hvad der er flertal for), i jura er man begrænset af regler.

Grundprincippet er naturligvis, at politiske handlinger skal bedømmes politisk. Hvad er der flertal for, og ikke alene det: Hvad er der flertal for på et givet tidspunkt. Det må man slå sig til tåls med, med den mulighed at et andet flertal senere kan beslutte noget andet. Men ikke ved at forfølge tidligere trufne politiske beslutninger juridisk, hver gang et flertal skifter.

Et illustrativt eksempel fra den kommunale verden er den retssag, som en stribe kommuner frem til sidste år besluttede at anlægge mod staten, efter at der blev ændret i beregningsforudsætningerne for bloktilskud. Af de utilfredse kommuner kaldet en regnefejl, hvilket det pr. definition ikke var, men et udtryk velegnet til at skabe sympati for sagen.

Nu blev det aldrig til en faktisk retssag, hvilket alle skal være glade for, for hvad skete? Det blev løst politisk i forbindelse med udligningsreformen. En stor fordel. I politik kan man gøre, hvad man vil (= hvad der er flertal for), i jura er man begrænset af regler.

Andre eksempler er den skæbne, der blev ministre som Lars Barfoed, Morten Bødskov, Eva Kjer Hansen og Mogens Jensen til del: De blev væltet af de partier, der ellers var deres henholdsvis regerings parlamentariske grundlag, og man kunne såmænd godt medtage Esben Lunde Larsen, der ganske vist ikke blev væltet, men af sin regeringschef fjernet fra fiskeriområdet, hvor han var under beskyldning. I alle tilfælde politiske løsninger på politiske problemer.

I sagen Inger Støjberg, der nu er opgraderet til en rigsretssag, skete der ikke noget af dette. Skønt der blev administreret ulovligt og i særdeleshed kommunikeret meget klart, at det blev der,

var der hverken et parlamentarisk grundlag eller en regeringschef, der sagde fra.

At Dansk Folkeparti nu her efterfølgende mener, at en næse havde været nok, lider under den afgørende svaghed, at partiet end ikke antydningssvis var klar til nogen kritik, dengang det kunne have gjort en forskel. Tilsvarende med Lars Løkke Rasmussen, som først nu og til lejligheden mener, at han var for eftergivende dengang. En gratis eftertanke.

Når valget derfor står mellem enten en skuldertrækkende konstatering af, at øjeblikket er forpasset uden en politisk løsning, eller også at tage konsekvensen af den kommissionsundersøgelse, der blev nedsat, efter at flertallet var skiftet, så er det uskønne mix af politik og jura trods alt det mindste onde. Uanset mulig præcedensskabelse for, hvad der måtte komme ud af den anden igangværende kommission. For det første er det indtil videre stadig en åben mulighed, at Granskningskommissionen ikke peger i retning af endnu en rigsretssag, og for det andet er det en lige så åben mulighed, at hvis den alligevel gør, så vil det også i det tilfælde være det mindste onde.

Idet den politiske løsning i givet fald vil være fremadrettet, nemlig at støttepartier holder op med at støtte for enhver pris.

De offentlige opgaver

bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre.

Kommunen.dk inviterer

en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Ungees mistrivsel fører til forældres stress og sygefravær

Forældre kan have brug for fridage, når deres voksne psykisk belastede barn skal til behandling hos læge, psykolog eller psykiater. De skal også kunne forlade arbejdspladsen med ultrakort varsel, hvis problemerne spidser til, skriver Hannah Maimin Weil.

Foto: Mads Claus Rasmussen

Antallet af unge med angst, depression eller andre mentale udfordringer stiger voldsomt. Fra 2009 til 2018 er psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser blandt unge i alderen 18-25 år mere end fordoblet fra godt 17.000 til godt 44.000. Det har alvorlige konsekvenser for de nærmeste pårørende, typisk forældrene, som både skal passe deres arbejde og støtte deres næsten voksne barn, som måske er selvmordstruet, forvolder skade på sig selv, eller bare ikke kan overskue selv at stå op, komme i skole, søge job osv.

For forældrene kan dette krydspres mellem familieliv og arbejdsliv føre til stress, øget sygefravær, manglende overskud til arbejdsopgaverne, tabte karrieremuligheder og fyring.

Sidste år iværksatte jeg sammen med to forskere et nyt projekt, som sætter fokus på netop den problemstilling. Projektet "Pårørende på job" fokuserer specifikt på pårørende til psykisk sårbare unge i alderen 16-23 år. Formålet er at hjælpe pårørende og ledere til bedre at kunne håndtere situationen og dermed forebygge stress og sygefravær, og projektet bygger på forskningsbaseret viden og praktiske erfaringer fra både pårørende og virksomheder.

Oversete på arbejdspladsen

De fleste virksomheder er uforberedte på, hvad de skal stille op, når udfordringen opstår. Dels kan de stå over for medarbejdere, som pludselig ændrer adfærd, lukker sig inde i sig selv og ikke præsterer på samme niveau som ellers.

At det er svært at tale om og svært at håndtere, oplevede jeg selv efter at have haft krisen inde på livet med vores 17-årige, der kæmpede med angst og depression og havde stort behov for familiens støtte for at komme igennem gymnasiet og klare en hverdag. Samtidig skulle både min mand og jeg passe krævende job på arbejdsmarkedet.

Jeg oplevede stor støtte fra min arbejdsplads i begyndelsen, men situationen stopper jo ikke bare efter et par uger, og hverken jeg selv eller min arbejdsplads havde redskaber til at håndtere situationen på en ordentlig måde. Mit overskud forsvandt stille og roligt i takt med arbejdspladsens tålmodighed, og det endte med, at jeg fik stress og måtte sygemeldes i tre måneder med alt, hvad det indebar af omkostninger for både mig selv og min arbejdsplads.

"I dag er der ikke andre muligheder end at tage ferie, melde sig syg, gå ned i tid eller sige op, når ens søn eller datter går alvorligt ned med flaget."

Jeg opdagede også, at det var et problem, der var langt mere udbredt, end jeg havde regnet med. Psykisk mistrivsel er et meget tabuiseret område, som er forbundet med skyld og skam, fordi alle forventer, at en 18-20 årig kan klare sig selv. Kan de ikke det, er det nok, fordi man har fejlet som forældre. Så man står ret alene i kampen for både at bevare sit job og sin søn eller datter.

Der mangler viden om erhvervsaktive pårørende, men forskningen viser, at en længerevarende stressbelastning har helbredsmæssige konsekvenser. Det er sværere at opretholde en sund livsstil og svært at sove om natten, når man er konstant bekymret.

Om der er ingen tvivl om, at arbejdspladsen spiller en stor rolle for, om pårørende til syge selv bliver syge. Her er det utroligt vigtigt, at medarbejderen oplever støtte, tillid og åbenhed under den hårde periode derhjemme. Helt konkret ved vi fra vores interviews, at forældrene belastes hårdt følelsesmæssigt, praktisk, socialt og arbejdsmæssigt. Det, de efterspørger, er fleksibilitet, ret til at holde fri ved behov, mulighed for betalt orlov, en posi-

tiv indstilling fra arbejdspladsen og ikke mindst anerkendelse af, at det er svært.

Pårørende-koordinatorer i høj kurs

I dag er der ikke andre muligheder end at tage ferie, melde sig syg, gå ned i tid eller sige op, når ens søn eller datter går alvorligt ned med flaget. Men det burde der være. Flere af de fagpersoner, vi har talt med i projektet, siger, at de unge i langt de fleste tilfælde har brug for forældrenes støtte for at komme videre, og at forældrene kan være en afgørende faktor for, om det lykkes.

Så set ud fra et samfundsmæssigt perspektiv er der mange gode grunde til at sætte fokus på problemstillingen og give forældrene den fleksibilitet, der er nødvendig for, at de kan være en ressource for arbejdspladsen på trods af udfordringerne hjemme. Det kan både være i form af mulighed for fleksibel tilrettelæggelse af arbejdstiden, mulighed for at arbejde hjemme i perioder, hvor der er behov for det, ret til at deltage i evt. behandlingstiltag, lægebesøg mv.

Rigtig mange forældre efterspørger en person, der kan hjælpe dem med at finde ud af, hvor de skal gå hen med hvilke problemer. En pårørende koordinator, som nogle kommuner allerede i dag tilbyder.

I konstant alarmberedskab

Bag de 44.000 unge, der ifølge tal fra Sundhedsdatastyrelsen udarbejdet for "Pårørende på Job" blev diagnosticeret i det psykiatriske system med ADHD, angst, depression, spiseforstyrrelser eller OCD i 2018, står en eller flere pårørende, der har brug for hjælp til at klare hverdagen og jobbet.

Når den unge er fyldt 18, findes der ingen omsorgsdage, barnets første sygedag eller lignende. Men de pårørende har ofte brug for at være væk fra arbejdspladsen, fx når den unge skal til behandling hos læge, psykolog eller psykiater. De skal også kunne håndtere, hvis en desperat søn ringer ti gange i løbet af en arbejdsdag, og de skal kunne gå fra jobbet med ultrakort varsel.

En kirurg, som jeg har talt med, fortalte, at han var nødt til at forlade en operation, fordi hans datter desperat prøvede at få fat i ham i et voldsomt angstanfald, og han var bange for, at hun kunne finde på at tage sit eget liv.

Det sker heldigvis forholdsvis sjældent, men man vil ikke være den forælder, der undlod at tage telefonen, fordi man sad i et vigtigt møde den dag, ens datter eller søn begik selvmord. ●

Hannah Meimin Weil

Founder, Project Director & Communication Consultant i HMW Sundhed og Kommunikation

Det er uværdigt at træde på mennesker, der ligger ned. Vi må finde værdige løsninger på gruppens problemer såsom arbejde, bedre bolig og gode muligheder for at støtte inklusionen, skriver Ahmed Demir.

Foto: Christian Lindgren, Ritzau Scanpix

Dialog med flygtninge og udlændinge virker bedre end trusler

o synspunkt

Af Ahmet Demir, socialkonsulent og familierapeut

Onsdag den 3.2.21 hørte jeg i medierne om Venstres ny udlændingepolitik. Der blev bl.a. talt meget om, at flygtninge skal have et arbejde, om reduceret integrationsydelse og meget mere.

Jeg har min daglige gang hos mange af de udlændinge, Venstre taler om, og med respekt for vores forskellige tilgang til integration kan jeg ikke lade være med at tænke, at nogle politikere er virkelighedsfjerne. De har ikke føling med, hvad der foregår hos de enkelte udlændinge, deres livssituation og deres ønsker for deres egne liv.

Helt nede på jorden ser jeg gennem mit daglige arbejde med blandt andet flygtninge og andre minoritetsfamilier, at integration handler om at få dem til at føle bl.a.:

- At de står på egne ben.

- At de har værdi som mennesker.
- At de duer til noget, bl.a. ved at arbejde og forsørge sig selv.
- At de er en del af fællesskabet, dvs. det danske samfund.
- At de er aktive samfundsborgere, der tager en uddannelse og får arbejde.
- At de bliver omtalt positivt af både politikere og medier.

Jeg kan ikke være uenig i, at en del udlændinge har brug for offentlige ydelser, fx integrationsydelse, men Venstre har stillet sig i køen af politikere, som vil reducere ydelsen, hvis flygtninge ikke er i arbejde. Her ville jeg ønske, at politikerne så på flygtningenes vilkår og deres indstilling til at arbejde osv.

Arbejde er en værdig løsning

Kære politikere.

I stedet for at true med at reducere ydelser osv. opfordrer jeg jer til at afsætte tid til at besøge udsatte boligområ-

der og gå i dialog med flygtninge og udlændinge om deres situation.

I kan nemt gå i medierne med jeres integrationspolitik og bruge politisk magt til at reducere ydelser og true flygtninge på økonomien. Men i stedet for at fokusere på de beskudte ydelser bør I fokusere på det lukkede arbejdsmarked, hvor flygtninge og andre udlændinge har utroligt svært ved at få en fod indenfor.

Så længe vi ikke hjælper borgere med udenlandsk baggrund ind på arbejdsmarkedet, synes jeg ikke, man kan være bekendt at true med økonomiske sanktioner. Familieme er allerede fattige, og man skal ikke bruge familiernes hårde livsvilkår til at opnå politisk magt.

Det er uværdigt at træde på mennesker, der ligger ned. Vi må finde værdige løsninger på gruppens problemer såsom arbejde, bedre bolig og gode muligheder for at støtte inklusionen. Som nævnt vil disse grupper arbejde, men de har ikke mulighed for selv at skaffe sig et arbejde.

Lukkeliste gør mere klimaskade end klimagavn

o synspunkt

Af bestyrelsesformand Niels Hörup (V) og direktør Trine Lindegaard Holmberg, Argo

Den grønne omstilling af affaldssektoren bliver mere sort end grøn, desværre.

Regeringen og et bredt flertal i Folketinget indgik 16. juni 2020 en aftale om en grøn omstilling af den danske affaldssektor. I den forbindelse lagde klimaminister Dan Jørgensen (S) i et interview med Politiken vægt på, at det bør være "de dårligste [anlæg] både ud fra et økonomisk og miljømæssigt perspektiv, der lukker".

KL ser kun på fem af 53 parametre

På lukkelisten står Argo i Roskilde, som er et af Danmarks nyeste anlæg.

Lad os først slå fast, at vi bakker op om regeringens og aftalepartiernes ønske om en grøn omstilling af affaldssektoren. Men hvis KL's plan følges, risikerer vi at gøre mere klimaskade end klimagavn.

Den analyse, som KL bygger deres vurdering på, tager nemlig ikke i tilstrækkelig grad højde for de i aftalen fastlagte kriterier for, hvilke anlæg der bør lukkes. Ligesom den også er så fejlbehæftet, at resultatet bliver, at man lukker nogle af landets nyeste, mest effektive og mest miljøvenlige anlæg. Stik imod de politiske intentioner.

Mere skade end gavn

ARGO er et af de nyeste anlæg i Danmark og derfor også et af de få anlæg, der teknologisk og størrelsmæssigt er fremtidssikret til fx at anvende nye teknologier som CO₂-fangst. Muligheden for at foretage CO₂-fangst bliver helt afgørende for at nå målsætningen om en 70% reduktion af CO₂-udledningen.

Men den mulighed går til spilde, hvis man lukker de store nye anlæg, som har stør-

"Argo er et af de nyeste anlæg og derfor også et af de få anlæg, der teknologisk og størrelsmæssigt er fremtidssikret til fx at anvende nye teknologier som CO₂-fangst."

relse, placering og restlevetid til at bære investeringen.

Hvis vi tilsvarende ser på ARGOs miljøprofil, så måles Argo på 53 miljøparametre for bl.a. luft, slagge, spildevand og CO₂-udledning. Men i analysen, som KL bygger sin indstilling på, ser man kun på fem af disse miljøparametre. Det giver derfor et misvisende billede af, hvilke anlæg som er de mest eller mindst miljøvenlige. Mindre miljøvenlige anlæg kommer til at se bedre ud, fordi man ikke ser på anlæggenes samlede påvirkning af miljøet.

Hvis Argo lukker, vil det også få konsekvenser for de politiske visioner om at udfase brugen af biomasse som varmekilde i Danmark. Den varme, som leveres af forbrændingsanlæg som Argo, vil nemlig kun kunne erstattes af importeret biomasse, som er langt mindre miljøvenlig end affaldsvarme. Det har KL ikke taget højde for. De har heller ikke i miljøvurderingen taget højde for, at hvis man lukker Argo, vil der skulle køre ekstra 35.000 lastbiler om året ind i det i forvejen trafikerede København for at transportere affald fra de ca. 420.000 borgere, Argo i dag servicerer.

Dyrere for borgerne

En anden forudsætning i aftalen var også, at det ikke måtte blive dyrere for borgerne. KL skulle altså også i sin vurdering se på anlæggenes effektivitet og de samfundsøkonomiske konsekvenser, det ville medføre at lukke givne anlæg. Men KL må have brugt en for os fremmed regnemaskine for at nå frem til, at det økonomisk ville være rentabelt at lukke

Argo. Det skyldes muligvis, at de ikke har indregnet den gæld, anlæggene og særligt nye anlæg har.

Her vil Argo have en restgæld på 930 mio. kr., hvis det lukkes i 2026. Den regning skal betales. Og da der i aftalen kun er afsat i alt 200 mio. kr. til at dække omkostningerne ved lukningen af alle anlæg, så er der kun skatteyderne tilbage til at betale regningen. Når man ikke indregner anlægsgæld, kommer det også til at se mere økonomisk rentabelt ud at bevare nogle af de ældre anlæg.

En anden forklaring er, at man ikke ser på et af de mest gængse mål for effektivitet – nemlig pris. Målt på pris er Argo et af de mest effektive anlæg. Vi har den næstlaveste affaldstakst på Sjælland og den laveste fjernvarmepris i Storkøbenhavn. Derfor vil en lukning af Argo betyde en ekstraregning til 170.000 husstande på mellem 1.200 – 1.300 kr. om året.

Hvis KL's plan for affaldssektoren føres ud i livet, så bliver det både miljøet og borgerne, som kommer til at betale. En så stor beslutning med vidtrækkende konsekvenser både for samfund og borgere bør træffes på et fagligt retvisende grundlag. Derfor anbefaler vi, at klima- og miljøministeren tager initiativ til, at beslutningsgrundlaget opkvalificeres. For som klimaministeren sagde, så skal KL komme med en plan, "der kan levere ud fra de miljøstandarder, vi [aftalepartierne] sætter".

» Læs debatindlæggene i deres fulde længde og kommenter på [dknyt.dk](https://www.dknyt.dk).

DK Job

» www.dknyt.dk/dkjob

Socialchef, Brøndby Kommune

Som socialchef er du et centralt omdrejningspunkt for kommunens vidt forgrenede og målrettede sociale indsats, både på myndighedsområdet og inden for udførerfeltet.

Ansøgningsfrist 28. februar 2021

Centerleder til autismeområdet, Herning Kommune

Kan du forene menneske, faglighed og økonomi og skabe de bedste forhold for borgere og medarbejdere?

Ansøgningsfrist 23. februar 2021

Mogens Gade har været borgmester i Jammerbugt Kommune siden sammenlægningen i 2007 - 8. marts fylder han 60 år.
Foto: Bo Lehm/Nordjyske, Ritzau Scanpix

JAMMERBUGT

Ingen jammer fra bugtens glade førstemand

Borgmester i Jammerbugt Kommune Mogens Gade (V) fylder 60 år i næste måned.

Udfordringerne har været omfattende, når man som borgmester i det nordjyske har skullet administrere både regional- og national corona-restriktioner indenfor få måneder.

Men der skal mere til at slå Mogens Gade (V) ud af kurs. Borgmesteren i Jammerbugt Kommune har haft kæden siden sammenlægningen i 2007, og før det beklædte han posten i Brovst Kommune fra 2002. Nu runder borgmester-veteranen 60 år i næste måned, og han glæder sig fortsat over udfordringerne i jobbet, selv om de ikke er blevet mindre over årene.

- Jeg er optimist. Og realist. Jeg er selvfølgelig bekymret for den samlede danske økonomi, men jeg ser stadigvæk en fornuftig fremtid for Jammerbugt Kommune. Vi er en autentisk decentral landdistriktkommune med sunde rødder midt ude i naturen. Med mange ildsjæle og nye

tilflyttere. Det vil vi også have 'i morgen', sagde han i et interview med Kommunen.dk sidste år.

Siden blev Jammerbugt en af de fem nordjyske kommuner, som i efteråret blev geografisk nedlukket af frygt for corona-smitte hos minkfarmene. Uger, som trak tænder ud.

- Det har været et vildt ræs. Det har det godt nok. Og jeg trænger til at kommer tilbage til noget hverdag, konstatere Mogens Gade efterfølgende.

Den læreruddannede nordjyde har brugt nedlukningstiden til få gang i boglæsningen og pleje hjemmelivet med sin samlever Lene, med hvem han har en voksen datter. Mogens Gade stiller op til endnu en periode ved valget i november.

Afhængig af restriktionerne i marts fejres fødselsdagen med den nærmeste familie i løbet af weekenden op til selve dagen. Hvis coronasituationen tillader det, overvejer borgmesteren en markering af den runde dag i løbet af sommeren.

Kommuner Byråd

KØBENHAVN: Indskiftet V-suppleant skifter sig selv ud igen

Efter godt et år som indskiftet suppleant er Karina Rohrberg Jessen (V) udtrådt af Borgerrepræsentationen med henvisning til personlige årsager. Hun afløste i sin tid Caroline Stage. Karina Rohrberg Jessen kom ind som andensuppleant, fordi førstesuppleanten var flyttet ud af kommunen, og det samme har nu været tilfældet, da hendes afløser skulle findes.

KØBENHAVN: Borgerrepræsentant forlader S i stilhed

Borgerrepræsentant Kasandra Behrndt-Eriksen har i ubemærkethed forladt Socialdemokratiet for at blive løsgænger for resten af valgperioden. Hun havde i forvejen besluttet ikke at genopstille ved KV21. Sit farvel til Socialdemokratiet begrundede hun på LinkedIn med "partiets højredrejning på udlændingområdet i de seneste år". Hun kalder det "et brud på de værdier", der oprindeligt gjorde hende til socialdemokrat.

FREDERIKSBERG: Laura Lindahl skifter fra LA til K

Liberal Alliance er ikke længere repræsenteret i Frederiksberg Byråd. Partiets hidtidige byrådsmedlem, Laura Lindahl, er skiftet til De Konservative. Hun kom i byrådet for LA ved KV13 og tillige i Folketinget ved FV15, men missede genvalg til sidstnævnte ved FV19. Ved KV21 går hun efter opstilling for sit nye parti.

BILLUND: De Radikale halveres

Byrådsmedlem Mads Helbo har meldt sig ud af De Radikale for at blive løsgænger. Han giver landspolitiske meningsforskelle skylden, men roser det lokale samarbejde med partiets tilbageværende byrådsmedlem. Mads Helbo pointerer, at hans udmeldelse har været på vej siden før folketingsmedlemmerne Jens Rohdes og Ida Aukens farvel.

SOLRØD: De Konservative skifter ud

De Konservative i Solrød skifter ud på den ene af sine to pladser i byrådet, hvor Hans Odder udtræder efter knap tre valgperioder, heraf to for K. Ind kommer i stedet Morten Scheelsbeck, der efter en enkelt valgperiode ikke blev genvalgt ved KV17. Hans Odder "gider ikke mere",

siger han ligeud til lokalavisen Sydvesten som begrundelse for sin udtræden.

FURESØ: Tidligere Værløse-borgmester død

Tidligere borgmester i daværende Værløse Kommune, Ernst Ellgaard (K), er død, 89 år. Ernst Ellgaard kom ind i Værløse Byråd som suppleant i 1972 og blev valgt i egen ret ved KV74, hvor han tillige blev borgmester. Han blev genvalgt ved KV78, men mistede borgmesterposten, som han dog genindtog efter KV81 og beholdt frem til KV97, hvor han ikke genopstillede. I sin borgmestertid var han blandt andet formand for de daværende selskaber Kommunekemi og Kommunernes gensidige Forsikringsselskab. I sit sidste år som folkevalgt blev han af Kommunalbladet kåret som Årets Borgmester 1997.

SLAGELSE: Udvalgsformand forlader SF

Helle Blak, der er byrådsmedlem for SF og udvalgsformand for børne- og ungeudvalget i Slagelse, melder sig ud af partiet og bliver løsgænger frem til valget. Det sker blandt andet på grund af knas i samarbejdet med partiets spidskandidat Jørgen Grüner. Helle Blak meldte sig ind i SF i 2015, da hun forlod Socialdemokra-

tiet. Denne gang bliver hun løsgænger, når hun forlader SF.

FREDERIKSHAVN: Dødsfald: Jens Hedegaard Kristensen

Byrådsmedlem i Frederikshavn Jens Hedegaard Kristensen døde 28. januar, 77 år gammel. Han har siddet i byrådet i 26 år, først for CD og de sidste mange år for S. Han var pensionist efter mange år i Søværnet, og han arbejdede primært med plan- og teknisk- og forsyningsområderne, hvor han også har været formand. Han var sygemeldt fra byrådsarbejde de sidste måneder og var også i 2019 ramt af sygdom.

AARHUS: Udvalgsformand forlader EL og byråd

Formand for teknisk udvalg i Aarhus Peter Hegner Bonfils forlader Enhedslisten og bliver socialdemokrat. Han bliver dermed det ottende byrådsmedlem i Aarhus, der i denne periode skifter parti. Samtidig har han valgt at nedlægge sit mandat i byrådet for Enhedslisten og overlade det til den næste på Enhedslistens liste.

REBILD: Efter partiskift og udtræden er nye poster på plads

Byrådet har godkendt ny konstituering i Rebild, efter

at formanden for teknik- og miljøudvalget, Kim Edberg Andersen, i januar besluttede at skifte parti fra DF til NB for så at træde ud af byrådet. Hans byrådsplads blev overtaget af Dansk Folkepartis førstesuppleant Gitte Bundgaard, der på privat plan er Kim Edberg Andersens samlever.

HJØRRING: Dødsfald: Byrådsmedlem Ivan Leth, 71 år

Byrådsmedlem Ivan Leth (løsgænger, eks-S) er død efter et kræftforløb, 71 år. Han var siden KV97 medlem af først daværende Sindal Byråd og derefter Hjørring Byråd. I 2018 forlod han Socialdemokratiet for at blive løsgænger. For to år siden blev han ramt af kræft, men fortsatte byrådsarbejdet, så længe han kunne til og med byrådsmødet i november sidste år. Han erstattes i Hjørring Byråd af Jette Kirkeby, som tidligere har været byrådsmedlem i to valgperioder frem til KV17.

KØBENHAVN: V i København mister mistet mandat igen

Venstre i Københavns Borgerrepræsentation må endnu engang vinke farvel til det mandat, Marcus Knuth tog med sig, da han skiftede til De Konservative. Da han senere udtrådte, gik mandaterne tilbage til partiet og suppleanten Peter Dits Christen-

sen, men nu er han også for tid i V. Årsagen er byggeriet på Amager Fælled, som Peter Dits Christensen har været imod "før, under og efter" KV17.

SVENDBORG: Fjerde farvel til DF siden KV17

Dansk Folkeparti er for anden gang i denne valgperiode reduceret til et enkelt medlem i Svendborg. Johan Emil Rasmussen der kom ind, da den ekskluderede Morten Sol Petersen mistede sit mandat efter en voldsdom, har efter halvandet år meldt sig ud og fortsætter som løsgænger. DF fik ellers ved KV17 valgt fire byrådsmedlemmer, men inden der var gået tre måneder af valgperioden, havde først Jesper Larsen meldt sig ud, og ugen efter gik også Jens Munk, mens Morten Sol Petersen som nævnt blev ekskluderet.

RANDERS: V-byrådsmedlem går til De Konservative

Christina Kjærsgaard, byrådsmedlem siden KV13 for Venstre i Randers, har forladt sit parti og vil fremover repræsentere De Konservative i byrådet. Det sker i protest mod beslutninger, formand Jakob Ellemann Jensen har taget, oplyser hun og henviser blandt andet til forløbet omkring Inger Støjberg, politiforliget, minksagen og MeToo-debatten.

Kirsten Jensen fylder 60 år 11. marts, og til november søger hun genvalg til sin tredje periode som socialdemokratisk borgmester i Hillerød Kommune.

Foto: Bjarke Mccarthy/Ritzau Scanpix

HILLERØD

Dobbelt erfaring har polstret borgmesterfødselar

Kirsten Jensen er flasket op med socialdemokratiske værdier, og allerede som 14-årig var hun med til at starte en DSU-afdeling tæt ved barndomshjemmet i Gilleleje.

Når hun fylder 60 år 11. marts, kan hun bryste sig af erfaring fra folkevalgte poster i både nærdemokrati og international politik, hvor hun har arbejdet for socialdemokratiske værdier.

Faktisk har hun dobbelt erfaring som borgmester. Hun bestred posten i Hillerød første gang fra 2007 til '13, og efter en valgperiode som viceborgmester var hun tilbage i stolen fra 2018 - og klar til genvalg, når valget kommer til november - 30. januar blev hun genvalgt som sit partis spidskandidat.

Før borgmesterperioderne hentede hun erfaring i et årti

som EU-parlamentariker for sit parti. Uddannelsen som journalist har desuden sendt hende i job på forskellige arbejdspladser i fagbevægelsen, Aids-fondet og Forbrugerrådet.

Fundamentet til den imponerende karriere fik hun med hjemmefra:

- Selvom min far var en ældre mand, havde han i den grad en tro på, at jeg nok skulle kunne klare mig selv. Jeg ved ikke, om man kunne kalde ham for en 'tidlig feminist', et prædikat han ikke ville have brudt sig om, men han forventede præcis det samme af mig som af mine brødre. Og det har klart givet mig troen på, at 'jeg kan godt', fortalte hun i et interview med Kommunen.dk for et par år siden.

Privat er Kirsten Jensen gift med Poul, og sammen har de to voksne børn. ●

MIDDELFART:

EL-byrådsmedlem bliver løsgænger

Enhedslisten mister sin repræsentation i Middelfart Byråd. Byrådsmedlem Paw Nielsen forlader sit parti efter knap to valgperioder og fortsætter året ud som løsgænger. Farvellet begrundes med, hvad han kalder partiets højredrejning og centralisme på landsplan.

BRØNDERSLEV:

Vraget K-spids bliver løsgænger

Byrådsmedlemmet Line Vanggaard Pedersen trækker sig fra De Konservative og bliver løsgænger. Dermed er den konservative byrådsgruppe halveret. Tilbage sidder Peter Stecher, der blev valgt som spids i december sidste år. Line Vanggaard Pedersen forklarer på Facebook, at hun på grund af valget af Peter Secher som spids har valgt at trække sig.

AALBORG:

Rådmand trækker sig efter konkurs

Jan Nymark Thaysen, gruppeformand for Venstre, har 1. februar afløst Tina French Nielsen (V) som skolerådmand. Sidstnævnte valgte at trække sig efter en konkurs på familiens landbrug, som hun har ejet aktieandele i og stillet store personlige kautioner for. Tina French Nielsen har været rådmand siden 2007, først for ældre- og handicapforvaltningen og siden 2014 for skoleforvaltningen. Jan Nymark Thaysen har siddet i byrådet siden 2014.

Forvaltning:

KØBENHAVN:

Ny direktør hentet i Erhvervsministeriet

Den ledige plads som adm. direktør for hovedstadens Beskæftigelses- og Integrationsforvaltning er nu fyldt ud - 44-årige Line Nørbæk er ansat som ny øverste administrativ leder for de mere end 1.800 ansatte i forvaltningen. Hun kommer fra en stilling som erhvervspolitisk direktør i Erhvervsministeriets departement og tiltræder sit nye job 1. april. Hun er uddannet cand.scient.pol. fra Aarhus Universitet og har bred erfaring fra centraladministrationen, herunder flere styrelser.

ESBJERG / VARDE:

Direktør stopper i utide

Direktøren for FGU Vest i Varde, Esbjerg og Ribe, Thomas Rosenqvist, stopper som direktør. Byrådsmedlem i Esbjerg Britta Bendix (V) er pr. 1. februar ansat som midlertidig direktør, indtil der er rekrutteret en ny. Hun er bestyrelsesmedlem, en post, hun nu dropper midlertidigt. Direktørens fratrædelse skyldes ifølge avisen "uenighed om strategien for udvikling af institutionen". Det vil Britta Bendix dog ikke udtale sig yderligere om, men hun oplyser, at der har været tale om en mindre afskedigelsesrunde.

BRØNDBY:

Brøndby ansætter ny økonomichef

Brøndby har ansat Henriette Lilleør som ny økonomichef, og hun starter 1. marts. Hun

kommer senest fra en stilling som CFO for Rejsekort & Rejseplan A/S. 51-årige Henriette Lilleør er uddannet cand. polit. og har tidligere været økonomichef i Fredensborg Kommune. På den private front er hun gift, har tre børn og bor i Birkerød.

SKIVE:

Skive fastansætter kommunaldirektør

Skive Kommune har fastansat Thomas Lindberg som kommunaldirektør med start den 1. marts. Han har været konstitueret i stillingen, siden forgængeren rejste, og er nu valgt ud af et felt på syv ansøgere. Forgængeren, Per Mathiasen, fratrådte i september af helbredsmæssige årsager. Thomas Lindberg har siden passet posten sideløbende med sit arbejde som direktør for Teknik, Miljø og Udvikling.

RANDERS:

Konstitueret bliver fastansat

Alex Weinreich er blevet ansat i Randers Kommune som chef for erhverv og bosætning. Stillingen er ikke fremmed for Alex Weinreich, der i et år har været konstitueret i samme stilling, efter at Dennis Jensen stoppede. Inden Alex Weinreich blev konstitueret som chef, kom han fra kommunens Erhvervs- og Landdistriktsafdeling, hvor han var chefkonsulent.

BORNHOLM:

Ny ældrechef ansat

1. marts tiltræder Christina Thorén Lilliedal som ny chef for ældreområdet i Born-

holms Regionskommune. Her afløser hun Birgit Mortensen, der fratrådte ved årsskiftet. Christina Thorén Lilliedal kommer fra en stilling som forstander for et plejehjem i Københavns Kommune. Hun har også ledererfaring fra både Amager Hospital og Rigshospitalet, hvor hun tidligere har været afdelingsleder.

SOLRØD:

Solrød-chef til KL

Solrøds sundhedschef Bibi Asklund rykker til en stilling som chefkonsulent i KL's nye udviklingscenter Komponent efter syv år i kommunen. Hun stopper i slutningen af februar og har været i kommunen i en periode, hvor sundhedsområdet har været igennem en stor udvikling, fortæller direktør Dorte Saabye.

LYNGBY-TAARBÆK:

Fra chef-jobtil direktør i Lyngby-Taarbæk

Kasper Graa Wulff bliver ny direktør i koncerndirektionen og får ansvar for Center for Trafik, Miljø og Bæredygtighed, Center for Udvikling, Plan og Byggesag samt Center for Unge, Borgerservice og Arbejdsmarked. Kasper Graa Wulff har lang erfaring med ledelsesansvar i offentlige organisationer. Senest har han været chef for Byggeri København og en del af koncerndirektionen i økonomiforvaltningen i København.

BORNHOLM:

Skandale-byggesag endt med direktørfyring

En af Thomas Thors' (S) første opgaver som borgmester

på Bornholm var en fyrings-sag af en direktør efter en langstrakt sag om embedsmisbrug i forbindelse med opførelse af bygningen uddannelsescenter Snorrebakken. Her skulle blandt andet indhentning af byggetilbud angiveligt ikke være sket helt efter bogen. Det kulminerede i sidste uge efter et lukket punkt på dagsordenen, hvor kommunalbestyrelsen godkendte fyring af økonomidirektøren, Claus Stensgaard Jensen. Borgmesteren udtalte tidligere på måneden, at der blev lagt op til fyring, fordi kommunen ønskede en "ny profil".

JAMMERBUGT:

Henter chef i turismedestination

Anna Tjallien Oosterhof tiltræder 1. marts som ny chef for Vækst Jammerbugt. Anna Oosterhof er 46 år og kommer til at stå i spidsen for Jammerbugt Kommunes arbejde med erhverv og turisme. Med sig har Anna Oosterhof en bred erfaring med strategisk samarbejde inden for erhvervs- og turistudvikling. Senest som projektchef i Destination Nordvestkysten.

ALBERTSLUND:

Albertslund henter direktør i Guldborgsund

Albertslund Kommune har ansat Kristine Klæbel som ny direktør for By, Kultur, Miljø & Beskæftigelse. Hun kommer fra en stilling som centerchef for Teknik og Miljø i Guldborgsund Kommune og begynder i Albertslund 1. marts. Hun er uddannet bygningskonstruktør og har des-

uden en master i kommunikation og diplom i ledelse.

FREDERIKSSUND:

Holbæk-chef bliver direktør i Frederikssund

Julie Becher starter 1. marts som direktør for opvækst, uddannelse og kultur i Frederikssund. Hun erstatter Jan Milandt, der har fået en direktørstilling i Næstved Kommune. Hun kommer fra en stilling som chef for Læring og Trivsel i Holbæk, og hun har været i kommunen siden 2006 og har før det blandt andet været ansat i det gamle Vestsjællands Amt. Hun er uddannet cand.scient.soc. i geografi og internationale udviklingsstudier og en master i offentlig ledelse.

AABENRAA:

Ny socialchef efter organisationsændring

Med en organisationsændring i social- og sundhedsforvaltningen er Maja Gammelgaard pr. 1. marts ansat som socialchef i en nyoprettet stilling i Aabenraa. 38-årige Maja Gammelgaard kommer fra en stilling som programansvarlig for nationale programmer i Dansk Flygtningehjælp, og hun har tidligere været socialrådgiver i Aabenraa og Haderslev kommune, hvilket hun også er uddannet som. Hun har en diplom i ledelse.

TØNDER:

Tidligere kommunaldirektør bliver direktør

Tønder Kommune har valgt sin nye direktør for Teknik og Miljø: 53-årige Michael Holst, der blandt andet har været kommunaldirektør i Frederi-

Carsten Rasmussen fylder 50 år i næste måned og kan se tilbage på foreløbig et tiår som populær borgmester i Næstved.
Foto: Per Rasmussen, Ritzau Scanpix

NÆSTVED

Vejmanden har styr på kursen i Næstved

Carsten Rasmussen håber på endnu en borgmesterperiode i den socialdemokratiske højborg. I næste måned fylder han 50 år.

En af de mest læste historier på Kommunen.dk omkring nytår var interviewet med Næstveds borgmester, Carsten Rasmussen, som i forhold til udsigterne for genvalg i KV21 frejdigt fastslog:

-Jeg er vejmand, og jeg har orlov fra det kommunale vejvæsen. Så hvis jeg mod forventning ikke bliver genvalgt, så skal jeg møde 1. januar og rydde op i bymidten efter nytårsnat. Det har jeg gjort i de ti år, jeg har været ansat i vejvæsenet, inden jeg blev borgmester.

Frisk i replikken er han, borgmesteren i den socialdemokratiske højborg, hvor han har beklædt posten siden 2011, og hvor han ved sidste valg scorede det høje-

ste personlige stemmetal i hele Region Sjælland.

17. marts runder han 50 år, og uden at tage noget for givet er udsigterne til genvalg lyse - end risikoen for at skulle returnere til vejvæsenet. For Næstveds førstemand har haft held til at samle hele sit byråd om en toårig budgetaftale, ligesom han har kunnet glæde sig over at kunne disponere over en klækkelig ekstrasum fra staten efter udligningsreformen.

Carsten Rasmussen har taget old school-vejen ind i socialdemokratisk politik - som ufaglært 3F'er, der via sit engagement og folkelige appel har vundet indflydelse og position som populær borgmester.

Privat er han gift med Lisbeth og far til to drenge. Og så har han en for en borgmester usædvanlig hobby som suppe-steg-og-is-musiker - elorglet har han mestret, siden han var 11.

cia, hvorfra han blev sparet væk i 2018, og direktør i Sønderborg Kommune. Michael Holst afløser Ditte Lundgaard Jakobsen.

FREDERIKSBORG: Tidligere politiinspektør ny beredskabsdirektør

Mikael Henrik Wern er ny beredskabsdirektør i Frederiksborg Brand og Redning fra 1. april. Han er uddannet ved politiet og har 15 års ledererfaring herfra, senest som ledende politiinspektør i Rigspolitiets Nationale Efterforskningsafdeling, oplyser Frederiksborg Brand og Redning. Selskabet dækker kommunerne Egedal, Frederikssund, Furesø, Gribskov, Halsnæs og Hillerød.

STEVNS: Direktør stopper og rykker til Argo

Direktør for bl.a. arbejdsmarked og teknik og miljø Hanne Stensen Christensen skiftede 1. februar arbejdsplads for at starte som udviklingschef i affalds- og energiselskabet Argo. Hun er uddannet miljøbiolog og har også tidligere været direktør i Løjre. Indtil Stevns Kommune forventer at have en ny direktør på plads 1. maj, vil hendes arbejdsområde blive fordelt i den øvrige direktion. Stevns Kommune er lige nu også ved at ansætte ny kommunaldirektør.

TØNDER: Tønder Forsynings direktør er død

Den administrerende direktør for Tønder Forsyning, Bo

K. Ludvigsen, døde 19. januar efter en pludseligt opstået hjerneblødning, oplyser forsyningselskabet. Han blev 46 år. Bo K. Ludvigsen har stået i spidsen for Tønder Forsyning i 12 år. Før det var han i fem år først afdelingsleder og senere forsyningschef i Tønder Kommune.

Regioner

MIDTJYLLAND: Lægefaglig direktør stopper - et år forsinket

Lægefaglig direktør for præhospitalet i Region Midtjylland Per Sabro Nielsen fra-træder med udgangen af oktober efter 37 år som læge og leder i det danske sundhedsvæsen. Når han stopper, vil han være fyldt 66 år og har valgt at prioritere tid til sig selv og familien. Han kom til Region Midtjylland 1. maj 2015 fra en stilling som chef-læge på Sygehus Vendsyssel i Region Nordjylland.

HOVEDSTADEN: Herlev og Gentofte Hospital får ny direktør

Bispebjerg og Frederiksberg Hospitals direktør, Anne Jastrup Okkels, stopper efter fire år og skifter hospitalet ud med Herlev og Gentofte Hospital, hvor hun blev direktør fra 8. februar. Hun erstatter her Agnete Gersing, der har siddet på posten siden juni sidste år. Hun stopper af personlige årsager, oplyser Region Hovedstaden. På Bispebjerg og Frederiksberg Hospital er vice-direktør Kristian Antonsen

konstitueret som hospitals-direktør fra samme dato.

MIDTJYLLAND: S overtager plads fra psykiatriliste

Psykiatri-Listen er ikke længere repræsenteret i Regionsråd Midtjylland. Listens eneste regionsrådsmedlem Peter Møller Andersen er skiftet til Socialdemokratiet. Listen opstod ved KV17 som et opråb om bedre forhold på de psykiatriske afdelinger, hvor initiativtagerne var tillidsrepræsentanter. Peter Møller Andersen kom ind sidste år som stedfortræder for den oprindeligt valgte Mikkel Rasmussen.

Stat

Statens ejendoms-selskab får ny direktør

Christina Jørgensen bliver ny adm. direktør for statens

ejendomsselskab, Freja Ejendomme, pr. 1. juni. Sidste år meddelte direktør gennem 12 år Karen Mosbech sin afgang, hun fortsætter indtil 1. juni. Christina Jørgensen er uddannet bygningsingeniør og har blandt andet været ansat i MT Højgaard - de sidste tre år som direktør for Projektudvikling & OPP, offentlige, private partnerskaber. I dag yder hun strategisk bygherrerådgivning via eget selskab.

Organisationer

Nye titler og navne i KL

En ny konstituering i KL's bestyrelse har givet Frederikshavns borgmester, Birgit S. Hansen (S), rollen som formand for miljø- og forsyningsudvalget. Hun overtager pladsen efter Jacob Bjerregaard (S), der har trukket sig som borgmester i Frede-

ricia. Birgit S. Hansen har tidligere været medlem af KL's Teknik- og Miljøudvalg i valgperioden 2014-2018. Odenses Peter Rahbek Juel (S) træder ind i bestyrelsen

og overtager Bjerregaards plads. Nyborgs borgmester Kenneth Muhs (V) fortsætter som næstformand for miljø- og forsyningsudvalget.

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i *virkeligheden* arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Vore konsulenttydelser

- Det nye byråd/udvalg – arven fra det gamle byråd/udvalg
- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Studieture for politikere, ledergrupper, chefforeninger m.fl.
- Visions- og strategiprocesser for byråd, udvalg, direktør og ledergrupper
- Det lokale demokrati og aktivt medborgerskab
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!
Tlf. 7022 0272
www.hcvestergaard.dk

www.lundgaard-konsulenterne.dk

CORONA-TIDENDE

alternativt nyt om pandemien

Bagsiden

Februar 2021

MÅNEDENS KONSPIRATIONSTEORI:

Derfor skulle de små ud af hjemmekontoret NU

» Ifølge sundhedsmyndighedernes beregninger var det kun et spørgsmål om tid, før de fandt speltfars eller speltmors hemmelige lagre. Den er god nok: Hver anden voksne dansker spiser slik i smug. Det viser en undersøgelse fra slikleksikon.org.

Foto: Pixabay

Skjulte slikskuffer og skumle bagtanke

Ole Ryborg

29. december 2020 · 3

All I wanted for Christmas was a haircut. Maybe next year 😊

632

96 kommentarer

FRISUREN SMITTER IKKE

Det er nu, vi skal holde fast og holde ud. En måned - måske to kan synes uoverskueligt længe, men hvis bare vi støtter hinanden, kan vi godt: Tænde kameraet til web-møderne, selvom seneste tur til frisøren efterhånden for-toner sig fem måneder tilbage i danmarkshistorien.

De modigste kan gøre som DR-korrespondent Ole Ryborg, der ifølge sit eget fagblad aldrig har fået så meget opmærksomhed på sociale medier, som da han lagde en kavalkade af sine egne coronafrisurer ud på Facebook.

Kilde: Journalisten.dk

Foto: Masterfile/Ritzau Scanpix

MÅNEDENS ORD:

Coronastrip

Det har ikke overraskende vakt forargelse, at ledelsen for et handicap-botilbud i København ville bruge en corona-lindrende ekstrabevilling til et stripshow for beboerne. Ledelsen forsvarer beslutningen med, at showet skulle udvikle beboernes seksuelle tanker og fantasier. Desværre for den søde kløe blev showet afløst. På grund af corona.

Kilde: danskommuner.dk

Dyster forudsigelse fra coronaens ungdom

“Forsvaret og politiet står klar til at indlede massekarantæne, hvis myndighedernes aktuelle tiltag for at inddæmme spredning af coronavirus ikke lykkes.

Det viser en række dokumenter, som Berlingske har fået indsiget i. En massekarantæne kan betyde, at tusindvis af borgere skal i karantæne på landets kaserner, indhegnet og bevogtet af militær og politi.”

Fra Jyllands-Posten 18. marts 2020

Google sings the blues

MÅNEDENS SØ(R)GE-HISTORIK

altompsykologi.dk · 2020/04 · coronakrisen-kan-goer...
Coronakrisen kan gøre os ensomme - Alt om psykologi
Selvom Danmark forsigtigt er ved at åbne, er mange berørte af coronakrisen og ... Vi mennesker er sociale væsener, og vi trives typisk bedst, når vi er sammen ... Ingen af os ved, hvor længe vi skal være på afstand, og hvad der kommer til at ...

moedrehjaelpen.dk · holdpunkt · viden-og-raad · ens...
Føler du dig alene eller ensom under coronakrisen ...
Læs her, hvad du kan gøre for at bryde med ensomheden. ... Det er dog ikke den bedste strategi, da den kan føre til en alene-følelse og i sidste ende ensomhed.